

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 10 januari 2019

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Goedemiddag. En welkom allemaal weer bij de eerste vergadering van Commissie Samenleving in 2019. We hebben een klein technisch probleem. Dat is het scherm hierachter waar onder andere de spreektijden op getoond worden. Die werkt op dit moment nog niet, maar daar wordt aan gewerkt. U wordt op tijd geïnformeerd, hoor. Wees niet bang. Welkom ook de bezoekers op de publieke tribune en iedereen die mee kijkt vanaf huis; allen welkom. De uitzending loopt nu ook hoor ik. Dus die kan ik mooi even stoppen. Ik laat nu een paar lijsten rondgaan voor werkbezoeken. Ja, voor werkbezoeken en bijeenkomsten die voor jullie gepland zijn. Het gaat om de werkbezoeken van donderdag 24 januari bij MEE en Wering vanaf 17.30 uur en aan het hoofdbureau van de politie ook op 24 januari. En op 29 januari bij Havio Ferido van 17.30 tot 19.30 uur. Het programma zal zo snel mogelijk worden toegestuurd aan jullie. En u kunt u vast inschrijven of u daar aan mee kunt en wilt doen. Heeft u altijd al willen weten hoe het zit met het recreatieschap Spaarnwoude? De VEK, Paswerk en Spaarnelanden? Geeft u zich dan nu op voor de workshop. Op woensdag 23 januari over het hoe en wat van de gemeenschappelijke regelingen. En daar gaat nu ook als het goed is, dat zit erbij, een aanmeldingslijst rond. Er is om 14.30 uur vanmiddag nog een brief van het Leger des Heils over agendapunt 12 bij de griffie binnengekomen. Die brief is per mail als het goed is naar jullie toegestuurd. Sorry? Is dat zo? Ja, wordt hier gezegd. En voor agendapunt 12 heeft zich een spreker gemeld. En agendapunt 12 dat is dus over de DomusPlus.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan komen we bij het vaststellen van de agenda. Kunnen we deze conform vaststellen?

De heer Aynan: Voorzitter, ik wil een ordevoorstel doen. En ik had eerlijk gezegd ook verwacht dat misschien een van de coalitiepartijen dat zou doen. En dat betreft inderdaad agendapunt 12, DomusPlus. Mijn voorstel is om die van de agenda te halen omdat die niet behandelbaar is. Eigenlijk ontbreekt het programma van eisen en helemaal een programma van aanpak. En we zien ook in het stuk dat het amendement door de coalities afgemaakt is helemaal niet nageleefd wordt of nagekomen. Dus mijn voorstel zou zijn: haal het van de agenda, komt terug met een echt plan van aanpak; dan kunnen we daar serieus over praten. Nu niet.

De voorzitter: Ja, de coalitie gaat over de vergaderingen op de agenda. En mevrouw Klazes mag eerst.

Mevrouw Klazes: Ja, ik snap wel ... Wij hebben ook wel wat punten die wij missen in het stuk en die we graag toegevoegd zouden willen zien. Eerst nog een tussenoplossing, namelijk dat we het wel gaan behandelen vandaag. Dat we meegeven aan de wethouder wat we missen en hoe we dat anders zouden willen zien. En dat er voor de volgende raadsvergadering, wanneer uiteindelijk dat besluitmoment komt dat die punten via een raadsinformatiebrief of in ieder geval op schrift worden gesteld, dat die worden aangepast in het stuk. En dat zou onze voorkeur hebben in het verband met de voortgang van het proces.

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ja, ik ben het met mijnheer Aynan eens. Want als we nu nog met zijn allen allerlei aanbevelingen moeten doen dan is het nooit behandelbaar meer voor de raad. En dan kunnen wij het met deze commissie het er niet meer over hebben. Dus ik heb hetzelfde. Er zijn zoveel punten die nog besproken moeten worden in dit stuk dat ik eigenlijk wil dat het daardoor meer behandelbaar voor de raad. En we krijgen dat voor de raad niet meer op orde, daar geloof ik niks van.

De voorzitter: De heer Smit, OPH.

De heer Smit: Ik vind de uitleg van mijnheer erg goed want ik vroeg me af wat ik nou voelde en miste en ik en ik vond het een verschrikkelijk hoog percentage zelf fulfilling prophecy inzitten. En misschien is het ook juist wel bij het ontbreken van die dingen die ik ook had moeten zien, dus ik steun wat dat betreft het voorstel.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Ik steun de aanpak van mevrouw Klazes. Ik vind dat deze gang van zaken best corrigeerbaar is met het oog om te komen raadsvergadering. Ik verwacht dat het college die zaak snel op orde kan krijgen, want het is heel concreet aan te geven wat we missen.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, er is nota bene een amendement van de coalitie aangenomen dat het zonder pretenties werd aangekocht het stuk grond voor de DomusPlus. En we krijgen een stuk waarin het direct weer aan elkaar geklapt is, dus het stuk is er niet behandelbaar. Want het amendement is niet uitgevoerd, dus wij hebben hier niks om het over te hebben. Wat ons betreft gaat het college zijn huiswerk opnieuw doen en wordt het los van elkaar gekoppeld. En dan kunnen wij pas gewoon de burgers recht in de ogen kijken door dit te behandelen.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik ben het mijnheer Aynan eens. Juist omdat het om een kwetsbare groep gaat en ik wil het ook adequaat een goed behandelen met alle stukken. En ik wil niet vlak voor de raad hapsnap plakwerk doen en dan halfbakken werk leveren.

De voorzitter: De heer Hulster.

De heer Hulster: Ja. De Actiepartij sluit zich aan bij het standpunt van Jouw Haarlem. Wij vinden ook dat het niet behandelbaar is en het lijkt ons heel slecht om dat kort voor de vergadering via een notitie nog even extra informatie te krijgen en dan maar allemaal zonder een discussie een besluit daarover te nemen. Dit is een heel belangrijk punt. Dit zijn echt inderdaad zoals net gezegd kwetsbare mensen en daar moeten we echt een goed besluit over nemen.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ik begrijp uw punt. Alleen de vraag is: wanneer wilt u het er dan over hebben, zodat het college weet welke kant het op zou moeten met dit stuk? Dan is het toch geen slecht idee om het dan nu te behandelen dat de wethouder ophaalt wat er niet deugt aan het stuk. En mevrouw Sterenberg, ik weet wat u wilt gaan zeggen maar dat is interpretabel: uw lezing van het verhaal kan je ook anders uitleggen volgens mij.

Maar ik ben heel benieuwd... Nee, maar we hebben het nu even over volgens mij wel een belangrijk ding. Gaan we het al dan niet...? En de meningen zijn dusdanig verdeeld dat ik ook probeer om een beetje hier...

De heer Aynan: Mag ik dan...? Nu het nu toch een debat dreigt te worden, voorzitter.

De voorzitter: Sorry, u heeft het woord niet gehad mijnheer Aynan. Ik wil ook eerst even de mening van het CDA en van D66 weten. D66.

Mevrouw Çimen: Ja. Dank u wel, voorzitter. Ik snap inderdaad het amendement en dat het dan zonder pretenties zou worden behandeld. In het stuk is wat ons betreft ook duidelijk dat wordt gekeken of de locatie Nieuweweg haalbaar is. En dat daar een stel eisen aan worden gehaald. Dus wat ons betreft staat het ook zeker nog niet vast dat die DomusPlus op Nieuweweg 2 gaat komen. Dat blijkt volgens mij ook nog niet uit het stuk. Ik snap wel de onduidelijkheden van mijn collega's. En wat ons betreft kunnen we dat ook vandaag meegeven aan de wethouder wat betreft het participatie- en inspraakplan. Dank u wel.

De voorzitter: Het CDA. De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Ja. Dankjewel, voorzitter. Ik vind dat wij het stuk vandaag gaan behandelen. Dat gaat hier meer om het verlenen van het krediet om na te gaan of de Nieuweweg aan de eisen voldoet. Ja of nee. En ik vind dat wij dat moeten behandelen.

De voorzitter: De heer Roduner.

Wethouder Roduner: Ja, als er behoefte aan is. Vanuit het college natuurlijk. Ik ben geen portefeuillehouder, maar natuurlijk wel betrokken. Vanuit het college denk ik juist de behoefte om dit te bespreken, maar ook van u te horen wat u dan mist. Zoals wij in het stuk aangeven vragen wij vooral krediet aan om een aantal vragen die er nog zijn te kunnen behandelen. De krediet hebben wij nodig om te komen tot een aantal plannen. Een participatie- en in '...' plan, een plan voor de veiligheid, de randvoorwaarden voor bouwen. Ik denk dat dat heel belangrijk is. Ik denk dat het ook heel belangrijk is om het gesprek te voeren over de criteria waarin het college althans vindt dat een DomusPlus zou moeten voldoen. Dat is denk ik ook een belangrijk stuk wat we graag met de commissie willen bespreken. Het inderdaad na het gevoel van het college is er wel degelijk rechter aan het amendement. Dat zal denk ik de wethouder dan later ook vanavond wel wat kunnen toelichten over hoe wij dat amendement hebben proberen recht te doen. Het is uiteindelijk in de behandeling van de commissie aan u om aan te geven of u dat vindt. Maar ik denk dat daarvoor wel nodig is dat het gesprek tenminste gevoerd wordt.

De voorzitter: ChristenUnie, mevrouw Berg.

Mevrouw Berg-Overbeek: Dank u wel, voorzitter. Ik werd even verrast door het idee om het van de agenda af te halen. Maar als ik jullie zo hoor dan zou ik het ook graag willen behandelen vandaag.

De voorzitter: We gaan hier geen debat over voeren. Ik heb de meerderheid gehoord. Er is een ruime meerderheid om het wel te behandelen. Het college wil het ook behandelen, dus ik stel voor om het gewoon op de agenda te laten. En geef het punt aan wat u nog niet zint en wat we mee moeten nemen en in de raad gaan besluiten. De heer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, ik constateer dat er ook een hele grote minderheid is om het niet te behandelen. En er is geen enkel respect daarvoor, dus u zet uw zin gewoon door en dat is doodzonde. Maar goed, we zullen straks zien wat onze bijdrage is.

De voorzitter: Ik vind het een hele vreemde opmerking van u dat ik mijn zin doorzet.

De heer Aynan: Dat is geen vreemde opmerking, voorzitter.

De voorzitter: Ja, dat vind ik wel een vreemde ... Democratisch is er een meerderheid om het te behandelen. Ik hoor wel dat er een aantal mensen ...

De heer Aynan: Democratie is ook respect hebben voor een minderheid.

De voorzitter: En dit respect hebben we. En ik wil het hierbij laten. We gaan het gewoon behandelen. Geef uw mening over het stuk. En mevrouw Zoon tot slot. Dan gaan we beginnen.

Mevrouw Zoon: Ja, omdat u het toch wil behandelen wil ik het eigenlijk in een andere context behandelen en niet als advisering aan de raad. Maar dat we dan met elkaar punten meegeven aan de wethouder zodat zij een nieuw stuk kan maken en dat we dat dan opschuiven in een andere raad. Nu staat het als advisering aan de raad en dat moet dus niet gebeuren.

De voorzitter: Sorry, we gaan het zo bespreken en dan kijken we hoe we het gaan besluiten. Yes? En er komt ook een inspreker en die zou dan ook hier weer voor niks komen en dat is ook zo jammer. Voor de rest stellen we dan de agenda vast. Ja, rondvraag. Zijn er nog rondvragen vanuit de commissie? Mededelingen komen ook nog. Dus alleen de inventarisatie van de rondvraag even. Nog niet de rondvraag zelf, maar even de inventarisatie. Niemand? De heer Van de Raadt, welkom.

3. Mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: Ik ga alvast naar de wethouder. De wethouder Botter wil geloof ik nog een paar mededelingen geven.

Wethouder Botter: Ja, heel graag mijnheer de voorzitter. Dank u wel. Twee positieve, een wat minder positieve. Om met het positieve te beginnen. We hebben volgens mij in ieder geval de afgelopen periode in december hard gewerkt om te zorgen dat de Jeugdzorg Plus voorlopig geborgd is. Tot en met oktober in ieder geval. We zijn in overleg met het ministerie en met andere partijen om te kijken hoe we tot een structurele oplossing kunnen komen, maar dat ziet er goed uit. Dat zelfde geldt voor de jeugdreclassering. Daarvan hebben wij inmiddels nu toch met vier partijen overeenstemming bereikt en er zullen de contracten mee worden ondertekend en die zijn dan verder gewoon druk bezig, dus daar is sprake van zorgcontinuïteit. Een ander punt wat mij echt ernstige zorgen baart en waar ik u ook afgelopen dinsdagavond over heb geïnformeerd via de Raadzaam dat betreft het onderwerp Veilig Thuis. Zoals u wellicht weet is het soms bij Veilig Thuis een situatie dat het wel eens toch wel wat minder gaat, het behandelen van de aanvraag en dat er wat wachtlijsten en wachttijden ontstaan. En dat is afgelopen jaar op en af het geval geweest. En op dit moment is in ieder geval een situatie ontstaan die kritiek is. Die is in december aan het licht gekomen. Daar hebben we met de raad van toezicht over gesproken. Daar hebben we tijdens de kerstdagen en oud en nieuw verschillende pogingen ondernomen om tot een alternatief scenario te komen om ervoor te zorgen dat in

ieder geval de wachtlijsten zo snel mogelijk worden weggewerkt. Er is een interim-er aangetrokken, er is met de inspectie gesproken. Ik kan me voorstellen dat sommigen van u denken van: hé, daar zit een zekere mate van parallel mee met een ander onderwerp wat vanavond tijdens de agenda wordt besproken. Maar het is wel degelijk echt iets anders ook in dit geval. Ook de constructie van Veilig Thuis is een andere. Het is een zelfstandige stichting met de raad van toezicht. We waren al langer bezig en daarover had ik u al wel geïnformeerd om te kijken of de ophalling nou de juiste was. Of dat de manier van hoe je Veilig Thuis vorm zou moeten geven of dat op deze manier verder moest blijven. We zijn al in gesprek geweest. Er is ook al onderzoek naar gedaan om te kijken of je qua de bedrijfsvoering het een en ander zou kunnen verbeteren. En uiteindelijk hebben de wethouders het idee gehad om te zorgen dat er sprake is van dat de activiteiten van Veilig Thuis beter geborgd zijn als een zelfstandige entiteit met een eigen identiteit ook opgehangen bij de VRK. En dat zou dan ook de bedrijfsvoering kant verder moeten borgen. Dat zou dan met de ingang van 1 januari zijn, maar we zijn dus overvallen ook over de wachtlijsten die daar zijn. Dat zijn er 300. Dat betreft niet alleen Haarlem dus, dat betreft een inwonersgebied van de gehele VRK. Zo ongeveer 600.000 inwoners. Elke persoon die er op de wachtlijst staat is er voor mij in teveel, wat het zijn kwetsbare mensen. Dat zijn niet voor niks mensen die bij Veilig Thuis zijn aangemeld. En wij doen ons uiterste best doen op korte termijn verder het personeel uit te breiden. We hebben al rond kerst een interim-er aangetrokken. En mijn voorstel zou zijn, voor zover u dat nog niet heeft gedaan, lees ook rustig de brief, want daarin staat toch wel vrij veel informatie en uitleg over de stand van zaken. En ik zal u de komende weken goed op de hoogte houden en ik zal zorgen dat er in maart een alomvattend plan ligt en een informatienota van hoe we omgaan met de toekomstige positionering van Veilig Thuis. Wat er dan ook allemaal is gedaan met de wachtlijsten. Nogmaals, dat zal ik ook tussentijds doen. Maar ook om ervoor te zorgen dat zoiets in de toekomst niet meer kan gebeuren. Ik kan me voorstellen dat er vragen of opmerkingen zijn, want het is nogal wat wat u over u heen gestort krijgt. Maar dit is hetgeen wat ik u te melden heb.

De voorzitter: Dank u wel. We gaan geen vragen stellen bij mededelingen, want ik wil wel doorgaan. Anders komen we niet op tijd klaar namelijk. Ik wil even naar de heer Van den Raadt. Die had nog een rondvraag aan te melden.

De heer Van den Raadt: Ja, dat klopt. Ik moet hem alleen maar aanmelden.

De voorzitter: Alleen aanmelden en zeggen voor welke wethouder.

De heer Van den Raadt: Ja, het gaat over het kunstvoorwerp Het Vliegende Varken op het Houtplein. Dus ik weet niet onder wie dat valt. Meijs. Ja, ik vind het wel cultuur.

De voorzitter: Verkeerde commissie. Maar wel de wethouder Meijs die ook hier is, maar we moeten even kijken of zij als laatste... Het gaat om het kunstwerk. Dan hebben we nog even mededeling van de commissie. Mevrouw Timmer-Aukes had een mededeling.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Wij hebben net natuurlijk van de participatieraad een presentatie gehad en daarin zei ze: als wij gevraagd advies willen vragen aan de participatieraad dat kan vanuit de gemeenteraad, vanuit de commissie. En dat zij zei: ja, maar de spelregels van het commissie ontbreken eigenlijk om dat te doen. Dus hierbij eigenlijk een vraag/oproep: zullen wij als commissie spelregels met elkaar afspreken van wanneer wij als raad, als commissie dan de participatieraad om advies kunnen vragen?

De voorzitter: Ik neem aan dat de commissie dat wel een aardig idee vindt om te doen. We zitten er wel een paar jaar op te wachten, maar we zullen wel even moeten onderzoeken in welke vorm we dan gaan bepalen hoe we dat gaan doen. Dat zal ik even met de griffie overleggen en dan komt het eraan. Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, het is meer een mededeling van de orde. Maar ik wil wel graag dat het hier wordt meegenomen. Is de beantwoording en toesturen van stukken voor deze commissie. Ik heb zelf bijvoorbeeld op 19 december technische vragen gesteld over DomusPlus. En moest er zelf deze dinsdag achteraan waar het bleef. En ik kon het dan woensdag aan het eind van de dag ontvangen. Ik zag dat de Wmo beantwoording pas woensdagavond werd verstuurd. Er worden stukken op de dag zelf verstuurd. Dat is niet hoe wij ons werk goed kunnen uitvoeren. En ik wil ook echt dat de griffie dat meeneemt, ook in de evaluatie van de vergadersystematiek, wat nu loopt het gewoon niet goed met hoe wij ons eigen dossiers kunnen opbouwen.

De voorzitter: Goed punt, dank u wel. Het wordt meegenomen. Nog verder mededelingen van de commissie? Nee. Had u nog een mededeling? Nee, hè? Goed, dank u wel.

4. Agenda komende vergadering(en), jaarplanning en actielijst commissie Samenleving

De voorzitter: Dan zijn we toe aan de agenda komende vergaderingen, jaarplanning, actielijst. De volgende vergadering is op 7 februari. Zijn er nog opmerkingen? Nee? Wel. Mevrouw Stroo. Ja, punt 4.

Mevrouw Stroo: Ik wil graag punt 3.2 agenderen. De zorg over de beantwoording en de afdoening van de motie van het sociaal wijkteam Geen Klikspan. Die zijn niet weggenomen na de beantwoording van de artikel 38 vragen. En daarom wil ik de samenwerking tussen het sociaal wijkteam en de sociale recherche nog een keer met elkaar bespreken en agenderen.

De voorzitter: Goed. Is daar draagvlak voor in de commissie? Nee. Ik zie nee, ik zie ja. Ik zie over het algemeen jaknikkers.

Mevrouw Klazes: Ik snap het punt van zorg. We hebben het al een keer uitgebreid besproken en ik weet niet of er veel nieuwe informatie is wat we dan nog een keer kunnen gaan bespreken behalve dan de beantwoording van de artikel 38... Misschien kan het ook op een ander niveau wat helderheid over worden gecreëerd. Dat weet ik niet. Maar ik weet niet hoe u daarnaar kijkt.

Mevrouw Stroo: Mag ik daar antwoord op geven?

De voorzitter: Ja, natuurlijk. Gaat uw gang.

Mevrouw Stroo: Ja, hoe het nu in het stuk staat en wat wij dan hebben gezegd naar aanleiding van de motie is echt heel weinig veranderd in de tekst. Dus dat baart ons grote zorgen, daar gaat het met name om.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, ik vind het eigenlijk wel goed een idee om nog wat door te praten over hoe de sociale recherche op dit moment functioneert. Volgens mij is er ook een uitvoeringsplan waar de sociale recherche op dit moment mee werkt. Er volgens mij zou het ook goed zijn om daar bijvoorbeeld dan ook een update van te

krijgen in hoeverre alle acties die zij ondernemen waar dat nu staat. Dus met die toevoeging en die informatie, als we die ook kunnen ontvangen, vind ik prima om dat te bespreken.

Mevrouw Klazes: Met een ander onderwerp dan ook hè? Dat gaat over sociale recherche.

De voorzitter: Wethouder Roduner gaat even een suggestie doen.

Wethouder Roduner: Mijn zorg is een beetje is dat als we over stukken blijven praten dat het toch ingewikkeld blijft en toch volgens mij de behoefte denk ik in ieder geval om ook meer te snappen hoe het is. Dus ik kan ook kijken of het misschien niet mogelijk is om een sessie te organiseren waar mensen van het sociaal wijkteam, mensen van de sociale recherche ook uitleggen hoe dit gewoon in de dagelijkse praktijk gaat. Want we kunnen op basis van de stukken praten, dan blijven het beleidsregels, maar ik denk zelf dat het meer gaat leven als we de discussie hebben over hoe het in de praktijk gaat. En ik denk dat daarmee ook een deel van uw zorgen kan worden weggenomen.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ja, ik denk dat er ook wel wat meer informatie mag komen ook gewoon in de commissie. Want in dat stuk wat we hebben gekregen toen daar staat maar een heel kleine alinea in. Dus daar staat maar heel weinig in. Dus als er meer informatie over is en dat we nog een keer hier in de commissie over de samenwerking kunnen praten van de sociale recherche en het sociaal wijkteam dan zou ik daar voorkeur voor hebben.

De voorzitter: De heer Oomkes nog heel even.

De heer Oomkes: Dan zou het juist goed zijn om die mensen in een sessie bij elkaar te halen en daar ook het Centrum Jeugd en Gezin bij te betrekken.

De voorzitter: Ja, er is al een beleidsnota vastgesteld. Even mijnheer Smit eerst en dan mevrouw Sterenberg.

De heer Smit: Ja, dankjewel. Het is natuurlijk wel een zorgpunt. Het is soms ook een knelpunt, dus in die zin lijkt de suggestie van de wethouder wel nuttig om ons te laten informeren over inhoud, werkwijze, actualiteit. En als we dan daarna vinden dat het nog een keer terug moet in de commissie. Ik denk dat we dan ook daar een stuk meer inhoud voor hebben. Dus mijn advies is: volg het advies van de wethouder ook en als het nodig is daarna nog behandelen in de commissie.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dan zijn we wel drie maanden verder voordat we een keer tijd hebben in de commissie. Het is wel zo dat in zo'n sessie vindt geen politiek oordeel plaats, mogen we alleen maar luisteren. En in een commissie mogen we als partijen ook ons oordeel uiten. En ik denk dat dat bij zo'n onderwerp niet verkeerd is.

De heer Oomkes: Nogmaals, het één sluit het ander niet uit. Je kunt gewoon je eerst laten informeren en vervolgens zeggen: maar nu wil ik de zaak doorlichten en mijn mening daarover geven.

De voorzitter: Ik wil toch even de commissie peilen. Het voorstel van de wethouder om eerst een technische

sessie met het team te doen en daarna op basis van... Sorry? Ik zit even te vragen. Sorry, er liggen twee vragen. Nou, oké. Willen we het agenderen? Kunnen we het ook doen. U weet, we kunnen ook een technische sessie doen. Maar wilt u het alsnog agenderen als commissie? Dus steek uw handen op, dat gaan wij even tellen. Ja, ik zie toch een minderheid helaas voor u. Sorry. De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Voorzitter, u heeft het nu over een minderheid. Wel of niet agenderen. Ik bedoel: de afgelopen periode hebben we ook mensen iets geagendeerd met de minderheid. Dus wat dat betreft.

Mevrouw Klazes: Ik ben op zich niet tegen agendering hoor. Ik weet niet of het zinvol is. Dat is meer mijn punt. En ik denk dat zo'n raadsinformatiemarkt gewoon zinvoller is. Maar als het geagendeerd moet worden dan gaan we het agenderen. Ik ga er niet voorliggen.

De voorzitter: Maar we vinden het alsnog interessant om toch een technische sessie te gaan doen. Ik weet niet of we het voor of na dat punt kunnen regelen. Dat is niet te doen? Gaan niet meer lukken. Nou, dan gaan we het agenderen en we kijken of we nog wat tussentijds kunnen regelen, want we weten niet eens of het op 7 februari . Goed we gaan nu agenderen.

Mevrouw Stroo: Misschien kan er wel, net zoals Peter net zei, wel een extra stuk komen met wat meer informatie. Toch? Gewoon vanaf... Maar een alinea staat er over, dus dat is alles wat we weten.

De voorzitter: Ik geef even wethouder Roduner het woord.

Wethouder Roduner: Kijk. Dit is een redelijk nieuwe commissie volgens mij vanavond hier. Maar er is een vorige periode een uitgebreid beleidsplan vastgesteld. Een beleidsnota, dat heet Handhaven met zorg. De titel geeft al aan hoe wij willen handhaven. Dus dat is volgens mij een uitgebreide discussie in deze commissie en in de raad geweest. Er is een plan van aanpak geweest. Volgens mij daar is ook toegelicht hoe wij willen werken. Dus ik heb verder niet zo veel informatie meer toe te voegen. En ik denk dat we ook proberen aan te geven hoe we hiermee om willen gaan en dat hebben we volgens mij in een BAS gedaan. En ook volgens mij nu naar aanleiding van deze artikel 38 vragen. Dus wat het college betreft ligt de meeste informatie wel op tafel. En ik ben dus ook zoekend naar: wat wilt u nog meer? Een technische sessie lijkt mij persoonlijk effectiever.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, wat ons betreft en als raadsleden om informatie vragen dan ben ik altijd blij dat het college daar altijd vrij goedwillig mee omgaat. Dat plan van aanpak wat geschreven is dat stond vol met allerlei acties. En daar een stand van zaken van in hoeverre die nu verder zijn. Een aantal stond er gepland voor bijvoorbeeld Q4 van vorig jaar of Q4 van dit jaar. Zijn die gerealiseerd of niet? Zo'n stand van zaken daar zou zeer gewaardeerd worden.

Wethouder Roduner: Ik wil best een overzicht geven van al die acties en een korte stand van zaken. Dat kan wat mij betreft een korte brief zijn, maar dat lost dit punt niet op. Dit is een heel specifiek punt uit een hele lijst van acties. En we kunnen alle acties langslopen, maar volgens mij waar mevrouw Stroo waar ik begrijp behoefte aan heeft is om over de relatie tussen het sociaal wijkteam en de sociale recherche te praten. En dat punt lossen we met die brief niet op. Dus als u die brief wilt dan kunt u die natuurlijk krijgen, maar dan hebben we het volgens mij probleem nog niet opgelost.

De voorzitter: We gaan het afsluiten. We gaan gewoon agenderen. Stel nog wat vragen, desnoods per mail

wat u exact nog wil hebben met betrekking tot dit punt wat we gaan agenderen. Dat zal niet erg veel zijn denk ik. We gaan gewoon bespreken en we gaan door met het volgende punt. Ander punt nog? Gaat uw gang mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Graag de vroegschoolse educatie agenderen om gezamenlijk vast te kunnen stellen dat deze belangrijke taak geborgd is. Staat onder andere in een eis die terugloop van 40% naar 25% en daarom wilden we het graag bespreken.

De voorzitter: Hoe staat de commissie daarin? Ik zie wat jaknikkers. Gaan we het agenderen. 1.4 is dat. Oké, nou dank u wel. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dit zal niet als een verrassing komen. Hij staat op de agenda bij de ter kennisname ingenomen stukken. Vervolgen van de eenzaamheid. Ik zit zelf een beetje... Het werd een beetje mijn dingetje. Het enige wat ik wil voorstellen aan deze commissie: om het te agenderen heeft op zich niet zo heel veel haast. Alleen ik zou wel graag nog een keer met deze commissie in gesprek willen of er voldoende gebeurt op het gebied van het beschrijven van de eenzaamheid. Ik zie dat de percentages nog steeds toenemen. Het wordt nog steeds een gloeiend maatschappelijk probleem. Ik zie ook dat België inmiddels een schenken van eenzaamheid heeft aangesteld. Nou, zover wil ik niet gaan. Maar ik vind het wel de moeite waard om op dit onderwerp wel weer eens aparte een sessie met mijn commissie leden. Dus ja, ik zie allemaal instemmende knikhoofden. Oké.

De voorzitter: Dat was het? Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. Stuk 1.3 over de gunning jeugdbescherming en jeugdreclassering. Daar is natuurlijk de afgelopen periode wat problemen geweest en ik zou het toch graag naar willen kijken van: doen we het dit keer wel hier op de juiste manier?

De voorzitter: Commissie ook akkoord? Dan nemen we die ook mee. Dank u wel. Dan komen wij... Hebben we iedereen gehad? Ja.

5. Het transcript van de vergadering van 6 december 2018 (alleen naar aanleiding van)

De voorzitter: Punt 5. Het transcript van de vergadering. Is daar nog een opmerking over die we mee moeten nemen? Nee? Dan komen we bij het eerst adviesstuk. Oh, sorry. De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Op pagina 57 van het transcript daar staat het antwoord van mevrouw Meijs op mijn rondvraag betreffende CAK eigen bijdrage. Zij gaf aan dat het per 1 januari 2020, maar 1 januari 2019 moet het zijn.

De voorzitter: Dus het transcript heeft misschien wel goed opgenomen en het voorwoord, maar het is misschien een foutje in de uitspraak. Maar het is genotuleerd. Dank u wel. Verder niemand?

Ter advisering aan de raad

6. Wijzigingsbesluit Gemeenschappelijke regeling Werkvoorzieningsschap Zuid-Kennemerland (FR)

De voorzitter: Goed. Dan komen we bij ter advisering. Het wijzigingsbesluit gemeenschappelijke regeling en werkvoorzieningsschap Zuid Kennemerland. Met ingang van 1 januari 2019 fuseert de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude met de gemeente Haarlemmermeer. En door deze fusie slechts treedt de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude met ingang van 1 januari 2019 uit de gemeenschappelijke regeling werkvoorzieningsschap Kennemerland. De gemeenschappelijke regeling moet als gevolg hiervan worden aangepast middel van een wijzigingsbesluit. En de commissie samenleving wordt verzocht advies te geven aan de raad over het voorstel van het college en over de wijze van agenderen in van het stuk in de raad. Wie kan ik het woord geven? Punt 6. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, voorzitter. Dankjewel. Het CDA gaat akkoord en geeft het college toestemming het bijgevoegde wijzigingsbesluit gemeenschappelijke regeling werkvoorziening Zuid Kennemerland vast te stellen. Dankjewel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Yerden.

De heer Yerden: Sorry. Het is een formele aangelegenheid en PvdA gaat daarmee ook akkoord. Samen gaan we akkoord uiteindelijk.

De voorzitter: De heer Smit, OPH.

De heer Smit: Idem.

De voorzitter: Idem, idem. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja. Ook akkoord uiteraard.

De voorzitter: Dat had ik al verwacht. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Wij gaan ook akkoord. Het is jammer dat ze uittreden. En ik hoop in de toekomst, nu staat dat er geen financiële risico's zijn, maar we hopen in de toekomst ook dat dat niet zo is.

De voorzitter: Sorry. Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: GroenLinks is ook akkoord.

De voorzitter: Nou, ik proef hier een agenda met een hamerpunt. De VVD is ook akkoord. Ja, hoor. Dus het wordt een hamerstuk. Mooi.

Overige punten ter bespreking

7. Actualisatie arbeidsmarktagenda (FR)

7.1 *12018108109 Vaststellen regionale arbeidsmarktagenda Zuid-Kennemerland en IJmond

De voorzitter: Dan gaan we naar punt 7. Dat is de actualisatie van de arbeidsmarktagenda. Dit agendapunt is door GroenLinks geagendeerd. En uit de actualisatie blijkt dat niet alle inwoners profiteren van de

economische groei. En dat is zorgelijk. En de fractie van GroenLinks wil van de wethouder weten welke doelgroepen speciale aandacht vragen. Wie mag ik van GroenLinks het woord geven? Niemand?

Mevrouw Klazes: Nee, onze woordvoester inderdaad die komt zo denken wij. Die heeft de trein gemist. Maar wij weten wel ongeveer wat ons standpunt is, dat gaat mijn collega nu...

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes, gaat uw gang.

Mevrouw Timmer-Aukes: Wij zijn vooral bezig met dat het stuk op zich een goed stuk is. En wij willen vooral weten inderdaad met de doelgroepen. Welke aandacht wordt er nou gegeven aan die doelgroepen? En wij zouden eigenlijk een bredere analyse willen hebben van over die verschillende doelgroepen, die kwetsbare groepen. Over om hoeveel mensen gaat er nou eigenlijk? Welke knelpunten zijn er nou precies? En dan niet algemeen, maar eigenlijk meer van de jongere, van de vijftigplussers, van de voorheen WA-jong'ers, schoolverlaters. Hoe zit het nou precies met hen allemaal apart? Dat is eigenlijk voornamelijk waar wij nu mee zitten omtrent dit stuk. Ja, heel kort.

De voorzitter: Mevrouw Berg, ChristenUnie.

Mevrouw Berg-Overbeek: Ja. Dank u wel, voorzitter. Dat rapport Alle hens aan dek schetste wat de ChristenUnie betreft wel een duidelijk beeld van de knelpunten per doelgroep. Goed om ook te zien dat er een samenwerking is in de regio tussen Kennemerland en IJmond. Dat geeft een brede type arbeidsmarkt. Groeiende economie, krapte op de arbeidsmarkt zal er voor zorgen dat meer mensen aan het werk kunnen. Dan vragen we ons wel af op het moment dat de economie verandert, wat dan? Daar gaat het in het stuk niet over. Al met al toch een heldere analyse. Ook een aantal goede interventies beschreven. Vanuit de ChristenUnie vinden we de ambities in de strategische agenda dan ook laag. De eerste is nog wel concreet en meetbaar rond het halen van de target van de baanafpraak. Maar wat mogen we verwachten van alle inzet voor statushouders qua werk voor hun? Hoeveel procent van de kwetsbare jongeren vinden straks nou echt een plek om te gaan starten? Hoe weten we dat de activiteiten die worden ondernomen echt effect hebben voor deze doelgroep? De ChristenUnie zou dan ook graag zien dat de ambities geëvalueerd kunnen worden en dat er keuzes gemaakt kunnen worden ten aanzien van de inzet van de middelen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, wij zijn natuurlijk ook heel blij dat er een samenwerking komt om meer mensen aan het werk te helpen. Werkloosheid is heel destructief voor mensen. Zeker als het ongewenst is. Maar ja, in de analyse hadden we wel een aantal opmerkingen. Het viel ons op dat zowel in de analyse als in de oplossingen vooral wordt uitgegaan van de grotere bedrijven dus de kleine organisatie, MKB wordt eigenlijk nauwelijks genoemd, terwijl dat bijvoorbeeld Haarlem wordt dan wel gezegd: dit is een dienstensector hier. Maar er wordt eigenlijk even voorbijgegaan aan dat 60% van de banen hier in het midden en kleinbedrijf zit. En dat is nou eigenlijk ook waarschijnlijk ook waar een enorm potentieel zit aan nieuwe werkgelegenheid en ook zinvolle werkgelegenheid. En dat vraagt ook wel wat meer dan een aantal standaard opleidingen of andere standaard tools, want dat is de vraag die deze kleine bedrijfjes hebben is waarschijnlijk ook heel specifiek en wat minder eenduidig te schetsen. Alhoewel daar ook waarschijnlijk gewoon rode draden in zitten. Dus je zou denken: waar staan nou dat we samen met het MKB gaan kijken naar wat voor opleidingen die eigenlijk zoeken en hoe zij zou kunnen helpen bijvoorbeeld bij het plaatsen van moeilijk te helpen mensen zouden kunnen helpen. En natuurlijk tenslotte gaan we daar weer een onderwerp aan de orde stellen wat we al twee keer via een motie hebben weten binnen te halen en dat is het revolverend

werkgelegenheidsfonds. Dat zou wat ons betreft nog steeds een heel handig instrumentarium kunnen zijn om met name in het MKB mensen makkelijker aan een baan te helpen, want dat verlaagt eigenlijk de drempels voor kleinere bedrijven mensen aan te nemen. Omdat dan eigenlijk de baar voor de kosten uitgaat en dat is voor kleine bedrijven natuurlijk heel interessant. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Berg, ChristenUnie. U had een interruptie.

Mevrouw Berg-Overbeek: Zou u dat kort kunnen toelichten?

De heer Hulster: Ja, dat is een vrij technisch onderwerp. Maar het gaat er over als een soort fonds is... Kijk, nu is het zo dat als je iemand aanneemt dan moet je eerst belasting gaan betalen over diegene. En diegene moet dan ook nog ingewerkt worden, dus dat is eigenlijk een groot risico voor een kleine organisatie. Bijvoorbeeld je bent fietsenmaker en je krijgt ineens heel veel extra werk, dan neem je niet zo snel iemand aan. Maar het gevaar is dan ook wel weer dat mensen wanneer afbranden zodat je probleem alleen maar groter wordt. Op die manier kun je mensen door zo'n fonds waar mensen dus eerst geld uit kunnen halen om de werkgevers lasten te kunnen betalen voor het personeel, kun je in ieder geval iemand aannemen. En als je dan inderdaad een bijdrage levert doordat je winst van je organisatie toeneemt dan draag je daar weer aan af, zodat het fonds zich weer vult. Er is een experiment mee geweest in Groningen en dat bleek heel goed werken. Het bleek ook echt dat het duurzame banen opleverde en niet tijdelijke banen, maar op de een of ander manier is het nooit verder gekomen en dat is eigenlijk onbegrijpelijk wan ons betreft, want volgens ons is dit een heel succesvol experiment geweest. En daarom hebben we ook een aantal keren al gevraagd in de vorm van een motie om te kijken of daar zo'n experiment voor zou komen. We hebben ook gesprekken daarover gevoerd met een aantal mensen hier. Dat was een toezegging van de vorige wethouder, maar dat heeft helaas nog niet geleid tot het daadwerkelijk invoeren van zo'n fonds.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Ik ben niet zo gunstig over de kwaliteit van het rapport. Ik zal een alinea voorlezen. Voor een effectief arbeidsmarktbeleid is het van belang dat de groep werkzoekenden goed in beeld is, de juiste ondersteuning voorhanden is en de vraag naar arbeid helder is. Al deze elementen vormen de leidraad voor de ambities van onze regionale arbeidsmarkt agenda. Ik vind nou juist dat een rapport van deze omvang, van een organisatie zoals het UWV, daar een antwoord op moet geven en niet de vraag stellen. En dus de ambities voor de regionale arbeidsmarktagenda zijn dienovereenkomstig nodeloos vaag. Die moeten veel scherper worden aangevlogen en worden verkend. En dat ligt dan met name op het uitwerken op regionaal niveau. Dus er zijn ambities te vinden juist in deze nota. Scherper verwoorden wat de problemen zijn en welke kant we moeten zoeken.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja. Dank u wel, voorzitter. Ik kan me eigenlijk wel heel erg goed aansluiten bij het verhaal van de heer Oomkes. Ik snap ook zover dat er een duidelijk beeld nodig is van werkzoekenden in Haarlem dat je vraag en aanbod beter op elkaar moeten aansluiten. En dat er maatwerk nodig is om mensen werk fit te maken, zoals dat in het stuk wordt genoemd. Ik steun die ambities uiteraard. Maar als het bijvoorbeeld in die oplegger in dat stuk staat van: kwetsbare jongeren verdienen een goede start op de arbeidsmarkt en daar spannen wij ons maximaal voor in. Ja, hoe dan? Wat dan? Ik mis gewoon wat concrete acties, want die ambities daar staan we volledig achter. Maar hoe dan? Hoe gaan we dit allemaal voor elkaar krijgen? Ik hoor het graag.

De voorzitter: Mevrouw Zoon. U hebt een interruptie hè? Eerst mevrouw Timmer-Aukes. Sorry.

Mevrouw Timmer-Aukes: Ben je het ook met ons eens dat... Er staat in het stuk ook duidelijk dat de economie het wel zal oplossen, want er zijn... De vraag naar mensen die groeit. Dus er zijn heel veel gewoon aan het werk. Bent u met ons eens dat het ook een beetje vooruitgaat en dat de economie ook niet alles zal oplossen?

Mevrouw Çimen: Daar ben ik het zeker mee eens en dat blijkt ook wel uit het rapport Alle hens aan dek. Dat we nu juist komen aan een groep met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt. Of dat naar de taal spreken is over het ontbreken van een startkwalificatie. En dat er absoluut veel meer aandacht nodig is per persoon om diegene dus werk fit te maken. Of dat nou een deeltijdbaan is of vrijwilligerswerk. Een duurzame baan bijvoorbeeld met zo'n revolverend werkfonds, dat is mij werkelijk om het even. Maar we moeten er veel meer tijd in stoppen voordat het echt ook iets gaat opleveren. Dus ja, de markt zal het niet allemaal gaan oplossen of de economie.

De voorzitter: Dank u wel. Dan nu mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ja. Dank u wel, voorzitter. Dank voor dit rapport. En het is mooi dat we dat in kaart gebracht hebben. Dat ben ik ook met mijnheer Oomkes eens. Het is allemaal in kaart gebracht en er staan allemaal mooie containerbegrippen dat we het goed gaan oppakken en dat we doelgroepen met elkaar samen gaan smelten. Maar dat zegt zoals de mevrouw van D66 ook zegt dat zegt ons nog niks. Het geeft niet aan welke stappen we gaan maken. En als het op een gegeven moment met statushouders gaan verbinden aan reguliere werkzoekenden dan zijn we echt op de verkeerde weg bezig, want statenhouders hebben we een compleet andere begeleiding nodig dan reguliere werkzoekenden of oudere werkzoekenden met enorm goeie ervaring op de Nederlandse arbeidsmarkt. Dus wat ik jammer vind, en ik had gehoopt dat in dit rapport ook terug te zien, dat we specifieke aanpakken hebben voor de doelgroepen die genoemd zijn. Want het feit dat de doelgroepen genoemd zijn. Maar nu? En hoe krijgen we die dan dus verder? En dat zou ik graag eigenlijk in een vervolgsessie willen hebben van: wat is dan de specifieke aanpak van deze doelgroepen?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPH nog.

De heer Smit: Dank voor twee collega's aan de overkant. Ja, mijnheer Hulster. Het midden kleinbedrijf, ik heb daar regelmatig mee gesproken, zoekt mensen en is bereid in mensen te investeren. En ja mijnheer Oomkes, dan moet je inderdaad ook niet alleen maar schrijven welke doelgroepen zijn ook al jaren. Maar dan moet je gewoon je concreet aan de bak gaan. Want in feite, dit stuk zorgt ervoor dat niemand er op afgerekend kan worden. Het is een gezellig stuk en dat kunnen we volgend jaar weer schrijven en afhankelijk van de arbeidsmarkt gaat het dan iets beter of iets minder met het aantal werklozen. Maar nu echt gewoon deskundig aan de bak gaan. En midden en kleinbedrijf wil mensen hebben en kan mensen opnemen. Wil daar ook in investeren. Dat zal misschien iets complexer zijn, maar het rendement is geweldig want daar zit meer werkgelegenheid dan in de grote jongens. Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. Na het lezen van het stuk was ik eigenlijk nog meer in de war, omdat het mij niet echt duidelijkheid gaf wat we concreet gaan doen. We hebben belemmeringen van doelgroepen gelezen en ik heb ook niet gelezen van: ja, maar hoe rekenen we ze dan af op het moment dat dingen niet lukken? En hoeveel mensen willen we aan het werk hebben? Het is voor mij echt heel verwarrend. En ik zou eigenlijk ook

na afloop willen weten van: wat hebben we hier van gemaakt? Echt een goede evaluatie duidelijk in beeld: zoveel mensen hadden we en zoveel zijn aan het werk.

De voorzitter: Dank u wel. Iedereen aan het woord geweest hè? Dan gaan we naar de wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Ja. Dank u wel, voorzitter. Misschien nog even aangeven wat onze rol is de arbeidsmarkt, want dat is denk ik ook nog wel belangrijk om even te melden van: wat doen we nou eigenlijk als gemeente? Wat is onze rol? Nou, het is duidelijk dat er vanuit de participatiewet en hele duidelijke rol hebben ten aanzien van de mensen die recht hebben we op begeleiding vanuit de participatiewet. Mensen in de bijstand, mensen met andere vormen van afstand tot de arbeidsmarkt. Dat is denk ik een duidelijk direct waar wij direct als gemeente al aan de knoppen zitten om die kwetsbare doelgroep ook verder te helpen. Nou, daarbij hebben we natuurlijk ook nog afspraken in regionaal verband met UWV, met onderwijspartners, met het bedrijfsleven om een aantal gezamenlijke uitdagingen in deze arbeidsmarktfonds geven. Het bijzonder daarbij is natuurlijk de garantie banen die we hier in deze regio hebben, de doelstelling die we daarvoor landelijk opgelegd krijgen of in ieder geval toegewezen krijgen. Doelstelling die we overigens elk jaar keurig halen, netjes halen. Ik denk dat we er heel erg trots op mogen zijn. We zijn hier in de regio heel goed gestart met een lokaal sociaal akkoord. En het laat ook zien dat je soms als je de instrumenten niet hebt of niet de zeggenschap hebt om te zeggen: zo gaan we nu doen, toch door mensen bij elkaar te brengen, zaken te coördineren en mensen te enthousiasmeren heel veel stappen kan zetten. Maar dan even terug, en ik denk dat het misschien goed is om daar nog weer even op terug te komen wat we voor de mensen in de bijstand specifiek doen, want ik denk niet dat uw conclusie gerechtvaardigd is dat we daar onvoldoende voor doen en dat dit stuk moet leiden tot aanvullende vervolgstappen. Integendeel, ik denk dat wij al heel veel doen. Om het even nog weer er in herinnering te brengen. Eind 2017 hebben wij een aantal partners geselecteerd voor specifiek aanbod voor groepen in de bijstand. Vijftigplussers, jongeren, zelfstandigen, vrouwen, ex-gedetineerden, statushouders. En we hebben ook natuurlijk een groep met een direct overbrugbare afstand tot de arbeidsmarkt. Nou, 50+ kan gebruik maken van de Stichting Het is Netwerken. Voor de jongeren van de Proveso mbo hebben ze een sluitende aanpak. We hebben hier in deze commissie ook eerder het aanpak jeugdwerkloosheid besproken waarin we aangeven dat we voor deze doelgroep niet alleen dit doen, maar een scala aan maatregelen hebben om die kwetsbare jongeren toch aan het werk te houden. Voor zelfstandigen hebben we onder andere 155 – Redt een bedrijf. En de Partij van de Arbeid heeft daar laatst ook vragen over gesteld over ondernemen in de bijstand. Voor vrouwen hebben we een mentor programma Talenten naar de top en empowerment trainingen. En dan hebben we nog voor statushouders een sluitende aanpak of nog een uitgebreide aanpak van vluchtelingenwerk, Agos, Pasmatch om alle statushouders die ook weer hun eigen behoeftes hebben om die te helpen een baan te vinden. Dus dat is best wel volgens mij een groot pakket. Ik moet de gedetineerden niet vergeten natuurlijk, want die hebben volgens mij met Zuivere Koffie en Agos hebben er ook een aanpak voor voor de mensen die rechtstreeks uit de gevangenis komen ook weer rechtstreeks onder de arm te nemen, onder de hoede te nemen. Dus dat is denk ik wat wij doen. Dat is best veel. We hopen ook dat dat leidt tot extra uitstroom vanuit de bijstand. Dit zijn, zoals u terecht constateert, groepen die een grote afstand hebben tot de arbeidsmarkt. Dus dat zijn de groepen, de economie gaat goed. Gelukkig. Het stuk laat zien... We verwachten in ieder geval dat er nog lange tijd, ook als de economie iets minder, iets zou afzakken er nog wel krapte zou zijn op de arbeidsmarkt, dus die krapte is er en die krapte helpt natuurlijk om heel veel van deze groepen aan het werk te houden. Maar we zitten wel op de groep die lastiger bemiddelbaar is. Nou, en wat doen we nog verder? Samen met de werkgevers hebben we het Werkgeversservicepunt waarbij we de werkgevers ook direct willen helpen, dus ook het MKB bedrijf kan zich melden. Heeft die iemand nodig, bel het Werkgeversservicepunt en het Werkgeversservicepunt kan dan vanuit de mensen uit de bijstand, maar ook de mensen in de WW, de werkgever eigenlijk bij de hand nemen

van: u zoekt iemand? Nou, ik heb iemand met zo'n profiel. Daar kan ik ook nog een aantal instrumenten tegenaan zetten; wonen, loonkostensubsidie of een aantal andere scholingsbudgetten om die werknemer ook goed bij die werkgever aan te laten sluiten. Dus ik denk dat dat ook wel een belangrijk punt is wat we voor het MKB bedrijf doen. En ten aanzien van het revolverende werkgelegenheidsfonds proberen we nu in deze regio, en ik geloof dat we daar bijna akkoord mee zijn, in ieder geval drie pilots te starten om te kijken van: die elementen van het revolverend werkgelegenheidsfonds. Kunnen we die dan in deze regio ook doen? Dus doen we niet alleen het Kennemerland, maar doe we dan ook het liefst in samenwerking met de IJmond. Maar die moest daar nog even over nadenken.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Oomkes.

De heer Oomkes: U verhaal is nu al helderder dan deze hele nota. En dat is een compliment voor de manier waarop u samenvat wat er gedaan wordt, maar ik mis vooral een ambitieniveau in de nota wat ook uitweidt naar nieuwe takken van sport. We hebben een werkgelegenheid tegenwoordig die vooral in misschien wel ultra softe sectoren te vinden is. En die sectoren worden amper genoemd in het rapport. Mag ik er een paar noemen? Het woord horeca en werkgelegenheid komt niet in deze nota voor. Het toerisme als werkgever zie ik niet terug. Die moeten toch juist worden aangevlogen in deze nota's?

Wethouder Roduner: Ja, in mijn beleving zijn die twee sectoren nou ook specifiek wel genoemd. Ook toerisme in combinatie met Zandvoort. Dus horeca met Zandvoort. Maar inderdaad, horeca als dienstverlenende sector is genoemd als een groeisector. Nou, dat zijn ook sectoren waar we wel zaken doen. We hebben bijvoorbeeld vanuit het Regionaal Werkbedrijven hebben we ook een samenwerking met het Lotus College waar mensen worden opgeleid tot kok bij de Waarderpolder of in het bedrijf bij de Waarderpolder om uiteindelijk ook weer uit te stromen naar werk. Wat volgens mij nog wel een punt is wat ik hier nog wel wil noemen. Wat wij nu steeds meer zien, en dat zien we nu ook samen met het UWV, is dat vooral de mensen die nu in de WW zitten hun WW krimpt echt behoorlijk. Het WW-bestand is behoorlijk gekrompen. De bijstand dat blijft toch een beetje groeien, ook vanwege de extra instroom van statushouders. Is dat een 50+ daar wel een steeds groter groeiende groep wordt. En ik denk dat dat heeft in ieder geval bij ons ertoe geleid om in het Regionaal Werkbedrijf, dus het samenwerkingsverband met werkgevers, UWV, om te kijken van: is dat nou nog een groep die wij gezamenlijk, gemeente vanuit de bijstand, UWV van het WW, waar we gezamenlijk extra inzet op moeten plegen? Nou, wij zitten nu in de analysefase van: wat is precies er met deze groep aan de hand? Op welke manier kunnen we helpen? Maar ik hoop ook dat dat uiteindelijk zal leiden tot wat concretere vervolgstappen. En dat mijn verhaal heel veel helderder is dan het stuk is ook denk ik omdat enige voorkennis wordt verondersteld bij de commissie. Want zoals aangegeven, en dat hebben wij hier in deze commissie in de vorige periode een uitgebreid traject gehad met het aanbesteden van een aantal zaken en het selecteren van een aantal partners in het bestand voor onze bijstand. Daar kan ik eventueel nog wat stukken over doen toekomen als daar behoefte is aan meer informatie. En hoe we dat monitoren is in eerste instantie door de uitstroomcijfers. De in- en uitstroomcijfers in de bijstand en daarover informeren we u in ieder geval in de begroting, in de P&C-cyclus denk ik. Maar als u behoefte heeft kan het natuurlijk ook iets vaker, maar ik denk dat het goed is om gewoon het jaarlijkse doen want dan ben je ook een beetje geschoond voor seizoensinvloeden.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dankjewel. Nou, in de eerste plaats zijn we natuurlijk heel erg blij dat er die pilots komen met wat u zegt: elementen van het revolverend werkgelegenheidsfonds. Ik ben heel benieuwd wat het is en dat we daarop een latere termijn, later tijdstip iets meer over horen. Ik werd wel nog een beetje getriggerd door

wat u zegt over het MKB. U zegt het MKB kan gewoon aankloppen bij het UWV als ze iemand nodig hebben. Maar ik verwacht eigenlijk ook wel, aangezien mkb'ers vaak heel druk zijn om gewoon hun dagelijkse dingen te doen, is het misschien niet zo voor de hand liggend voor hun om te gaan bellen van: hé, wij hebben een vraag. Maar is het misschien wel iets om vanuit de gemeente: wij hebben deze persoon hier en ik die kan dit en dit en dit. En weet u niet misschien iemand waar die terecht kan? Dus een soort van loket waarin je de kennis van het MKB verzameld zodat die mensen ook daadwerkelijk geplaatst worden. En dat zei ik ook over de opleidingen. Je zou natuurlijk ook samen met MKB kunnen gaan nadenken van: wat hebben jullie nou eigenlijk nodig aan opleidingen? In plaats van dat wij dat verzinnen en zeggen: nou, dan komt dat allemaal wel goed.

De voorzitter: Dank u wel. Nog iemand anders van de commissie? De heer Roduner.

Wethouder Roduner: Nou, misschien nog even iets beter uitleggen wat we bij het Werkgeversservicepunt doen. Het Werkgeversservicepunt moet u denk ik zien als een uitzendbureau. Dus wij hopen dat, we werken samen, dat het eigenlijk voor een mkb'er als hij iemand zoekt omdat hij denkt: mijn bedrijf groeit, ik heb iemand extra nodig, dat het voor hen net zo gewoon wordt om een advertentie te plaatsen op internet als een uitzendbureau te bellen of een bemiddelingsbureau te bellen. Maar ook even een telefoontje te doen naar het Werkgeversservicepunt. Want bij het Werkgeversservicepunt... Heel veel mensen in de bestanden, goede mensen. Mensen die soms net echt even een steuntje in de rug nodig hebben, maar absoluut vaak ook gemotiveerd zijn om te werken. En wat het Werkgeversservicepunt daarbij heel goed kan doen juist is die verbinding leggen tussen aan de ene kant de behoefte van het bedrijf en de kwaliteiten en vaardigheden van de werknemer. In combinatie met als nodig is een aantal instrumenten om te zorgen, garanties, dat mensen ook wat langer daar kunnen werken. En dat de werkgever niet onmiddellijk de volle pond moet betalen of iemand vast in dienst nemen, dus daar zit ook elementen in van het revolverende werkgelegenheid. Dus het Werkgeversservicepunt kan daar volgens mij heel veel in betekenen en doet dat ook. Het Werkgeversservicepunt werkt op aanvraag, maar werkt ook actief. Ik ken de stad goed, ik ken de bedrijven goed, heeft veel contact met bedrijven. Maar, en daar speelt denk ik ook wel een bepaalde vorm van schaalgrootte. Zij richten zich natuurlijk wel in eerste instantie een beperkte hoeveelheid mensen op de grote bedrijven, want daar zitten gewoon meer vacatures. En de kans om daar iemand te plaatsen is dan toch groter. Het neemt niet weg dat zij hun ogen open houden voor ook kleinere bedrijven en ook wel echt actief zijn. Zo organiseren banenmarkten. Nou, ik kan nog wel even doorgaan.

De voorzitter: U heeft een interruptie nu even van mevrouw Zoon van Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Ja, u geeft heel veel aan het bedrijfsleven weg. En wat ik eigenlijk ook wel weten is wat doet de gemeente Haarlem zelf of wat doet de gemeente Velsen in ieder geval, de overheidsinstellingen binnen de gemeente zelf om dit soort problemen op te lossen? U zei in een soort tussenzin van: je wordt op de hoogte gehouden via de P&-cyclus. Hartstikke mooi. Maar dan zou ik ook graag willen weten, zoals we deze doelgroepen hier nou benoemd hebben, wat de uitstroom is vanuit de bijstand op doelgroep niveau.

Wethouder Roduner: Nou, ik denk dat we best aan het eind van het jaar een keer een samenvatting moeten kunnen geven van die verschillende sectoren die u benoemt het met de verschillende partners die we hebben wat daar de specifieke cijfers van zijn. En hoe we daar dan ook niet alleen kwantitatief maar ook kwalitatief tegenaan kijken. En wij doen heel veel. Al die zaken die we doen door samen met partners, samen met bedrijven, maar dat zijn natuurlijk onze bijstandsklanten. Het Werkgeversservicepunt is niet van het bedrijfsleven, is een servicepunt van UWV en van gemeenten via Paswerk, Pasmatch moet ik zeggen. Pasmatch om onze bestanden beschikbaar te stellen. Dus dat doen we als servers richting bedrijfsleven, maar

wel met de gedachte: ja, het bedrijfsleven moet ook... We kunnen niet alleen maar gaan duwen. Ze moeten ook af en toe kunnen vragen en zich kunnen melden. Dus het is ook een service gericht. En ik zal de Actiepartij ook in ieder geval de informatie over de pilots doen toekomen.

De voorzitter: Heel mooi, dank u wel. Zijn er nog meer commissieleden die iets willen weten? Het was een heel duidelijk betoog volgens mij van de wethouder. Ja? De heer Yerden toch. Gaat uw gang.

De heer Yerden: Dankjewel. Het rapport geeft een behoorlijk inzicht; het gaat over de kwetsbare groeperingen. En het beleid is wel gericht op de kwetsbare groeperingen en ouderen, jongeren en gedetineerden. En naar aanleiding van deze vraag. En het gaat goed met de economie. En naar aanleiding van de toenemende welvaart hadden wij ook een vraag gesteld 30 oktober. Het gaat over bijstandsgerechtigden door eigen ondernemerschap. Een antwoord heb ik wel gekregen. En als ik het zo bekijk... Zeven van de 10 personen die starten via BZ-regeling zijn binnen enkele jaren niet meer afhankelijk van de bijstand. Dus ik denk wel dat geeft wel een positief beeld. Het was niet vragen hoor. Mededeling.

De voorzitter: Een mededeling. En mevrouw Berg.

Mevrouw Berg-Overbeek: Ja. Dank u wel, voorzitter. Er blijft mij toch een vraag hangen die mevrouw Van der Zon ook al een beetje aangaf van: wat doet de gemeente zelf? Ik heb een achtergrond uit UWV en ik hoor mensen werk fit maken. Nou, dat is een hele klus. We zitten in een participatiemaatschappij waarin iedereen meedoet en meetelt, maar werk fit maken is eigenlijk dat je pas meedoet als je fit genoeg bent, dan doe je ertoe. Dus vandaar toch de vraag: wat doet de gemeente zelf om misschien het werk fit te maken in plaats van de mensen werk fit te maken?

Wethouder Roduner: Nou, heb je mooie termen voor als Job cro-crafting, job carving, zulk soort zaken. Kijk, wat wij doen vanuit het Regionaal Werkbedrijf, dus het samenwerkingsverband tussen onderwijs, gemeente, UWV en het bedrijfsleven om denk ik ook het bewustzijn te veranderen. Dus we hebben ambassadeurs. Er wordt een participatieprijs uitgedeeld. Ook om te laten zien dat bepaalde type werkgeverschap loont. En dat betekent dus inderdaad dat bedrijven soms hun werkprocessen moeten aanpassen, bepaalde werkzaamheden geschikt moeten maken voor iemand die een bepaalde afstand heeft tot de arbeidsmarkt. Er zitten hier bedrijven de Waarderpolder en dat zijn bedrijven, marketingbedrijven, die bijvoorbeeld heel goed is om mensen met autisme in dienst te nemen. En dat ze het bij goede data analyse daarbij heel goed kan helpen, maar wel een beschutte werkomgeving nodig heeft. Dus ik denk dat het verhaal vertellen, het ambassadeurschap en daar stimuleren we ook in als gemeente. Ik denk dat dat een hele belangrijke is wat we kunnen doen. We kunnen een partij niet dwingen om hun werkproces aan te passen. Maar op deze manier en ook met het sociale akkoord proberen we zeker dit om te roeren.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ja, u heeft wel mooi verhaal maar hoeveel statushouders heeft de gemeente Haarlem nu in dienst?

Wethouder Roduner: Dat weet ik niet. Ik weet niet hoeveel statushouders wij in dienst hebben. Dat kan ik best voor u laten uitzoeken.

De voorzitter: Mevrouw Berg nog een keer.

Mevrouw Berg-Overbeek: Ja, dank u wel. Vanuit de ChristenUnie vind ik heel mooi dat de idealen van bedrijven ook vorm krijgen hierdoor. Maar er blijft altijd een groep die het meest kwetsbaar is en waar die plekken niet voor zijn. Neemt de gemeente daarin zelf nog initiatieven om die meest kwetsbare mensen een werkplek te bieden?

Wethouder Roduner: Nou, één van de meest kwetsbare mensen zijn mensen in beschut werk. De oud beschut werk. Dan heb je het over het Paswerk, een gemeenschappelijke regeling van de gemeente. Nieuw beschut werk waarbij we mensen ook in dienst hebben genomen recentelijk bij Paswerk, dus dat is het nieuw beschut werk. En vanuit Paswerk proberen we dan wel begeleid een plek te geven in de samenleving. Hier, het gemeentehuis wordt volgens mij schoongemaakt deels door mensen van Paswerk. Paswerk zit ook in de groenvoorzieningen, werkt daar maar ook deels voor de gemeente, dus we besteden een deel van onze post uit bij Paswerk; Paswerk Post. Nou, zo zijn we aan de ene kant verantwoordelijk voor deze mensen en we voelen ons verantwoordelijk. Aan de andere kant geven dat ook invulling vanuit een opdrachtgeverschap en een werkgeverschap.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Ik denk dat er genoeg over gesproken is. We lopen iets uit, het is 18.05 uur. Dank u wel, wethouder. De heer Botter had hier al moeten zijn. De pauze was gepland om 18.15 uur en ik stel eigenlijk voor om nu de pauze alvast te gaan houden en dan om, het is 18.50 uur weer terug te zijn en te starten met wethouder Botter. Ja? Alstublieft.

Schorsing

8. Aansluiting leerlingvervoer RegioRijder (JB)

De voorzitter: Welkom terug. We gaan gelijk door met punt 8. En dat is de Aansluiting Leerlingvervoer RegioRijder. En het punt is geagendeerd door de SP. En vanaf schooljaar 2019 sluit Leerlingvervoer aan bij RegioRijder. De SP wil met de commissieleden bespreken of de randvoorwaarden op dit moment goed zijn of de problemen die er vorig jaar waren nu opgelost zijn. Ik wil graag het woord geven aan mevrouw Özogul van de SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, eigenlijk zijn we natuurlijk nu al een beetje laat. Het is allemaal een beetje klaar. Nou, waar wij het over wilde hebben is inderdaad de problemen wat we gehad hebben in het Wmo vervoer en het leerlingvervoer en dan hebben we een stuk voorbij zien komen, cliënttevredenheidsonderzoek waarin staat toch van: het is niet efficiënt, het is allemaal onzeker. Financieel is het ook niet efficiënt, maar toch sluiten we aan. Terwijl je aan andere kant in december nog... Ik zat in Istanboel en ik kreeg allerlei appjes, dat het dat er problemen waren met het leerlingvervoer. De gemeente had er een brief uitgedaan dat er problemen waren. De centrale was niet bereikbaar, chauffeurs waren ziek, er waren langere wachttijden. Nou ja, goed. Ik dacht mooi moment dan om aan te sluiten. Terwijl we nog niet echt de randvoorwaarden wat ons betreft goed hebben om te voorkomen dat we juist dit soort zaken krijgen, want leerlingvervoer of Wmo vervoer. Het gaat om kwetsbare mensen. In dit geval kwetsbare kinderen. Een van de belangrijkste dingen wat ons betreft is toch dan dat je bijvoorbeeld chauffeurs hebt die weten met welke doelgroep ze omgaan. Die weten per kind waar het om gaat. Als een kind bijvoorbeeld ineens begint te schreeuwen of uit de bus rent hoe te handelen op dat moment. En dan heb je vaste chauffeurs nodig. Ik heb gelezen dat dat in ieder geval op dit moment nog niet goed is. En ik vroeg me dan af: wat is dan de reden waarom we toch over zijn gegaan om dit bij aansluiten? En kan de wethouder ons in ieder geval geruststellen dat we geen problemen krijgen in de toekomst? En dan achteraf een beetje het vuur moeten doven. Daar wil ik het nu even bij laten.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg, VVD.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel. Ja, de vraag is inderdaad: in hoeverre is dit mosterd na de maaltijd? In oktober is het stuk opgesteld. We bespreken het in januari en in december moest de aanbestedingsdocumenten door de college in de regio's worden goedgekeurd. Dat zal ook ongetwijfeld gedaan zijn. Dus het college vraagt ons om input, maar die kans hebben eigenlijk niet gehad. Dus dat is ook meteen weer een punt om mee te nemen in een evaluatie van de vergadersystematiek. Werk dit nou wel zoals we vergaderen? Want we lopen achter de feiten aan. Nadat ik dit stuk had gelezen las ik de input van de participatieraad. Een eigenlijk kwamen we allebei tot dezelfde conclusie van: ja, wat zijn dan wel zwaarwegende argumenten? Want het klanttevredenheidsonderzoek liegt er niet om. Dat is niet een en al koek en ei. En het gaat niet om zomaar een groep, het gaat om leerlingen die vervoerd worden. Dat moet gewoon goed gaan en ik zit hier ook al een tijdje. En het nieuws dat ik ook altijd een krant lezen over het leerlingenvervoer in de regio is dat het ook niet altijd zo goed is gegaan. We doen het om het beter te gaan doen. Maar geloven we er ook echt in dat het goed genoeg zal zijn? En die vraag hebben we wel, maar de vraag is of die er nog toe doet. En tot slot nog. Er staat ook in het stuk best wel veel over een tekort aan chauffeurs. Nou is zojuist het arbeidsbeleid besproken. Maar als u zo nijpend tekort is aan chauffeurs zouden we dan ook kunnen kijken naar of we werkloze Haarlemmers gericht kunnen opleiden zodat ze dit werken uitvoeren, zodat het een win-win situatie wordt.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes, GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Het college is positief in de brief over de mogelijkheden voor aansluiting, maar wij als GroenLinks zijn echter wel kritisch als het gaat om die onzekerheden en die vooronderstellingen die in de brief worden genoemd. En daarbij sluiten we ons ook voor een deel aan bij de SP en de VVD. GroenLinks sluit zich wat betreffende dit punt ook aan bij de reactie van de participatieraad over die onzekerheden en veronderstellingen. Want het gaat hier niet alleen om de cijfers, maar het gaat ook om mensen. En in het algemeen gewoon om zeer kwetsbare mensen en vooral ook gewoon om leerlingen die op tijd op school willen zijn. En de uitkomsten van het klanttevredenheidsonderzoek wekken ook vraagtekens op. En wij hopen dan ook dat concrete maatregelen waar het stuk over praat dat die ook het genoemde effect zullen hebben. Maar de aansluiting is een feit en daarom willen we ook vooral naar de toekomst gaan kijken. En dat deze aansluiting ook goed wordt gemonitord en wordt geëvalueerd of onze verwachting ook worden waargemaakt. En daarom vragen ons ook af van: wat zijn dan tussenliggende momenten waarop wij op de hoogte worden gesteld? En waarop ook de aansluiting wordt gemonitord en geëvalueerd. Of het ook naar tevredenheid wordt uitgevoerd. En wanneer wordt er ook gekeken of die concrete maatregelen waarover wordt gesproken in het klanttevredenheidsonderzoek of die ook zijn gehaald? Wanneer worden die ook geëvalueerd? Dat was het.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Bij het klanttevredenheidsonderzoek wordt er als cijfer voor de bewezen diensten van de RegioRijder is 6,3 genoemd. En de vraag is natuurlijk of dat voldoende is om een toekomst van deze vorm van leerlingenvervoer en het vervoer en dagbesteding echt goed te kunnen voldoen. Mijn indruk is dat dat een te lage cijfer is voor deze vorm van kwetsbaar vervoer. Ik wil graag weten, en dezelfde vraagtekens worden ook uitgesproken door de participatieraad die wie hiervoor de vergadering hadden zitten, en dit is ook dit ook als een punt aanvoerden. Dit is nou typisch een punt waarin wij gehoord willen worden. En ongetwijfeld zijn er positieve argumenten te verzinnen, die staan ook in de raadsinformatiebrief, om onze aansluiten bij

RegioRijder. Maar ik wil zo graag op een hoger ambitieniveau zitten bij deze hele kwetsbare vorm van vervoer. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dankjewel. Ja, ook wij hebben onze vraagtekens bij dat aansluiten. En het viel ons ook op dat bij het uitgangspunt van de aanbestedingen eigenlijk dat klanttevredenheidscijfer helemaal niet genoemd wordt als overweging. Of misschien wel dat je afspraken maakt met zo'n vervoerder om daar verbeteringen in te krijgen. En daar zou je zelfs kunnen denken aan een bonus-malusregeling. Dat is heel gebruikelijk bij een... Nou ja, ik lees er niet over, dus ik ben wel benieuwd naar het antwoord van de wethouder. Wordt dat meegenomen? Worden er eisen gesteld aan het gemiddelde cijfer wat er gegeven wordt? En worden daar ook sancties opgezet als de vervoerder daar niet aan voldoet?

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja. Dank u wel, voorzitter. Zoals de participatieraad aangaf in het advies geven wij als CDA door een voorkeur voor een contractpartner met een eigen centrale. De klachtenprocedure loopt volgens mij niet optimaal. Ik heb wel eens met RegioRijder er gebeld voor klanten dat zij niet te bereiken zijn. En als er klachten ingediend moeten worden dan wordt dat gedaan door een ander bedrijf, niet de RegioRijder zelf. Dus die worden uitbesteed. Daar moet ook echt verandering in gebracht worden. De meest genoemde verbeterpunten onder andere de lange wachttijden. 17% van de respondenten geven aan te lang in het voertuig te zitten. De vervoerscentrale is soms telefonisch niet bereikbaar. Wat ik net zei, 34% is zeer tevreden. Er wordt niet aangegeven hoeveel mensen niet tevreden zijn. Ik laat het hierbij, voorzitter. Dank je.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ja, misschien is het een beetje nieuwe democratie-achtig als ik naar de VVD luister dat wij zelfs een soort van mosterd na de maaltijd zijn als commissie of raad. Maar laat dat een uitzondering zijn, mijnheer de voorzitter in de indeling van de agendapunt. Ik heb een vraag en dat is een stuk onwetendheid van mij. Er wordt gesproken over aanbesteding en er wordt gesproken over aansluiting bij RegioRijder. Nou, snap ik het even niet. Als je aansluit heb je geen aanbesteding nodig, en als je een aanbesteding hebt dan mogen andere partijen op de markt eraan meedoen. De wethouder kan het me ook heel snel uitleggen maar dit onderdeel snap ik niet. Ik vind het op zich een logische gedachte dat je met de arbeidsmarkt van nu probeert de busjes voller te krijgen. En dat is ook milieutechnisch natuurlijk meer verantwoord. Als busjes achter elkaar aanrijden voor een deel dan is dat zonde. Pragmatiek is hier een belangrijk punt in de keuze voor RegioRijder. Het neemt niet weg dat alles wat hiervoor gezegd is over de kwaliteit van RegioRijder over het kunnen indienen van klachten, de afhandeling van klachten. Het is een groot geklaag. En het spannende is of het vanaf 1 januari 2019, de eerste 10 dagen kun je niet helemaal tellen, maar echt beter gaat worden en de 6,3 hoger wordt, kinderen op tijd op school zijn, mensen op tijd op hun afspraken zijn. En als dat gebeurt en RegioRijder heeft meer gevulde busjes en het is voor ons daarmee zeker niet duurder dan is het een interessante optie, maar ik vind dat wij daar als commissie bovenop moeten blijven zitten. Dank u wel, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: U ook dank u wel. Nog iemand anders? Dan ga ik naar wethouder Botter.

Wethouder Botter: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik zit met twee problemen, want aan de ene kant wil ik iets onwaardigs tegen u zeggen want ik heb zoiets van: moet ik maar alles over mij heen laten komen? Maar er

staat toch heel duidelijk hier dat de SP met de commissieleden wil bespreken of de randvoorwaarden op dit moment, et cetera et cetera. Volgens mij is dat de situatie dat u met mekaar in gesprek gaat om eens te kijken wat u vindt van het voorstel wat hier ligt. En wat gebeurt er nu? U heeft allemaal een heleboel vragen voor jezelf verzamelt om door mij te laten beantwoorden. Nou, dat ga ik doen ook want dat ben ik ook wel gewend en daar ben ik ook wel op voorbereid. Maar dan moeten we ook niet dat agendapunt op deze manier... Ik zie dat dat meteen wat oproept.

De voorzitter: Ja, eerst de heer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: Mijnheer de voorzitter en mijnheer de wethouder. Ik ga u geen ongelijk geven, want wat u constateert is in feite waar maar het is uitgelokt door uw aanwezigheid hier. En wellicht moeten wij... Nee, ik zeg door uw aanwezigheid hier is het uitgelokt. Misschien moeten wij daar in de komende agenda's ook wat zorgvuldiger mee omgaan want een aanwezigheid van de wethouder lokt uit tot het stellen van vragen. Maar het was niet de eerste intentie zoals het punt hier stond.

Wethouder Botter: Nee, zo is het niet gegaan want dat is nog even een ander punt wat speelt. Er wordt gesuggereerd alsof het mosterd na de maaltijd is dat we hier daar nu over praten. Volgende week gaan we daar pas in het college over beslissen, maar wat belangrijker is is dat deze brief van oktober is. En u heeft twee andere maanden de gelegenheid gehad als u het urgent vond om dat de agenderen in uw commissie zodat we dat heel ruimschoots van tevoren hadden kunnen spreken. Maar u had het net al erover dat u de procedure van uw vergadering gaat evalueren en dan kan u dit waarschijnlijk ik ook meteen meenemen.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg, VVD.

Mevrouw Sterenberg: Ja, ik denk dat u een beetje op uw tenen getrapt bent inderdaad als gevolg van de procedure. Kijk, we kunnen het hier met elkaar er puur over hebben maar daarmee bereiken we niks. Wat we zouden willen is dat wat wij vinden dat dat terugkomt in de aanbestedingsdocumenten. En u bent dan vervolgens degene die aan tafel zit, dus het is logisch dat wij onze vragen aan u stellen als we daar iets willen veranderen. We kunnen er met zijn allen gaan bakkeleien over: het klanttevredenheidsonderzoek. Daardoor gaat er ook niks veranderen. Het heeft op de ingezonden stukken gestaan. Daarop is het geagendeerd. En inderdaad gevolg van de vergadersystematiek is dat we het nu pas kunnen bespreken en dat voelt als mosterd na de maaltijd. U geeft aan volgende week gaat u het er over hebben, dus ik hoop dat u dan meeneemt wat wij hier zojuist hebben aangegeven.

Wethouder Botter: '...' ook moet constateren is dat een aantal van uw commissieleden het idee heeft dat het allemaal al is ingevoerd. En dat er allerlei discussies gaat over leerlingvervoer terwijl dat helemaal nog niet onder de nieuwe systematiek van RegioRijder het geval is. Dus ik weet eigenlijk niet heel erg goed op welk abstractieniveau ik nu het verhaal moet gaan houden.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Nou, de ervaringen met leerlingvervoer is dat het natuurlijk al wel elders is ingevoerd en dat daar de ervaringen niet goed zijn. En wij hebben constant afgewacht of wij gingen aansluiten op basis van de ervaringen elders. En die lopen nou nog niet heel erg jippie-jee, laten wij daaraan mee gaan doen, want het gaat allemaal zo goed.

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: In het stuk wordt ook duidelijk gesproken dat de aanbestedingsdocumenten moeten in december door de colleges in de regio worden vastgesteld. En aangezien het januari is ben ik er dus vanuit gegaan dat dat dus al zo is. Dus vandaar.

Wethouder Botter: Dat heeft ook alles te maken met dat het een brief was van oktober en wij ons uiterste best hebben gedaan met elkaar om ervoor te zorgen dat we die brief van oktober, toen ook nog helemaal niet duidelijk was van of alle partijen in de regio van Zuid Kennemerland zouden aansluiten. En dat is pas in december duidelijk geworden. Toen heeft iedereen gezegd van: wij doen mee. We hebben vandaag nog een portefeuillehoudersoverleg gehad. Net twee uur voordat deze vergadering begonnen is is dat afgerond waarbij we er echt een definitieve klap op hebben gezet van: dit is hetgene wat we aan de colleges gaan voorleggen. En dat betekent namelijk het volgende dat wij met elkaar heel erg goed hebben gekeken en ook geluisterd welke aspecten van belang worden geacht bij een aanbesteding. Dat we ook weten dat duurzaamheid voor u een steeds belangrijker rol is geweest. Dus in het aanbestedingsdocument daar zijn we tot het maximale gegaan wat voor duurzaamheid in dit soort gevallen mogelijk is. Dat er waarschijnlijk allemaal nieuwe busjes zullen komen die super veilig zijn. Kijk, wij doen ons uiterste best om ervoor te zorgen dat we door de aansluiting bij de systematiek van de RegioRijder door het samenbrengen onder regiecentrale dat we zo optimaal mogelijk gebruiken kunnen maken ook van chauffeurs. En wat we ook...

De voorzitter: Zoveel interrupties. Mevrouw Sterenberg, dan de heer Smits.

Mevrouw Sterenberg: Nou, het prachtige is dat u het volgende week er in het college over gaat hebben, dus dat u het klanttevredenheidscijfer mee kunt nemen. Maar ik hoor u net zeggen: we hebben heel erg gepleit voor duurzaamheid. De vraag is of wij dat als commissie met dit onderwerp nou belangrijkste vinden. Ik heb liever dat al die kinderen op tijd op school zijn en worden vervoerd door een goede chauffeur dan dat het een elektrisch busje. Want als ik prioriteiten moet gaan stellen op een onderwerp als deze dan ligt de prioriteit voor mij toch echt wel bij die kinderen.

Wethouder Botter: Dat ligt het natuurlijk voor ons ook. Kijk, er zullen ook geen elektrische busjes komen. Volgens mij heb ik het woord elektrisch busje ook niet in de mond genomen, want voor deze type vervoer is er nog geen elektrisch busje wat je daarvoor kunt inzetten. Die komen er misschien op termijn wel, maar die zijn hier niet. Maar kijk, waar het om gaat is volgens mij dat wij precies hetzelfde willen. We willen hebben dat kinderen die kwetsbaar zijn op een zo goed mogelijke manier worden vervoerd en waarbij zo min mogelijk uitval is en waarbij we erkennen met elkaar dat we streven naar die 95% punctualiteit. En waarbij we eigenlijk nog willen hebben dat hij nog hoger ligt. Maar dat we ons ook moeten realiseren dat we in een situatie leven maar geen stolp bovenop een, dus er kan soms regen, sneeuw of iets anders zijn die maken dat we te laat terechtkomen, dat er mensen ziek zijn. Dus we gaan ons uiterste best doen om te zorgen dat mensen, kinderen in dit geval, op tijd worden gezorgd. Het Wmo vervoer blijft een continu punt van aandacht. Elke drie maanden, en dat zal ook met het leerlingenvervoer zo zijn, wordt u geïnformeerd over de voortgang van de situatie. We zullen ook ervoor zorgen dat in de nota die volgende week naar het college komt, die gaat natuurlijk ook naar u. Daar ziet u dan een heel tijdschema in. Het belangrijkste voor het welslagen van de situatie is dat we zeg maar bijtijds klaar zijn, dat we echt ruim voor de zomer helderheid hebben. Het gaat er niet om dat we een aanbesteding doen om de hele boel opnieuw aan te besteden, want de aanbesteding van de regiecentrale hebben we gedaan. Maar de vervoerders dat wordt aanbesteed. En dat wordt alleen aanbesteed voor het leerlingenvervoer. Daar kunnen dus ook de huidige vervoerders aan meedoen die nu voor de gemeente, die nog niet zijn overgestapt op de RegioRijder aan meedoen. Wij zijn ontzettend blij dat Heemstede, Bloemendaal, Zandvoort ook uiteindelijk hebben gekozen om mee te doen met RegioRijder

omdat je dan niet systemen hebt die naast elkaar bestaan. En ik kan me voorstellen dat u kritisch bent en dat hoort u ook te zijn. En dat vind ik ook heel fijn. Maar laat ik u één ding vertellen: ik ben op 11 december te gast geweest in de participatieraad waar ik ook een half uur honderduit ben bevestigd over waarom doe je dit nou wethouder? En zou je dit niet anders moeten doen? En weet ik veel wat voor vragen er op mij afgevuurd werden. En ik ben er van overtuigd dat we met dit systeem het beste af zijn. Ik ben er van overtuigd dat het niet mogelijk is om het ook op een andere manier te doen. En waarom ben ik dat? Omdat we ons nu blindstaren in sommige gevallen. En sommigen van u dachten dat het al veranderd was en waren een beetje boos over de wijze zoals het nu georganiseerd is. Nee, het zou niet ingaan op 1 januari 2019. Het zou ingaan na de zomervakantie. Dus het kan gewoon niet zijn ingegaan nu en het kan echt niet in het stuk staan dat het nu al is ingegaan.

De heer Oomkes: Het staat ook niet in het stuk.

De voorzitter: Wacht even wethouder. We zijn nu al bijna 25 minuten over de inleiding aan het praten en ik denk dat we toch heel snel naar het stuk moeten. Ik wil mevrouw Özogul, die zit al een hele tijd met haar hand omhoog, en mijnheer Smit nog even wat laten vragen.

Mevrouw Özogul-Özen: Nou ja, dat is precies wat ik wilde zeggen. De wethouder trok het even een hele andere kant op dan dat het de bedoeling was. Ik wil het hebben over sec het leerlingenvervoer zelf. Juist ook... De wethouder noemde net al van: er zijn chauffeurs ziek. Nou, dat was dus in december het geval, maar ook de centrale was niet bereikbaar, kinderen werden later bezorgd. En dat zijn net de punten waar ik me zorgen om maak. Ik lees dan wel dat er wat gedaan wordt aan de opleidingen en dergelijke, maar dan denk ik van: nou, het loopt al niet. En hoe verstandig is het dan om nu aan te sluiten? Moeten we dan niet eerst zorgen dat die randvoorwaarden goed zijn? En wat heeft de wethouder doen toedoen dat hij nu toch zegt van: nou, we gaan het doen.

De voorzitter: Mijnheer Smit nog eventjes.

De heer Smit: Ja, mijnheer de voorzitter. U zegt net: we zijn 25 minuten met inleiding bezig. Nee, we zijn vanaf een niet afgeronde procesgang naar inhoudelijk gegaan. En de procesgang, en dan wil ik toch even op terugkomen, richting de griffie en dat bedoel ik goed bedoeld is: als dit stuk hier ons in verwarring brengt dan zijn we ook terecht in verwarring. Het had een dag 4 of 5 voor de vergadering had even moeten staan: het komt dan en dan in het college. Dat is de status, dan is er een regionaal wethouders overleg. Dan en dan. Dan wisten wij hoe we het stuk moeten inkaderen. Wij zijn nu uitgeleden op het feit dat wij die datum van oktober zagen. Dan moet je alles maar lezen en snappen dat het nog loopt. Nee, dat konden we niet goed zien. Dus niet naar de wethouder toe, maar even naar de griffie: probeer zo'n stuk te actualiseren door de stand van zaken. Ja, dat kan, want u hoort dan te weten wat er op dit moment met de stukken aan de hand is. Dat haalt een stuk verwarring weg. Dat is één. Vervolgens gaan we over inhoudelijk praten en dan wil ik de wethouder en die zijn toch wel corrigeren. Als je zegt dat het uw persoonlijke overtuiging is dat er zelfs ook geen andere manier is om dit goed te doen dan laat het onverlet dat ondanks uw mening en uw missionarisch werk om dit pakket ons aan te bieden wij nog altijd het recht hebben in de commissie om het te bespreken, de discussiëren en voor- en nadelen te herkennen. En dat is ook onze rol. En zelfs als we het achteraf met u eens zijn dat het echt de enige allerbeste manier is, maar dan nog moet dat na een discussie gebeuren. En ik heb nu het gevoel dat u ons uitlegt dat discussie nodig is, want het is eigenlijk het allerbeste wat er moet gebeuren en het enige wat kan gebeuren. En dat vind ik, misschien goed bedoeld van u, maar niet de goede volgorde.

De voorzitter: Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Nou, met dat laatste ben ik er niet helemaal eens. En u mag me ten alle tijden corrigeren. Kijk, wat ik constateer hier is dat men met een heel verschillend verwachtingspatroon aan tafel zit. Met of het nou wel of niet nog bij te stellen is. En sommigen zijn een beetje boos omdat het pas zo laat komt. Kijk, wat ik merk is dat er op gegeven moment vier jaar geleden een traject is gekozen om in zee te gaan met de RegioRijder en de regie centrale. Daarvan hebben we altijd op voorhand het idee gehad: daar zal op een gegeven moment het leerlingenvervoer bij aansluiten. En wij hebben in 2017 aangegeven van: wij vinden het nog te vroeg om over te gaan, want wij vinden de capaciteit en de kwaliteit ontoereikend. Wanneer echter na de zomer van 2018 blijkt dat men beterschap heeft beloofd, en dat geldt met name op het terrein van het leerlingenvervoer, zouden wij gaan kijken of het opportuun was om over te stappen. En wij hebben dus in september besloten op basis van de gegevens die in de voortgangsrapportage ook staan, dat de kwaliteit op een dermate niveau was dat we het te rechtvaardigen vonden om die overstap te maken. En vervolgens heeft dat een aantal consequenties, want wij vinden hierdoor het op die manier te gaan organiseren ook dusdanig kunt regelen dat mensen die een klein dienstverband hebben een brede dienstverband ook kunnen krijgen. Chauffeurs die op een gegeven moment maar een klein baantje hebben voor alleen het Wmo vervoer die gaan niet nog eens een keer ook bij een ander bedrijf in een andere gemeente werken als het gaat over dan leerlingenvervoer. Nee, wat ze samen...

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Er zijn gemeentes die pilotten met combinatiebanen voor werklozen bijvoorbeeld. Maar waar het mij om gaat is: u geeft aan, u kan dan de contracten uitbreiden. Maar krijgt dan de chauffeur een contract los van de vervoerder die mogelijk worden aanbesteed? Want daar zal ik ook eens aan te denken. We gaan dit aanbesteden dus dan kan een nieuwe vervoerder zich melden buiten de al aanwezige vervoerders binnen de regio. Het doel is dat de busjes voller raken, dus dat het busje niet alleen rijdt voor leerlingenvervoer, maar dus ook de andere segmenten. Dat betekent toch dat er een segment weggaat voor de vervoerders die al rijden? Dus dat daar de busjes leger geworden omdat die mensen dan in het budgetrecht komen van het leerlingenvervoer?

Wethouder Botter: Nee, dat heeft te maken met hoe het vervolgens wordt ingericht. En op zichzelf zijn er een aantal vervoerders die hangen aan die regie centrale. En die partijen die worden ingeroosterd naar de beste ritmogelijkheden. En op het moment dat iemand met leerlingenvervoer klaar is, want kijk u heeft gelijk hoor. Op termijn is het de bedoeling dat je veel meer het kijken van: is het mogelijk dat iemand eerst leerlingenvervoer met hetzelfde busje en dan later het Wmo vervoer? Dat zal, ten tijde van bijvoorbeeld de spits, niet mogelijk zijn. Dus je zult met elkaar ook aan een systeem moeten werken om te kijken of de dagbesteding of het Wmo vervoer, of dat mensen korting krijgen pas op het moment wanneer ze vanaf 9.30 uur gaan rijden. Dat zijn dus allemaal activiteiten, die kun je gaan regelen op het moment dat je ook een zekere omvang hebt. En dat is altijd het idee geweest ook van het principe van de RegioRijder. Alleen dat hebben we nooit kunnen waarmaken, omdat men aanvankelijk al niet eens aan de basisactiviteit toekwam. Namelijk dat goede vervoer op tijd. Daarvan hebben we nu het idee dat gaat nu steeds beter en wordt ook al als zodanig gewaardeerd. En dan krijg je dus de toevoeging vanaf september van het leerlingenvervoer. En dan heb je ook op het gegeven moment een massa, ook het personeel, om dan dat soort combinaties verder te gaan verbeteren gedurende de dag. En laat ik u één ding vertellen. Wij hebben alle kaartenbakken van Paswerk, en dan gaat het niet alleen over mensen die in de Cruquius werken maar bij alle Paswerk bedrijven om te kijken of daar mogelijkheden waren om ze op een bus te zetten. We hebben allerlei mogelijkheden

gekeken bij de sociale zaken of daar chauffeurs bij waren. En het rendement daaruit is betrekkelijk weinig. En dat is niet omdat we niet met deze groep willen werken, integendeel. Maar u geeft zelf ook aan hoe belangrijk het is dat het gaat om mensen die een zekere mate van sociale vaardigheden hebben, om weten te gaan met een ingewikkelde doelgroep. Iemand die misschien een lichte vorm van autisme heeft die kun je heus wel op een Wmo bus misschien zetten, maar die kun je echt niet op een bus zetten... Ja, dat kan misschien dan ook niet vindt u, maar daar zou je nog naar kunnen kijken. Maar dat kan niet met het leerlingenvervoer, dat gaat gewoon echt niet.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, het ging mij ook niet zozeer om de mensen die bij Paswerk werken hoor. Want ik snap echt dat het vaardigheden vergt die die daar misschien minder snel aanwezig zijn, maar het gaat mij gewoon om de werklozen. Haarlemmers die thuiszitten die misschien juist wel ervaring hebben in een bepaalde tak van zorg die weer mooi meegenomen kan worden, dus daar zat in mijn gedachte. Bij de, gewoon is dan niet het juiste woord, maar werklozen in plaats van bij de Paswerk.

Wethouder Botter: Maar het gaat echt zover dat er tijdens een bijeenkomst over een informatiemarkt mensen naar me toe kwamen en zeiden: u gaat toch over het vervoer? En die zeiden van: ik ben al heel lang aan het solliciteren. Ik kan het doen en ik wordt afgewezen voor zo'n bedrijf om leerlingenvervoer. Ik zeg: dat kan ik me niet voorstellen. Stuur mij uw cv. Toen heb ik mijn kaartje gegeven, maar ik wacht nog tot op de dag van vandaag daarop. We moeten ook niet vergeten dat er soms broodjes aapverhaal zich dan de rondte doen, maar het is heel specifiek werk wat moet worden gedaan. En we doen ons uiterste best, want elke chauffeur die we erbij krijgen daar zijn we ontzettend blij mee. En dan gaan we nog heel erg hard voor werven. Maar we merken gewoon dat het heel lastig is. Op elk busje volgens mij wat u ook voorbij ziet rijden van RegioRijder staat op een plakkaat van: wij zoeken personeel. Dus daar wordt echt hard aan gewerkt. Zal ik nog ingaan op een paar dingen die aan de orde zijn geweest of zegt u...? Ja. Kijk, het is de bedoeling dat wij ervoor zorgen dat vanaf volgende week wij van de slag kunnen met de aanbestedingen en de publicatie en dergelijke daarvan. Daar zullen we natuurlijk ook kijken naar de elementen veiligheid, met name op stip op een. Ook een gezicht in het busje, zorgen dat er ook naar duurzaamheid wordt gekeken, et cetera. Gewoon een aantal basisdingen die is inmiddels al meegenomen. Ook het feit van dat er een goede afstemming plaatsvindt tussen wanneer een kind naar school wordt gebracht dat het niet zo is dat een kind echt op de stoep wordt gezet en dat het busje wegrijdt, maar dat de echte soort overdracht plaatsvindt. Dat is gewoon ook erg belangrijk. En wat ik al aangaf: we zullen er qua monitoring ervoor zorgen dat u echt zicht blijft houden op de voortgang, dus dat doen we via de kwartaalrapportages. En u kent mij goed genoeg om te weten dat op het moment dat de kwaliteit niet goed is dat ik daar achter een zou zitten om te zorgen dat de kwaliteit goed geregeld wordt. We hopen in ieder geval voor de zomer dat proces te hebben afgerond.

De voorzitter: De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, ik had heel specifiek gevraagd naar die tevredenheid bij klanten. Ik heb dat even opgezocht. KpVV doet elk jaar een onderzoek naar al het openbaar vervoer in Nederland, dat krijgt gemiddeld een 7,7. We hebben hier een 6,1. Dat lijkt me dan toch behoorlijk schaamtevol. Dus gaat u dat nou in het contract of in de aanbesteding ook meenemen? U zegt: het wordt binnenkort gepubliceerd, dus dat lijkt me vrij urgent.

Wethouder Botter: Wat wij in ieder geval ook meenemen dat is het feit dat er wordt gekeken naar hoe, dat doen we nu al bij het Wmo vervoer, dat er een dat er een bonus-malusregeling is. En dat wordt ook in het

leerlingvervoer meegenomen. En wij zullen er inderdaad ook heel goed de vinger houden van hoe het zit met die kwaliteit. Een 6,6 vinden we inderdaad te laag en die zal omhoog moeten. Maar klanttevredenheid en punctualiteit, die twee samen die zijn voor ons ook richtinggevend van onze mate van tevredenheid als opdrachtgever om te zorgen hoe dat loopt. Dus voor de zomer hopen we dat hele proces te hebben afgerond zodat men het helemaal kan inregelen ook. En dan zit natuurlijk de eerste 14 dagen na de start van het schooljaar, dat is het meest cruciale en ook het meest spannend, om te kijken van: gaat alles goed? Wordt alles goed geregeld? En hebben we in ieder geval geen meldingen van kinderen die ergens thuis blijven staan op school blijven staan en dat die goed vervoerd worden. Dat is altijd spannend bij de eerste 14 dagen. Ook bij de bekende vervoerders. Wat ik nog wel mee wil geven is dat wij tot op heden zelf ook steeds meer aanlopen tegen problematiek met onze eigen vervoerder. Niet rondom de kerst, maar veel meer was dat rondom het begin van het schooljaar ook. Daar waren best ook wel wat problemen. Alleen wat je bij ons dus niet merkt is, want wij houden dat niet bij dat klanttevredenheid voor cliënten, en ook niet de stiptheid. Die houden wij op dit moment ook niet bij. Die hebben we de afgelopen jaren nooit bijgehouden. En daar was veel meer een piepsysteem van: ja, op het moment dat er niet goed gaat dan krijgen we het wel te horen. En de hele erge focus die we nu alleen maar kunnen leggen op de stiptheid en de kwaliteit heeft er dus alles mee te maken dat de systematiek zoals die nu is opgezet bij de RegioRijder in ieder geval aan de basis goed is, want dat we dat kunnen gebruiken als uitgangspunt omdat daar waar het niet goed gaat ook daadwerkelijk te verbeteren. Want we weten ook precies bij welke chauffeur het gebeurt, wanneer het gebeurt en wat de omstandigheden zijn die maken dat busjes te laat zijn. Nogmaals, wat mij betreft en ik zou u willen adviseren om het niet alleen het voordeel van de twijfel te willen geven maar echt het vertrouwen erin te hebben ook dat wij met elkaar naar een systeem gaan die echt verbetering ook nastreven. Waar we echt bij hopen ook om beter en op een goede manier de leerlingen te kunnen vervoeren. En ik ben mij daar zeer bewust van hetgeen wat u allemaal heeft gezegd en uw kritische houding. Dat zal nooit een punt zijn waar ik me door uit het veld laat slaan, maar die begrijp ik heel erg goed want het gaat over moeilijke groep kinderen. Of niet een moeilijke groep kinderen; het gaat om een groep kinderen die het heel erg moeilijk heeft en die kwetsbaar is. En waarvan je niet wil hebben dat er iets mee gebeurt.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel voor uw woorden. Die zijn informatief en ter zake doende. Ik haalde bij de laatste alinea eruit dat u zei: systematiek waar volgens RegioRijder te werk gaat. Is die op papier gezet? Kunnen wij die inzien?

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Botter: Volgens mij is dat gewoon... Kijk, ik kan ook een setje samen laten stellen van hoe zij zich presenteren naar inwoners, hoe het zit met het nummer, hoe het gaat over de klachtenregeling, waar men terecht kan voor de klachtenregeling. Dat is echt allemaal heel erg goed geregeld. Kijk, elke klacht is er natuurlijk een teveel. Maar het feit van dat we dat wel goed weten zo langzamerhand van wat er speelt en wat er niet goed gaat is ook een kwaliteit.

De voorzitter: Dank u wel voor deze uitleg, wethouder. Mevrouw Sterenberg heeft nog een vraag.

Mevrouw Sterenberg: Een laatste interesse vraag. U gaf aan, u bent een half uur uitgehoord door de participatieraad. Heeft u hun van mening kunnen doen veranderen?

Wethouder Botter: Ik denk het niet en dat hoeft ook niet. En ik begrijp de positie die de participatieraad heeft drommels goed. Ik begrijp ook hun zorgen. Die zijn er niet heel anders dan de zorgen die u heeft geuit, maar dat zijn ook mijn zorgen. En het punt is alleen: op een gegeven zit je zo in zo'n systematiek dat je ook dingen met elkaar vergelijkt van moet je het wel doen, moet je het niet doen? Op een gegeven kom je tot die afweging van dat je denkt van: nou ja, dit alles afwegende de beste systematiek om te doen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, het was uw punt. Heeft u naar aanleiding van de bijdrage van de wethouder alsnog opmerkingen, vragen? Dan geef ik u nu het woord.

Mevrouw Özogul-Özen: De wethouder heeft heel veel dingen in ieder geval iets duidelijker gemaakt. Alleen op mijn vraag van: wat is nou precies de reden waarom het de juiste manier zou zijn om wel aan te sluiten, daar heb ik naar mijn gevoel nog niet duidelijk echt antwoord op. Omdat het zo al niet goed loopt, maar ook zo niet. En waarom zouden dit beter zijn? Dat is mij nog niet duidelijk.

De voorzitter: Andere commissieleden nog? Nee? Nou, misschien dat de wethouder in een laatste poging het wel duidelijk kan maken of wilt u het hier bij laten?

Wethouder Botter: Ik ga wel eens koffie drinken met mevrouw Özogul. Dan neem ik al mijn voorlichtingsmateriaal mee en dan laat ik dat zien. Ik geloof dat het een kwestie ook is van het geloof hebben erin dat het goed zal gaan. En ik ben er van overtuigd, hoor. En dit is voor een wethouder een van de meest ingewikkelde dossiers, want ik weet ook dat het m'n kop kan kosten op het moment dat het de eerste 14 dagen van september gewoon niet goed gaat. En dan kan ik allemaal te horen van: ja, ik had nog zo gewaarschuwd, we wisten het. We hadden het kunnen voorspellen en dat soort dingen. Had dan toch geluisterd. Maar ja, dat zijn dingen die je niet op voorhand weet.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, nog een keer.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik wil best een keer koffie drinken, daar gaat het niet om. Maar ik wil juist het stukje wat u net noemt, het voorkomen dat die ouders leed hebben, dat die kinderen leed hebben, dat wil ik juist proberen te voorkomen. Omdat het nu in december al, en na aanleiding van die brief wat u daaruit heeft gedaan. Het loopt al niet. Dus dat is mijn enige zorgpunt.

Wethouder Botter: Het loopt hier niet of het liep hier niet. Loopt hier niet. Dan weet ik niet waaraan u refereert. Want als het gaat over "het loopt hier niet"; wij hebben het nu nog niet ingevoerd met RegioRijder voor de leerlingen.

Mevrouw Özogul-Özen: Maar degene die het uitgevoerd hebben die hebben dus allemaal brief gekregen waarin staat: regie centrale niet bereikbaar, geen chauffeurs, er zijn heel veel ziektes. Het loopt niet.

Wethouder Botter: Maar we zijn nog niet aangesloten. Oké, dan wordt de koffie alleen nog maar noodzakelijker dat we het met elkaar erover hebben.

De voorzitter: Goed plan. Ik denk dat we een punt moeten maken aan dit punt. Dank voor uw toelichting, uitgebreide toelichting. Volgens mij bent u klaar hier.

Wethouder Botter: Nee, ik moet de '...' nog doen, de volgende. Sociaal domein.

De voorzitter: Oh, gaat u doen. Oh, samen.

9. Prognose Sociaal Domein 2018 (MTM)

De voorzitter: Nou, dan gaan we snel door naar punt 9. Dan is Prognose Sociaal Domein 2018. Dit agendapunt is door GroenLinks geagendeerd. En de prognose laat zien dat er een tekort op het sociaal domein ontstaat. Omdat het om uiteenlopende producten en diensten gaat wil de commissie de impact op die verschillende diensten bespreken. Wie van GroenLinks mag ik het woord geven? Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja. Dank u wel, voorzitter. Ja, de reden van agendering is zoals iedereen heeft kunnen zien is het een landelijk probleem. Lopen de tekorten met name bij het sociaal domein met name op het gebied van jeugdzorg blijven oplopen. We hebben afgesproken hier met zijn allen dat we daar rond de kadernota dat we het er uitgebreid over gaan hebben. Dat blijft staan. Dat willen we ook nog graag. En eigenlijk is onze vraag heel simpel. En onze vraag geldt ook meer deze commissie zoals we hier bij elkaar zitten dan specifiek voor het college. Wij vragen ons af op het moment dat je merkt dat er meer kinderen, want dat is volgens mij een logische conclusie, steeds meer kinderen gebruik gaan maken van jeugdzorg. Dus de nood wordt alsmaar hoger. Ons bereiken ook berichten dat het toenemend aantal vechtscheidingen ook leidt tot grote problemen in de jeugdzorg. Meer kinderen die behoefte hebben aan ondersteuning. Al dit soort dingen bij mekaar. Wij zijn als GroenLinks benieuwd naar de mensen achter de getallen. Wat gaat er mis met de jeugd op dit moment? Wat is er precies aan de hand dat de jeugdzorg zo'n toenemend aantal mensen moet bedienen? Jeugdige moet bedienen. Wij hebben heel erg behoefte om met deze commissie en nog een aantal partners met jeugdzorg en vanuit misschien ook wel sociaal wijkteam, van allerlei mogelijke partners, een keer een open gesprek te hebben met of we misschien erachter kunnen komen waarom die tekorten oplopen op basis waarvan en waarom er steeds meer jeugdigen in de problemen komen.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Klazes: Het is een landelijk ding en toch 🇳🇱.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg had een interruptie. Die mag even het woord. Dan mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Dankjewel. Wij voelen ons een beetje onmachtig, dat is eigenlijk het verhaal. We zien dat het dunderd wordt, maar we weten niet hoe het komt.

De voorzitter: Dank u, mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, termijn interruptie. Het is wel op GroenLinks gericht want die hebben het natuurlijk geagendeerd. En dat is natuurlijk heel bijzonder als grootste coalitiepartij, want dat er een probleem was was al eerder duidelijk. En er is 5,2 miljoen tekort. En de VVD heeft ook eerder gevraagd van: goh, ga dit nou structureel begroten in plaats van ook allerlei feestprojecten uitvoeren die geen must zijn. Terwijl deze zorg aan de jongeren is wel een must. En u vraagt zich af: hoe kan dat nou? Raken alle Haarlemmers, de Haarlemse jeugd. Is die nou allemaal tegelijk aan het ontsporen? Maar dat is niet zo. Wij hebben natuurlijk door de inzet zoals we het nu gedecentraliseerd hebben krijgen we de jeugd beter in beeld, dus hebben we beter voor signalering. En daardoor is de doelgroep ook vergroot. Dus ik zie niet zo snel dat het in één keer veel slechter gaat met Haarlemmers, maar we hebben het nu door. We signaleren het. We hebben die sociale wijkteams waardoor de doelgroepen die eerder misschien niet werden geholpen nu wel worden geholpen en dat kost geld. En wie zorg nodig heeft moet zorg krijgen. En het is vervolgens onze taak, vooral uw taak als grootste coalitiepartij, om ervoor te zorgen dat het college geld op de plank overhoudt om dit op te vangen.

De voorzitter: Het was een uitgebreide interruptie, bijdrage.

Mevrouw Sterenberg: Ja, het was een interruptie...

De voorzitter: Dank u. Mevrouw Klazes, even reageren.

Mevrouw Klazes: En over de cijfers gaat het inderdaad goed om de kadernota. Waar het mij op dit moment over gaat. U heeft gelijk. Er is vroeg signalering. Daardoor wordt de groep groter en daarom wordt het ook kostbaarder. Tegelijkertijd zijn er ook andere signalen. Er zijn ook signalen dat ook op andere velden iets misgaat waardoor die groep toeneemt. Die decentralisatie, om een klein voorbeeld te noemen. Die decentralisatie heeft tot gevolg dat er in de nieuwe jeugdwet is gezegd: we gaan inzetten op preventie. Dat wordt nu onze hoofd mode. Dat betekent ook, blijkt nu uit de praktijk, en ik vraag me af hoe dat zit een Haarlem dat een heleboel kinderen daarvan wordt gedacht: we houden dit eerstelijns. We houden dit op een laag niveau gaan we deze kinderen hulp bieden waardoor een aantal zaken niet worden gesignaleerd of niet tijdig worden gesignaleerd. Waardoor de kosten plotseling exponentieel toe moeten nemen omdat de specialistische hulp die anders misschien nog een beetje gemachtigd had kunnen worden nu volop ingezet moet worden, wat ook weer leidt tot hoge kosten. De enige bedoeling die ik heb hiermee door dit agenderen is om daar eens een keer een gesprek over te hebben met de mensen die er verstand van hebben, die ermee te maken hebben, om misschien als een soort van evaluatie van de eerste vier jaar na deze decentralisatie de gevolgen voor ons als lokale overheid en voor ons als gemeenteraad, om te kijken of wij nog iets kunnen bijsturen om te zorgen dat we weten waar de problemen vandaan komen. Waar nodig misschien daar ook iets aan kunnen doen. Dus mijn vraag aan deze commissie en eigenlijk aan de... Heb ik een interruptie?

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg, u heeft een interruptie?

Mevrouw Sterenberg: Ja, kijk. Wij zijn het eens, want uiteindelijk iedere jongere moet de hulp krijgen die die nodig heeft. Maar dat kost geld en dat geldt moeten we dus gaan uitgeven en daar bent u ook verantwoordelijk voor om tot een sluitende begroting te komen. En u heeft bijvoorbeeld de minima gelden verhoogd. De vraag is: is het verstandig om te doen in een periode waar u op andere terreinen in het sociaal vlak de kosten exponentieel ziet stijgen? Is het dan handig om daarbij dan dingen te doen die leuk zijn om te doen maar geen must? Om die keuzes te maken. En dat is een vraag aan u als grootste coalitiepartij. Waar legt u nu de prioriteiten?

Mevrouw Klazes: Ja, ik word een beetje...

De voorzitter: Mevrouw Klazes, ik heb ook nog even een interruptie van mijnheer Smit. Die staat al heel de tijd te wachten, sorry.

Mevrouw Klazes: Ja, ik wil heel graag hierop reageren.

De voorzitter: Ja, dat snap ik.

Mevrouw Klazes: Ik word verdrietig en boos tegelijkertijd. U zegt net: de feestnummers, we gaan de feestnummers in. Wij gaan geld vrij maken voor feestnummer. U noemt tussen het ophogen van het minimumbudget een feestnummer. Wij zijn het structureel daarover niet met elkaar eens. Als ik even mijn zin af mag maken. En wat ik ook heel jammer vind. Ik heb net gezegd: we gaan het in de kadernota hebben over de getallen die nu zichtbaar worden. Waar ik het heel graag over wil hebben en wat ik ook heel erg belangrijk

vind als raadslid, en waarvan ik vind dat een misschien wel te weinig over hebben, is het hebben over wat er aan ten grondslag ligt aan die getallen die nu de pan uit rijzen. Ik zou graag een open gesprek willen met mensen die weten wat er gebeurt op het gebied van jeugd. Wanneer hebben we het daarover? Op een groot uitgebreid vlak. Wanneer gaan we daarover met elkaar in gesprek? Wij hebben daar behoefte aan als GroenLinks in mijn enige vraag hier aan de raad is niet om de nadruk te leggen op de getallen en wiens schuld is het dat die kosten oplopen. Daar gaat het mij nu even om en het is geen makkelijke kop. Mij gaat het om dit moment om de kinderen achter die getallen. Wat gaat er mis en wat kunnen wij misschien teweeg brengen we om daar verandering in te brengen?

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Die achtergronden zijn natuurlijk interessant. En als ik het over feestnummers had ik het niet alleen over het sociaal domein. Maar beneden wordt bijvoorbeeld de koepel besproken. Daar gaat ook allemaal ambtelijke ondersteuning, lees geld, naartoe. Is niet nodig. Heeft u voor gekozen omdat ook als ambitie te stellen. Dus ja, u bent wel aan zet in het maken van de keuzes. En die keuzes die liggen in een breder vlak. En uiteindelijk aan het eind van de rit is er te weinig geld. En dan is het uw verantwoordelijkheid om te zorgen dat iedereen de zorg krijgt die nodig is.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg, dit is niet echt een interruptie. U bent veel te veel uw betoog aan het houden ook. En ik wil u echt vragen om een interruptie ook echt een vraag te laten zijn. U roept er veel te veel dingen bij en het is niet nodig. En het maakt het debat veel te lang. Dus ik wil vraag om het kort te houden, korte vragen aan de...

Mevrouw Sterenberg: Volgens mij heet dat gewoon debat.

De voorzitter: Dan doen we het op een andere manier. Mijnheer Smit zit al een hele tijd omhoog. Gaat uw gang.

De heer Smit: Laat ik nou even ook een mengvorm gebruiken. Maar name namen ook naar mevrouw Klazes toe. U wilt die dialoog. Ja, en dat is heel nuttig. Want de informatienota zoals die er staat daar heb ik een aantal dagen geleden gevraagd van: mag ik een nadere onderbouwing van die 3,9 miljoen? Die heb ik nog niet. We kunnen wel raden en denken. En ik hoor in uw woorden veel: ik zou nog willen weten dit. Maar wat wij missen is op basis van dit document nou een echte informatie over de stand van zaken per vandaag. De kosten die per vorm van zorg in natura worden gemaakt zodat we inderdaad die 3,9 miljoen ook zien en ik heb nog een antwoord. U heeft ook geen antwoord. U wil die discussie hebben. En wat mij betreft mag dit eigenlijk vandaag snel eindigen met de constatering: ik wil de discussie. Ik wil ook nader geïnformeerd worden over de kostenstructuur, over de groepen daarachter, over het incidentele karakter of het structureel karakter daarvan. Want we hebben te weinig informatie vind ik om een discussie te voeren, want u bent vragen aan het stel. Terecht, maar dat is geen discussie. We moeten dus meer dingen weten.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Nou ja, goed. Dat komt al iets dichterbij wat ik bedoel.

De heer Smit: Veel dichterbij.

Mevrouw Klazes: Ja, mijnheer Smit. En toch vind ik het een beetje, misschien is het ongebruikelijk dat ik dit vraag dat u heel goed kunnen. Want we hebben het hier, we hebben budgetrecht. Eén van onze belangrijkste taken is om het te hebben over de cijfers of het allemaal klopt aan het einde van het jaar. Maar ik vind ook dat we als verplichting hebben zoals wij hier als commissie zoals wij hier bij elkaar zitten om de vraag achter de vraag te stellen. En dat is echt wat ik nu vraag aan de commissie. En dat staat niet helemaal los van de cijfers, dat ben ik met u eens, maar dat het onmiddellijk weer gaat over 3,9 of 4,5; dat vind ik een beetje jammer.

De heer Smit: Nee, als ik u mag aanvullen. Achter cijfers zitten processen. En wat ik bedoel is: ik wil inzicht krijgen in die processen, die kostenstructuren met u. Kostenstructuur betekent doelgroepen, betekent vormen van zorg in natura. Daar wil ik met u achter komen.

Mevrouw Klazes: Mijnheer Smit. En achter die processen te zitten kinderen en daar wil ik graag het gesprek... En ik wil niet emotioneel doen, maar daar zou ik zo graag een keer een gesprek met u over willen voeren.

De heer Smit: Honderd procent sta ik wat dat betreft achter. Het is niet 10 of 20; 100. En voor mij kan deze discussie per vandaag ook heel snel eindigen, want we hebben nog te weinig informatie om te discussiëren. We hebben alleen informatie om vragen te stellen en dat is niet zo relevant vind ik.

De voorzitter: Ik wil even het woord geven aan wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja. Kijk, op zichzelf en ik het een heel goed idee om dieper op thematiek en processen en dergelijke in te gaan. Ik wil graag in herinnering roepen dat we bezig zijn met de nieuwe nota Jeugd en onderwijs waarbij het hele brede spectrum van jeugd en onderwijs de revue laten passeren. Daarvoor komt volgende maand in deze commissie de startnotie met de outline en alle toeters en bellen die erbij horen om duidelijk te maken van: hoe ga je nou om met vroeg signalering? Wat is vroeg signalering? Hoe zorgen we dat jeugd en jongerenparticipatie beter vorm krijgt? Hoe zorg je dat een goed onderdeel mee wordt genomen straks als basispakket in het kader van de basisvoorzieningen voor jeugd die in de sociale basis terecht moeten komen? Ik hou erg van het proberen te brengen van samenhang in dat hele pakket. 5 minuten voor 5 heeft u uw antwoord gekregen op uw schriftelijke vragen. Ja, als ze heel laat gesteld worden kunnen we ze ook pas heel laat beantwoorden. Nee, ik vat het ook niet op hoor als verwijt. Maar ik vind wel dat ik het recht heb om op mij te verdedigen in de zin van dat ik antwoord mag geven. Dus op het moment dat daar sprake van is van als dat niet genoeg nog is om die zaken helder te hebben. Natuurlijk zijn we al bezig ook intern, want dat hebben wij heel goed verstaan tijdens de begrotingsbehandeling dat u dieper een achterliggende cijfers wil hebben van: hoe komt het nou dat het zo hoog is dat bedrag? Nou ja, misschien is het helemaal niet hoog, maar moet het inderdaad structureel worden opgenomen in de begroting. We zijn ook bezig natuurlijk via de G42 en andere kanalen om te zorgen dat we duidelijk maken dat de middelen die we nu krijgen dat die in ieder geval voor wat we doen veel te weinig is. We hebben sinds de start van 2015 talloze pareltjes inmiddels in gang gezet om te zorgen dat er betere vormen van jeugdzorg zijn in combinatie met scholen. Zo hebben we een aantal hele mooie scholen waar ook tegelijk dat jeugdzorg wordt geboden. We hebben huisartsassistenten of POH'ers die op jeugd zitten. Die veel beter in staat zijn om te verwijzen. Kortom, er is een heel palet aan maatregelen genomen. Het is uw eigen wens om zoiets verder te doen. Maar ik zou wel willen vragen van: zorg nou even zodat we het niet achter elkaar heen hollen want de werkdruk binnen de organisatie is heel hoog en laten we even kijken of u met die outline uit de voeten kunt en ook bij de kadernota en bij de cijfers die we dan daarachter aanleveren. Ik ben er ook nieuwsgierig naar. Dus wat dat betreft zitten we op één lijn.

De voorzitter: Mijnheer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: Dank u mijnheer de wethouder voor de toelichting. Het neemt niet weg dat ik constateer dat als je een informatienota schrijft in oktober en je wijdt een regel aan de overschrijding van 3,9 miljoen zonder een nadere toelichting is geen informatienota opdat. Op dat moment had uw ambtelijke organisatie moeten zeggen: hé, hier moeten wij iets over zeggen. En in dit document moet je dat kunnen lezen. Dat was mijn opmerking. Het is dan op dat moment bij de grootste overschrijding geen informatienota. Nou.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ik wilde eigenlijk een soort van procesvoorstel dan maar doen. Ik hoor net dat er een stuk aan zit te komen, dat beleid, dat jeugdbeleid. Nou, hartstikke goed. Ik neem aan dat dat voor de kadernota behandeld gaat worden hier.

Wethouder Botter: Volgende maand gaan we de outline doen en de nota is rond de zomer klaar. Maar de outline, daar kunt u alles in meegeven wat u wil.

Mevrouw Klazes: Zou het dan een idee zijn, dat is dan weer mijn vraag aan deze commissie, om dan gekoppeld daaraan een dergelijke raadsinformatiemarkten te organiseren waar we in gesprek kunnen gaan met de partijen die te maken hebben met de inhoud van deze outline nota die eraan zit te komen? Misschien is het mijn journalistieke nieuwsgierigheid die graag wil weten wat er precies speelt. Maar het kan zijn dat het een persoonlijk interesse is.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Nou, deels weet ik dat want ik heb inderdaad gesprek gehad met de betreffende afdeling. Maar ik denk dat het ook een multi problematiek is. Er zijn heel veel problemen en ik ben het dan met de VVD even niet eens wat betreft de minimaregeling omhoog, want een van de zaken wat daar meespeelt is toch armoede en de multi problematiek om het gezin heen. Maar wat ik dan weer belangrijk vind is dat de zorg gecontinueerd wordt ondanks dat er geld tekort is. Dat als een kind voor zes maanden echt dat jeugdzorg plus nodig heeft dat die mogelijkheid er nog steeds is en dat er geen wachtlijsten zijn. Want de wethouder heeft net al gezegd: Veilig Thuis, er zijn wat problemen. 300 kinderen in de regio op de wachtlijst. Nou, dat zijn juist de kinderen die dan de jeugdzorg wellicht nodig hebben. Dat op dat moment dat dan in ieder geval start en dat het ook makkelijker is om die toegang te krijgen. Dat is voor ons op dit moment het belangrijkste en daarnaast wacht ik het af.

Wethouder Botter: Het zijn overigens niet alleen kinderen hè, bij Veilig Thuis.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja. Dank u wel, voorzitter. Veel dank aan de wethouder. We wachten dan inderdaad gewoon de jeugdnota of en dan kunnen we er ook dieper erop ingaan op die kinderen die dus echt hier gebruik van moeten maken. Wat betreft het verzoek van GroenLinks om dus eerst met partijen in gesprek te gaan. Laten we vooral gezamenlijk werkbezoeken hier, elders. Lijkt me alleen maar goed om met mensen in de praktijk te praten van: wat gebeurt daar nou? Maar ik heb toch wel een beetje geworsteld met deze agendering, omdat de vragen die u stelt eigenlijk helemaal niet zo heel simpel is. Over: waarom gaan we nou zo financieel hebben we al die tekorten? Ja, dat heeft natuurlijk ook om het te maken met de decentralisaties. Dat we dat moesten

doen met minder geld. We zien die effecten daarvan nu ook doorsijpelen. Iedere gemeente in Nederland heeft hier last van. Ja, dus ik vind dat heel lastig om dan hier nu als raadslid in de Commissie Samenleving te gaan zeggen van: of we moeten of wat feestnummers intrekken of we gaan het zo doen en dan is het klaar.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, even een korte duiding. U schijnt de antwoorden te hebben, ik heb ze niet. U zegt: het zijn de gevolgen van de decentralisatie. Dat is een onderdeel van het probleem, daar ben ik absoluut van overtuigd. Er is een korting van 50% meegegaan met de decentralisatie. Dat heeft er absoluut mee te maken, maar ook die andere aspecten die ik net noemde met vroeg signalering, wat zijn daar de gevolgen van op de langere termijn? Maar ook zaken zoals vechtscheidingen. Op het moment dat je je oor te luisteren legt in het blijkt dat er een toenemende groep jeugdigen last van heeft dan zijn dat dingen die ik ook graag in overweging zou nemen.

Mevrouw Çimen: Dat ben ik ook absoluut niet met u oneens.

De voorzitter: Dan is dan heel mooi. Mevrouw Berg, ChristenUnie.

Mevrouw Berg-Overbeek: Ja, dank u wel. Ik ben het eens met mevrouw Klazes dat het goed is om te kijken wat hier achter zit. In ieder geval of we daar zicht op kunnen krijgen. En ook in relatie tot andere gemeentes denk ik dat dat goed is om te zien. Is het bij Amsterdam heel anders dan in Haarlem of juist niet? Zijn er specifieke dingen die we daar aan zouden kunnen doen? Of hebben we toch een landelijke trend waarin we rekening mee moeten houden. Zeker goed om het te onderzoeken.

De voorzitter: De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, ik ben vooral ook... Dat wilde ik eigenlijk ook als vraag stellen, maar erg blij dat wethouder aangeeft dat hij inderdaad met de 42 grootste steden in overleg is om een lobby te organiseren naar het , dan om te zorgen dat er weer wat meer geld komt. Want als dat inderdaad een landelijk probleem is dan kunnen we hier wel heel erg gaan zitten kijken van hoe we nog wat efficiënter of waar we nog wat kunnen optimaliseren, maar dan kan het ook gewoon zijn dat we te weinig geld krijgen en dat we het anders toch niet gaan redden. Dus er moet gewoon geld bij. En ik denk dat dat nou iets is ook aan de wethouders of het college om daar voor te gaan lobbyen.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Daar wil ik me graag bij aansluiten. Het lijkt me heel goed om dit landelijk op te pakken en bovendien verwijst de verklaring in de tekst, we hebben de begroting 2018 daarna, dat het ook mutaties in de rijksbijdrage betreft. In dat staartje wat er aan toegevoegd is bij onze stukken staan opmerkelijke schommelingen en nadelig en voordelig ten aanzien van allerlei ontwikkelingen die zich het afgelopen jaar hebben afgespeeld. Daar kunnen we nu nog niet inkijken. Je ziet aan de ene kant bij voorzieningen jeugd, zorg in natura een hele nadelige post. Aan de andere kant bij zin een hele voordelige post als het een ander onderwerp van de begroting betreft. Ik denk dat we daar veel meer inzicht in moeten krijgen om daar zingevende dingen over te zeggen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Zo voldoende besproken? Mevrouw Sterenberg. Dan wil ik het punt hierbij afsluiten en dan toch wethouder Botter nu wel bedanken.

Wethouder Botter: En dan ga ik nu naar het speeltje van de koepel beneden.

De voorzitter: Succes.

11. Raadsinformatiebrief Wachttijden Wmo aanvragen (MTM)

De voorzitter: We gaan gelijk door naar punt 11. Welkom wethouder Meijs. Punt 11 is de raadsinformatiebrief wachttijden Wmo aanvragen. En het college informeert de commissie met deze brief over de wachttijd die zich op dit moment in onze gemeente voordoet bij de aanvraag van ondersteuning in het kader van de Wmo. Aan wie kan ik het woord geven? De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja. Dank u wel, voorzitter. We hebben het vandaag weer over de opgelopen wachttijden in de Wmo. Zoals de wethouder zelf noemde voor het reces een noodsituatie voor Haarlemmers die zorg nodig hebben. Er is deze kerst hard gewerkt heb ik gezien en daar ben ik blij mee. Want eruit blijkt dat de wethouder het probleem in ieder geval serieus neemt. Er is nu een antwoord op de vragen van de VVD. Die geven meer inzage in de problematiek. Inzage die de wethouder nog niet had. Wat ik echter niet aantref in de stukken die u gestuurd heeft is de beloofde maandelijkse rapportage met de betrekking tot de actuele wachttijden en de stand van zaken van de oplossingsrichting. Kan de wethouder aangeven wanneer we deze mogen verwachten? En als je dan naar de informatie kijkt die wij gevraagd hebben dan zie je als je beter kijkt, dan zie je meer. En dan zie in ieder geval dat er uiteindelijk een goede probleemanalyse wat de VVD betreft nog steeds ontbreekt. En zonder goede analyse van de problemen kun je ook niet weten of de oplossingen werken. En dat is volgens mij precies de reden dat het kon gebeuren dat toen u in september al op de hoogte was van de oplopende wachttijden, maar onvoldoende maatregelen nam op dat moment de wachttijden daarna verder opliepen. Nou, vervolgens uit een soort reflex, u nam mensen aan. Zes fte op dat moment. En in november, als u ziet dat het niet werkt, de wachttijden lopen verderop dan zegt u: we gaan toch weer meer mensen aannemen. En dat worden 12 fte richting februari. Echter, als er geen analyse is dan voelt dit heel gratuit. En graag wil ik aan u vragen: waarom dacht u destijds dat het aannemen van 6 fte voldoende was om de problemen op te lossen? En kunt u ons ook op meenemen waarom u nu denkt dat 12 fte voldoende is om de verder opgelopen wachttijden op te lossen? Welke analyse ligt hieronder? En een ander. Heeft hij ook een beeld van het soort meldingen waar de vertragingen zich voordoen? Sorry, hoor. Dit klopt gewoon niet wat hier staat. Een punt. Bijvoorbeeld in het overzicht blijkt dat op dit moment weer 52 meldingen zijn die al een half jaar openstaan. En mijn vraag is eigenlijk: heeft u een zicht over wat voor soort meldingen dit zijn? Want u kunt wel meer mensen toevoegen aan uw team, maar als het hele complexe problemen zijn dan gaan die meer mensen die complexiteit niet oplossen. Nou, en dat is waar ik naar zoek. Of probleem en oplossing bij elkaar passen. Maar een ander punt is ook op maatregelen niveau is een en ander toch nog niet goed genoeg uitgewerkt. En hoe denkt u dan de regie te kunnen houden op het terugdringen van de wachtlijsten? Want u zegt bijvoorbeeld in uw brief dat u inzet op het onderkennen van spoed. Maar hoe gaat u dat doen? En wanneer gaat u dat doen? Uw beperkt de doorlooptijd van de processen staat er in uw brief. Maar hoe gaat u dat doen? En wanneer gaat u dat doen? U gaat afspraken met aanbieders om een en ander in de afhandeling van de herbeoordelingen slimmer te organiseren. Maar hoe, wanneer? U wil de monitoring optimaliseren op die wachttijden, maar wat is de doorlooptijd daarvan? U gaat een extern bureau, een analyse maken van de buitenwereld. Maar wanneer is de beschikking hiervoor gegeven? Welke partij heeft u hiervoor in de hand genomen? En wanneer gaat dit resultaten opleveren? Voorzitter, de VVD hoort wethouder zeggen dat ze de wil heeft om de wachtlijsten op te lossen, maar de probleemanalyse, de oplossingen, de maatregelen en de regie zijn gammel. De informatievoorziening aan de raad is gammel. En we zijn hier allemaal en we hebben

hier allemaal de plicht om de Haarlemmer de ondersteuning te geven die ze nodig hebben. En we bieden plicht om het op orde te brengen en daarom hoop ik dat u antwoorden op deze vraag kunnen geven.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ik ben maar eens de wijk ingegaan. En ik heb wat mensen gesproken die afhankelijk zijn van de Wmo, want dat zijn volgens mij de deskundigen. En die hebben vaak ook wel het goede idee wat er moet gebeuren en ik heb dit maar eens voorgelegd. En zij zeggen tegen mij: ja, dit wordt al vier jaar voorgelegd. En ik heb al een tijdje eerder en toen waren ook deze maatregelen van dat we extra mensen moesten inzetten. We moesten procesoptimalisatie doen en verbeteren van de kwaliteit door middel van scholing. Dat ben ik dus eens met de heer Van Kessel van de VVD. Hebben we allemaal eens een keer ingezet en het heeft niet geleid tot vermindering van wachttijden, want het is niet nu actueel, het is al heel lang actueel. En mensen die afhankelijk zijn van die middelen om zich zelfstandig te kunnen bewegen en kunnen wonen zeggen van: dit werkt ook niet, want kijk nou eens een keer uit een andere bril naar deze situatie. Kijk nou eens een keer wat de Wmo nou precies wil. Dat is dat mensen een aanvraag doen en die willen dan gewoon een traplift, een scootmobiel, krukken, of weet ik veel wat om zichzelf na van A naar B te kunnen hebben. En zelfstandig kunnen wonen. En als je het aan die mensen vraagt hebben zij hele andere oplossingen dan wat hier staat. Dus ook deze mensen hebben geen vertrouwen het stuk wat hier ligt en die hebben zoiets van dat het ook niet concreet is wanneer dan inderdaad die wachttijden gewoon verkort worden. En het gaat met name inderdaad met die procesoptimalisatie, want vandaag komt Piet en die gaat een gesprek met je aan. En dan komt Jan en die gaat de situatie nog eens bekijken. Dan komt Marie en die vraagt nog eens een keer om medische gegevens en er moet nog een of ander figuur alles bij elkaar in een dossiertje doen om te kijken wat er is. Op dat moment ben je al wekenlang en er is nog iemand ziek of iemand met vakantie is dan niet aanspreekbaar. Daar zitten heel lang wachttijden in en daar moeten we volgens mij meer aan werken dat het allemaal in ene en dat je daar snel mee kan schakelen, zodat die mensen eerder hun middelen kunnen krijgen dan dat ze nodig hebben. Kijk ook eens naar wijkteams en huisartsen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: U gaf in uw betoog aan van dat u mensen gesproken hebt en die komen met een aantal oplossingen. Kunt u een paar oplossingen noemen?

Mevrouw Zoon: Die zit in het op te noemen volgens mij. In ieder geval dat je door middel van die bureaucratie dat je van zoveel mensen nodig hebt om een aanvraag te behandelen dat je dat in één hand moet doen. Dat je een huisarts kan vragen om inderdaad, want ik heb dat nodig. Een huisarts kan heel goed zien. En dan kan je ook naar de gemeente gaan en dan wordt het opeen gegeven moment opgelost. Ook een ieder geval met scootmobiel's heb ik ook begrepen ligt het niet eens aan de gemeente, maar dan ligt het aan degene die de scootmobiel's moet leveren. In dit geval de firma JenS die vaak niet kan leveren. Nou ja, kijk eens naar de aanbesteding. Want dat is niet eens een ding van de gemeente, maar het ligt echt bij de firma JenS die echt zo moeilijk aanpassingen of dat soort dingen kan leveren. En daarbij ben ik eens met een mevrouw de wijk doorgegaan en hebben we eens gekeken van hoeveel mensen een scootmobiel hebben die niet gebruikt worden. Dat is echt niet normaal. Daar kunnen we volgend maar iemand van de vrijwilligers of de mensen die aan het werk moeten gewoon eens een keer de wijk insturen, want dan heb je al heel veel zoals scootmobiel's die gewoon naar andere mensen kan die er nu heel lang op moeten wachten. Dus je kan op hele andere manieren dit soort zaken aanpakken. En niet gewoon de standaard dingen die nu in deze notitie staan. Deze mensen hebben absoluut geen vertrouwen in de notitie die er nu voorligt.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Berg, ChristenUnie.

Mevrouw Berg-Overbeek: Ja. Dank u, voorzitter. Begrijp ik goed dat als je eigenlijk zegt: de wachttijden komen door de doorlooptijden.

Mevrouw Zoon: Onder andere, ja.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ja. Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Is het een interruptie of wilt u een termijn?

Mevrouw Stroo: Nee, een termijn.

De voorzitter: Oh, een termijn. U heeft een interruptie mevrouw Özogul? Oké, mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ja, voorzitter en wethouder natuurlijk en commissie. Een nieuwe jaar geeft een nieuwe start. Een kans om wat niet goed ging in 2018 beter te doen in 2019. Zo ook de burgemeester heeft gezegd afgelopen maandag. De wethouder is deze week met een update gekomen. Nieuwe cijfers, nieuwe kansen. Helaas, het duurt nog ruim drie maanden voordat de wachtlijst is weggewerkt. Veel te lang volgens Jouw Haarlem. De gemeente is hier verre van dienstbaar en sociaal. Als de wethouder er niet voor zorgt dat de hulp op tijd komt gaan de mantelzorgers, zoals familieleden, teveel doen en kunnen overbelast raken. En als de mensen te lang moeten wachten op hulp waar ze recht op hebben gaan ze onverantwoord te werk. Ze kunnen vallen of er kunnen andere dingen misgaan. Wethouder, heeft u al gebruik gemaakt van de omgekeerde toets? Heeft u de beschikking gelijk afgegeven zodra de hulpvraag duidelijk was? Heeft u adviezen van de huisarts, behandelend specialist opgevolgd en direct hulp ingezet? Heeft u daarbij de keukentafelgesprekken maar even laten wachten in plaats van de mensen te laten wachten? Gaat u er voor zorgen dat de mensen op de wachtlijst in januari net als u ook een frisse start kunnen maken? Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. Ik was bij de vorige behandeling er niet, dus ik zal misschien wat zeg wat er behandeld is. Maar kijk, wat ons betreft is het natuurlijk niet acceptabel dat er mensen zijn die zorg nodig hebben en die lang op zorg moeten wachten. De wethouder heeft in haar brief geschreven: spoedzaken gaan voor. Maar als we dan horen van: wat is spoed? Dan zijn daar geen criteria voor. Wat voor de een spoed is voor de ander wellicht geen spoed slecht niet spoed en dan moeten de mensen alsnog langer wachten. Waarom geven we de mensen niet de zorg die ze nodig hebben en doen we alle bureaucratie achteraf? Daar zijn wijkteams in de wijk actief die vragen hulp aan. Nou, zij doen dat niet zomaar. Zij zijn bij de mensen thuis. Zij zien wat er aan de hand is. Als zij bijvoorbeeld een aanvraag doen net als met het CJG. Daar hebben we ook van gezegd: vertrouw op de medewerkers, ga gelijk toekennen en kijk en toets het achteraf aan. We hebben ze een budget gegeven het sociale wijkteam met bepaalde zaken. Waarom doen we dat niet met de huishoudelijke zorg in dit geval?

De voorzitter: Mevrouw Özogul, u heeft een interruptie van de heer El Aichi van het CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. U vindt dus dat een sociaal wijkteam ook gaan investeren. Dat geeft u nu... Niet?

Mevrouw Özogul-Özen: Ik zeg dat ze nu de spoedzaken kunnen beslissen van: nu moet er zorg in. En dat er achteraf getoetst wordt. Maar dan hoeven de mensen niet te wachten.

De heer El Aichi: Niet door de sociaal wijkteams neem ik aan? Wel door iemand anders die wel...

Mevrouw Özogul-Özen: Achteraf door de gemeente.

De heer El Aichi: Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Klazes heeft ook een interruptie.

Mevrouw Klazes: Ja, ik hoor eigenlijk twee verschillende dingen. Enerzijds zegt u: er zijn geen duidelijke criteria voor wat spoed is. Dat is... Voor mij geeft dat aan van: we laten dat over aan het gezonde verstand van de medewerker die op dat moment... Ja. Dus dat zegt u wel. Vraagt u nu om criteria voor die spoedeisende, want dat is...

Mevrouw Özogul-Özen: Nee, de wethouder zegt: spoedzaken gaan voor. Maar op het moment dat er een spoedzaak wordt aangemeld en dan wordt er gezegd: dit is geen spoed. Dus dat vind ik heel raar. Ik vind: als een sociaal wijk medewerkers zegt: dit is spoed. Hier moet nu gelijk hulp in komen, moet dat toegekend worden en achteraf getoetst. Ga ik even verder.

De voorzitter: Gaat u verder.

Mevrouw Özogul-Özen: Naast dit probleem van de wachtlijsten. Wat ons betreft had de wethouder dit ook een beetje moeten zien aankomen. Ook omdat natuurlijk de eigen bijdrage... Die wet is aangenomen, dus we hadden dit eigenlijk ook een beetje moeten zien aankomen vanaf januari. Want er staat ook: het zal meer worden dat die wachtlijst nog hoger wordt of in ieder geval meer aanvragen gaan komen. Dit hadden we kunnen voorzien. Dit hadden we ook kunnen ingrijpen. Als in september het een en ander bekend wordt is het natuurlijk te gek voor woorden dat het pas in december de bom losbarst en dat we dan op dat moment al 5, 6 maanden wachttijden hebben. Het is niet te accepteren. En wanneer dan de indicatie komt moet het nog steeds naar de thuiszorginstelling organisatie toe. Dan moet daar het een en ander geregeld worden. Dan zijn we weer een x-aantal weken verder. En als ik dan de medewerkers spreek van de thuiszorg en ik hoor bijvoorbeeld voor de zware afdeling van de thuiszorg dat daar geen medewerkers zijn. Dat mensen niet het aantal geïndiceerde uren nu al krijgen dat er niet geleverd wordt omdat er zieken zijn of geen medewerkers zijn. Nou, dan is het wat mij betreft de thuiszorg op dit moment een zootje. En daar moet op dit moment ook echt gelijkend meegedaan worden. De mensen in Haarlem, de kwetsbare mensen die zorg nodig hebben zijn de dupe daarvan.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel. Ja, er is natuurlijk al heel wat gezegd en wij zijn ook voor het idee van de omgekeerde toets, want ik heb daar ook over nagedacht. Ik dacht: zou het nou goedkoper zijn om langer te wachten voordat je iets geeft aan iemand? Volgens mij is dat is dat ook helemaal niet goedkoper. Is het juist goedkoper om mensen heel snel dingen te geven en vervolgens even uit te zoeken of dat inderdaad terecht was. En als het niet terecht is dan stop je er weer mee. En dan moet je natuurlijk wel kijken dat daar niet enorme bulken werk ontstaat. Want dan zou je daar nog over na kunnen denken omdat beter te organiseren. Maar wat ons betreft... Nu laten we mensen heel lang wachten. We hebben overbelaste mantelzorgers.

Mensen blijven in onzekerheid, worden daardoor weer zieker. Dus we zijn alleen maar ons eigen probleem aan het vergroten op deze manier. En het enige wat we kunnen doen is nu rigoureuze maatregelen nemen en heel snel zorgen dat de wachtlijst weggewerkt wordt. En we zijn dus blij dat er nu wel aanzetten voor zijn gegeven. En we hopen ook dat we inderdaad... Ik vind analyse van de VVD wat dat betreft erg steekhoudend en goed. Ik hoop ook dat we een betere analyse kregen van: wat zijn nou eigenlijk de achterliggende problemen? En welke oplossingen geven we daarbij? En we hopen ook dus dat we snel verbetering zien.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Uit de tekst van datgene wat de wethouder heeft geschreven aan ons blijkt in ieder een commitment om de zaken op kort mogelijke termijn op te lossen. Ik ben alleen bevreesd dat we de datum van april niet gehaald gaan worden gezien de complexe materie. Daar wil ik ook aan toevoegen dat ik wil weten wat er dan opgelost is precies. Heb we dan de achterstand ingelopen? Of maken dan een voorschotje op de opgave die ons dan staat te wachten? En dan wijs ik even op de mogelijkheid dat je vanaf 1 januari van dit jaar voor 17,50 kunt abonneren op hulp via de Wmo. Wat is daarvan de toestroom die verwacht wordt? Hoe wordt dat aangepakt? Ontstaat daarin het krachtenveld in de dienst een verschil in mensen die zich aanmelden? Gaan de oude gevallen voor? De nieuwe gevallen. Worden mensen dan wel op een spoedprocedure gezet? Daarnaast is er nog zoiets als de lange periode dat mensen die een beschikking hebben gekregen die als ze voor hulp in aanmerking komen vaak lang moeten wachten op toepassing van die hulp. Ik hoor verhalen tussen de één en de drie maanden vanuit het veld. Zowel van medewerkers voor uw dienst als voor mensen die op deze hulp zitten te wachten. Dat lijkt me niet het vertrouwen geven in een organisatie. Die organisatie is verder afhankelijk van een toetsing die veel praktischer zou kunnen zijn. In de vorige raad hebben wij de motie besproken Draai het eens om. Dat is ook al een aantal keren genoemd. Ik zou in ieder geval voor een korte termijn bij gevallen die heel praktisch van aard zijn, bijvoorbeeld een stoellift of bij andere vormen van hulp dat principe eens toepassen. En zorgen dat de bulk aan achterstand wordt weggewerkt. Dus pas gradatie toe en onderkent de noodzaak om dat te gaan doen.

De voorzitter: Dank u wel. Een interruptie door de heer Smit.

De heer Smit: De heer Oomkes. Heb ik de indruk dat ik u bijna dezelfde woorden hoor zeggen als dat de hele gemeenteraad in de vorige raadsvergadering zei. En dat verbaast me. Dat is een maand later. U blijkbaar de behoefte moet hebben om weer hetzelfde te zeggen dus is er niks gebeurd.

De heer Oomkes: Nou ja. Kijk, dat is natuurlijk aan de wethouder. Die is verantwoordelijk voor de gang van zaken, ik niet. Ik wil alleen maar vaststellen dat ik de situatie ernstig genoeg vindt om in ogeschouw te nemen dat er meerdere wegen naar Rome leiden.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Berg.

Mevrouw Berg-Overbeek: Ja. Dank u wel, voorzitter. Ik wil de wethouder vragen inderdaad ook om de praktische oplossingen die hier genoemd zijn ter harte te nemen. Ik had hier ook een betoog voorbereid a la de VVD. Is zes mensen, is 12 fte voldoende? Het is niet helder. Dus ik wil u echt vragen: wilt u kijken naar de praktische oplossing hier tijdens een omgekeerde toets? Probeer het eens uit en evalueer het.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja. Dank u wel, voorzitter. Er is natuurlijk tijdens het debat op 20 december al heel veel gezegd en die dingen die hoor ik nu ook eigenlijk terug. Het is een herhaling van zetten dat het niet goed is gegaan, dat is duidelijk. En dat is niet alleen duidelijk voor de raad en hier voor de commissie, maar het is ook duidelijk voor de wethouder. En als gevolg daarvan is een aantal stappen gezet. Niet alleen die zes fte van het begin, maar nog 12 FTP erbij. Er zijn er duidelijke aantallen die zeggen van: nou, met 12 of met 15 of met 22 fte's kunnen we de problemen oplossen. Dat blijft een beetje zoekwerk volgens mij. Er zijn geen kant-en-klare antwoorden op. Volgens mij is de wethouder buitengewoon op de goeie weg door echt optimaal hierop in te zetten, de problemen te onderkennen en ook niet alleen de problemen die er liggen vanuit het verleden, maar ook de problemen die er nog aan zitten te komen vanwege de veranderende wetgeving waardoor het aantal cliënten van de Wmo toe zal nemen. Daar wordt nu rekening mee gehouden. Er wordt ingecalculerd. Er wordt iemand ingesteld, een externe kracht, die echt kritisch gaat kijken naar wat er is gebeurd en hoe dat in de toekomst kunnen voorkomen. Ik voor mij ben tamelijk tevreden met de stappen die zijn gezet. En ik hoop net als de wethouder en het college dat deze problemen zo snel mogelijk tot het verleden behoren. En dat we dan een goed plan hebben hoe deze probleem in de toekomst voorkomen kunnen worden. Nog even een klein dingetje terzijde. Ik ben even gaan kijken. Journalistieke nieuwsgierigheid, het woord is al eerder gevallen. Hoe zit het eigenlijk in andere steden? Wordt... Er is sprake van dat het ook in andere steden speelt. Dat klopt. En in andere steden, en ik zeg niet dat het daarom bij ons allemaal geweldig en Himmelhoch jauchzend is. Maar in andere steden wordt er zelfs overgegaan tot een budgetstop. En die wachttijden worden gebruikt om niet meer budget uit te geven dan strikt noodzakelijk. In Haarlem hebben we ervoor gekozen om dat niet mee te laten wegen. Het is ook een count your blessings. En dat er wat moet gebeuren is volstrekt duidelijk, maar dat is ook voor het college duidelijk. En nog een klein dingetje. Ik heb volgens mij een interruptie. Twee.

De voorzitter: Ja, er was eerst een interruptie van mevrouw Özogul en daarna van de heer Van Kessel. Eerst mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, even. Kijk, dit was in september bekend. En dit is toch drie maanden geleden? We hebben drie maanden de tijd gehad om hier iets mee te doen. Het is in december pas bekend. En ook dat die 17,50, en dat er misschien nog meer mensen zouden komen, was ruim van tevoren bekend. Ook daar hadden weer eerder op moeten inspelen. En dat het in andere steden net zo erg is, daar ben ik me van bewust. Maar moeten wij dan datgene wat hier dan misgaat maar juichen van: oh, wat doen we het in Haarlem goed? Al die mensen hebben hier geen boodschap aan. Al die mensen die nu wachten op een thuiszorgmedewerker die amper iets zelf kunnen doen, die al maanden wachten hebben hier echt geen boodschap aan.

Mevrouw Klazes: Ja, mevrouw Özogul. Het zal me leren om een andere stad erbij te halen, dat gaan we natuurlijk niet doen. Wat ik heb begrepen: in september zijn er problemen gesignaleerd. Op dat moment is de wethouder gaan ingrijpen. Die heeft extra mensen aangetrokken om deze problemen op te lossen. Op dat moment, maar dat is mijn idee ervan, en daarom zeg ik ook wat ik zeg. Op dat moment leek het erop dat de problemen met die inzet opgelost zouden kunnen worden. Toen bleek dat niet zo te zijn. Er was sprake van een noodzakelijkheid voor nog meer maatregelen. De wethouder is vervolgens naar ons toegekomen, heeft gezegd wat er aan de hand is en vervolgens zijn de extra maatregelen aangepast. Dat is mijn visie van het verhaal. Want er is volgens mij een misverstand, maar misschien kan de wethouder daar...

De voorzitter: Dan wil ik eerst even de heer Van Kessel het woord geven. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, allereerste wil ik de frustratie van de SP dat GroenLinks hier echt niet tegen de mensen kan zeggen die vijf maanden aan het wachten zijn op zorg, ergens in een andere stad. Daar krijgen ze helemaal

niks, dus wees u maar blij. De mensen hebben allemaal niks. En dat is het probleem en dat is de reden waarom we hier met elkaar in gesprek zijn. En dan erger ik me nog meer, en daar volgt mijn vraag uit voorzitter, is dat u zegt van: dit is eigenlijk een herhaling van zetten. En het is hetzelfde wat wij een paar weken geleden hebben gedaan. Dit is niet hetzelfde. Wij hebben om informatie gevraagd en we komen er nu achter dat toen de wethouder in september maatregelen nam zij simpelweg niet wist wat zij aan het doen was. Ze wist gewoon niet. We gooien er gewoon meer mensen in. Ja, meer banen zijn we wel voor maar niet op deze manier. En als we dan nu een paar maanden verder zijn gebeurt er precies hetzelfde. Dus het feit dat er geen probleemanalyse is. Mijn vraag is aan GroenLinks: stoort u zich daar niet aan?

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Mijnheer Van Kessel. Er is wel een probleemanalyse. Er is gesproken, er is gekeken: waar komen de problemen vandaan? Wat kunnen we nu nog verwachten? Welke inzet is mogelijk en nodig om deze problemen op te lossen in de toekomst? Wat u heeft gevraagd is volgens mij, maar misschien kan de wethouder dat beter uitleggen, is volgens mij gebeurd. En nog even, want ik vind uw framing echt verbijsterend. Ik heb nergens gezegd dat mensen geen recht hebben tot klagen, want in andere steden is het erger. Waar heeft u mij dat horen zeggen? Dat heb ik niet gezegd. Het enige wat ik probeer te zeggen, en dat is niet mijn wethouder te redden of wat dan ook. Ik wil het relativeren. Of tenminste, relativeren, ik wil duidelijk maken dat dit een probleem is wat voortkomt uit een aantal zaken waar wij geen grip op hebben. Zaken die vanuit het Rijk worden bepaald voor ons. En de afschaffing van de eigen bijdrage, noem maar op. Daardoor vergroten de problemen en zijn wij niet enige stad die deze problemen heeft. Maar misschien wil ik daaraan toevoegen: de reden dat ik op zoek ga naar waar staat speelt dit verder nog, is ook omdat ik op zoek ben naar antwoorden. Wat als het daar speelt? Wat doen deze steden eraan om deze problemen te voorkomen? In grote lijnen, en u mag het gaan nakijken, in Eindhoven, Den Bosch en noem ze allemaal maar op. In grote lijnen komen die oplossingen die genoemd worden daar en die werken, precies neer op de oplossingen die deze wethouder nu voorstelt. En op zich ben ik daar niet ontevreden over.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel is.

De heer Van Kessel: Goed. Nou, ik constateer ieder geval dat daar geen probleemanalyse onder ligt die mij kan vertellen waarom die fte's moeten worden ingezet. Waarom deze oplossingen de juiste oplossingen zijn. Daar maak ik me dus zorgen over. Ik wil dus niet vertrouwen dat het er maar allemaal goed op komt of hopen dat er goed op komt. De VVD wil gewoon dat er gemeten wordt, die wil het weten. En op die manier moeten we aan de slag gaan. Een goede probleemanalyse, goede oplossingen. En dat wij bij anderen kijken dat lijkt mij ook uitstekend, maar in ieder geval hier de loftrumpet zwaaien dat het hier vijf maanden wachten is en dat je ergens anders helemaal krijgt, daar passen wij voor.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Nou, ik hoor mijn buurvrouw hier en ik krijg het gevoel dat ze aan het bagatelliseren is. Kijk, en ze zegt ook: het komt ook vanuit het Rijk. Inderdaad, een deel komt vanuit het Rijk, maar het is ook aan ons als gemeente waar wij die keuzes maken. Wat vinden wij belangrijk? Nou, de VVD's zei het net al: beneden wordt de koepel besproken. Als je daar geld voor het moet hier ook geld voor kunnen hebben. En we hebben geld nog in ons sociaal domein potje. Dus wat ik vind is gewoon: we hadden hier eerder op kunnen inspelen, we hadden hier gelijk een plan op kunnen maken. Dan hadden we dat nu al liggen. Dit wat er ligt is niet een plan. De VVD heeft gelijk. Het is gewoon: dat gaan we doen, dat gaan we doen. Allemaal losse

eindjes. En we weten eigenlijk niet of het dan opgelost is. We moeten maar afwachten en ondertussen hebben mensen geen zorg.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Mevrouw Özogul, dit probleem is niet alleen een budgetprobleem. Dit is ook een capaciteitsprobleem. Er is een vraag, u heeft het zelf kunnen zien. De vraag is toegenomen met 120% het eerste jaar en is vervolgens toegenomen nog eens een keer met 50% in het jaar daarop. Die toename is groot. Daar heb je extra inzet voor nodig en dat is nu gaande om die problemen op te lossen. Dat is niet zuiver een budgetkwestie. Nee, maar nog even. Want ik wil ook mijnheer Van Kessel even vragen. Waar had u het ook alweer over mijnheer Van Kessel? Waar ging het ook alweer over? Ja, nu ben ik het weer vergeten want mevrouw Özogul moest even. Ja, die andere steden. Ja, nee, het ging over iets anders. Misschien kom ik er wel op. Ik had een heel goed antwoord voor u, maar ik laat hem nog even liggen. Dat is hem volgens mij. Want ik vraag mij af mijnheer Van Kessel wat u nu eigenlijk precies wil. U bent terecht, terecht, en ik heb u ook becomplimenteerd voor uw scherpheid in het debat de vorige keer nieuwe vragen. Ik vond het een terechte vraag en dat heb ik u ook gezegd. Vervolgens wordt er een oplossing aangedragen. En vervolgens zegt u: ja we moeten het eerst... Wat wilt u nu eigenlijk? Wilt u nu dat het opgelost wordt op dit moment? Is dat uw prioriteit of wilt u dat we eerst nog een keer gaan rekenen, een berekening erop loslaten hoeveel fte hebben we dan precies nodig? En als we dat hebben uitgerekend dan gaan we de probleem oplossen. Wat wilt u nu? Er worden op dit moment 12 extra fte's toegevoegd om deze wachtlijst op te lossen. Daarna, en als u heeft over de omgekeerde toets, dan is dit een prachtig voorbeeld van die omgekeerde toets. We gaan eerst het probleem oplossen en daarna gaan we kijken of dat klopt wat we hebben gedaan. Dan hebben we in ieder geval even gedweild en daarna gaan we de buis plakken. En ik wil toch even heel graag iets zeggen over die omgekeerde toets. Nee, nu heb je me ook. Het is hier vaak gevallen. Die omgekeerde toets waar iedereen het over heeft is wat anders dan waar we het over hebben. Een omgekeerde toets is niet eerst betalen en dan kijken of het rechtmatig is, want dat kan ook leiden tot problemen. Wat als het nou niet rechtmatig is? Dan steken die mensen zich in de schulden om die schulden terug te betalen. Het is niet altijd de juiste oplossing. Een omgekeerde toets houdt in dat je gaat kijken naar: wat is er nodig los van de wetgeving? Wat als iemand met een hulpvraag bij ons komt vanuit de Wmo? Wat is dan de beste oplossing als ze de wetgeving even loslaten? Wat als met logisch nadenken... Hoe kunnen we deze persoon het beste helpen? Dat is de omgekeerde toets. En ik snap niet precies... Ik snap het eigenlijk wel waar de hele tijd die misverstanden vandaan komen. Maar ik stel er prijs op om die twee zaken van elkaar te scheiden, want het is niet hetzelfde.

De voorzitter: Ik wil eerst even de heer Oomkes het woord geven.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Volgens mij moeten we hier praktisch te werk gaan. Moeten we eerst kijken in hoeverre wij zo snel mogelijk de achterstanden weg lopen en capaciteit creëren om de nieuwe vraag aan te kunnen in die dienst. Vervolgens moeten wij, en dat staat ook bij de aanbeveling op de langere termijn, moeten we kijken hoe we bij de dienst het systeem van monitoren kunnen optimaliseren. Daar zijn de eerste aanzetten in deze brief gegeven, waarvoor mijn hartelijke dank. Maar er moet meer gebeuren om deze zaak grondiger aan te pakken. Dat betekent dat je meer vertrouwen moet stoppen in de mensen die voor jou de probleemanalyse doen. Die mensen die bij de keukentafelgesprek hebben moeten een grotere invloed krijgen op het gesprek. Gewoon praktisch zijn.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, eens. Ik heb nog wel heel erg weinig tijd en komt nog een onderwerpje aan waar ik het graag over wil hebben. Wat betreft die monitoring, daar heeft u absoluut een punt. En daar heeft de VVD ook terecht opgemerkt. Er is een motie ingediend door SP en de VVD samen om een maandelijkse rapportage geloof ik te geven van de stand van zaken. Buitengewoon nuttig. Ik stel voor om voorafgaande aan elke Commissie Samenleving even als vast agendapunt aan te geven: hoe gaat het met de wachtlijst en de Wmo? En dat zou mijn voorstel zijn. Ik ben benieuwd hoe de wethouder daar naar kijkt.

De voorzitter: Een interruptie.

De heer Van Kessel: Nou, dan zou ik het fijn vinden als GroenLinks hem volgende keer gewoon steunt die motie in de raad als ik hem in dien.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Ja, gaat u.

De heer Smit: Dan ga ik het nu proberen. Ik ga toch nog een paar andere dingen noemen. Een paar dingen ook beamen. Ten eerste denk ik dat het wel een budgetprobleem is. Ik denk dat de in mijn ogen wat verkrampde houding en de enorm complexe procesgang in de werkzaamheden met name is vormgegeven om het budget optimaal te beheersen en dat wordt nog steeds niet losgelaten. Er is een grote angst om het risico te lopen dat het budget losgelaten wordt. Dus het is een zekere zin budgettellen. Ik snap het, alleen de weg naar de oplossing is misschien een andere. Mevrouw de wethouder, 6 man erbij of 12 man erbij. Ik denk zelf als bedrijfskundige dat de oplossing is 12 man eraf. Ja, dat klinkt nou heel gek 12 man eraf, maar dan moet je inderdaad processen aanpassen. Wat nu gaat gebeuren, en dat ben ik wel met mijnheer Van Kessel eens, is dat je in het stroef lopende systeem van nu met een complexiteit die er opgezet is om geen dubbeltje, geen dubbeltje onnodig uit te geven. En nu 12 man, zeg 6 ton aan salaris dat er in stopt om die procesgang erdoorheen te persen, maar er feitelijk niet veel aan te veranderen. Want er mag geen dubbeltje onnodig uitgegeven worden. Ik denk dat als je andersom je gaat afvragen hoe je met 12 of 6 man minder de procesgang moet vereenvoudigen. Ten eerste, het bespaart een hoop geld, met een tweede: dan moet je nadenken over waar je misschien een keer een dubbeltje weggooit, maar vervolgens de procesgang vereenvoudigd. En daar heeft de heer Oomkes een paar voorbeelden ook van gegeven.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ik snap vanuit uw managementfunctie die u ooit heeft gehad... Ik begrijpt deze redenering echt heel goed. Bent u bereid om dat risico te lopen? Laten we het eens proberen met 12 man minder. Eens kijken wat er gebeurt. Zegt u nu werkelijk dat u dat risico zou willen lopen?

De heer Smit: Ik ben nog niet klaar mevrouw Klazes.

De voorzitter: Mijnheer Oomkes had ook nog vragen.

De heer Oomkes: Nou ja. Dank u wel, voorzitter. Ik ben het op zich eens met mogelijkheid dat je met minder mensen sneller zou kunnen werken. Hangt er een beetje van af wat de situatie is. De situatie er nu eentje van achterstand en een te verwachten toeloop. In denk je nu juist meer mensen moet inzetten om de achterstand

weg te werken en vanuit daar uit, vanaf een nieuw punt nul een nieuwe organisatie moet zetten op dit probleem.

De heer Smit: Mijnheer Oomkes. Wij spreken u ook niet tegen, terwijl u zegt 12 erbij. Waarom ik het zei is omdat ik denk dat deze afdeling, deze processen in feite vastgevroren zijn. En dat 12 man erbij misschien wel iets helpt, maar ik denk dat je voor de toekomst rigoureuus moet veranderen in processen. Rigoureuus moet veranderen in trajecten, in begin en eindmoment en de complexiteit daartussenin. Anders gaat het toch niet lukken. Zeker niet met het 17,50 abonnement vanaf 1 januari. Dus daar moet een hele hoop gebeuren. Mijn suggestie van 12 man eraf was alleen maar even het beeld van dat dwingt je om een denkbeeldige organisatie die hele korte, scherpe processen moet maken. Dat is...

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: In de beantwoording van de vragen vanuit de raad zegt de wethouder: we hebben een extern bureau ingeschakeld om de processen binnen de dienst te laten doorlichten. Nu staat die doorlichting alleen maar in de oorzaken van deze huidige crisissituatie. Misschien moet dat wel een algemene managementopdracht worden.

De heer Smit: Mijnheer Oomkes, u heeft een goede avond hoor. Dus ik ben het weer met u eens. Ja, je moet niet de probleemsituatie van u analyseren. Je moet de oplossing analyseren. En vanuit de oplossing moet je de organisatie van vandaag proberen aan te passen naar die nieuwe organisatie. Betekent dat de wethouder, en daar is uw rol heel belangrijk in... U moet zich af vragen of u inderdaad komt als wethouder en het is een vraag die u moet beantwoorden. Dat kunt u vanavond niet. Maar of u er komt als wethouder door heel langzaam met die 12 mensen erbij te proberen iets in te lopen. Of dat u, het is een vorm van een vlakke hand, maar op een gegeven moment moet zeggen: zo gaat het toch niet werken, dus we moeten sneller naar, en dan delen de heer Oomkes en ik dat beeld, sneller naar die nieuwe organisatie toe. En sneller de oude processen vereenvoudigen naar nieuwe, want met de oude processen door meer mensen te laten uitvoeren zult u het volgens mij niet halen. En op dat moment heeft u een probleem en blijft een probleem als wethouder, hetgeen ik u niet gun. Dus met mijnheer Van Kessel ook ben ik even bezorgd over het feit dat die 12 mensen erbij in feite de oplossing niet is. Dat het ook OP Haarlem verbaast dat u niet een aantal suggesties om nu tijdelijk die versnellingen erin te brengen niet duidelijker in de input in de werkwijze van vandaag stopt. Voor mijn gevoel, mevrouw wethouder, dat is een vraag aan u. Is het eigenlijk niet zo dat op de afdeling de angst regeert? Dank u wel, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Dankjewel. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Er is al heel veel gezegd vandaag, ook tijdens de raad in december. De wethouder heeft toen een aantal toezeggingen gedaan. Onder andere om te komen met aanvullende informatie en die hebben we gisteren dan deels ontvangen. Wat ik met name interessant vond was de uitsplitsing in het type aanvragen. Dus gaat het om begeleiding? Gaat het om beschermd wonen? Gaat het om huishoudelijke hulp? Want ik snap natuurlijk ook dat een aanvraag voor begeleiding of voor beschermd wonen langer kan duren dan een aanvraag voor huishoudelijke hulp. Dat is complex. Je bent afhankelijk van andere instanties. Je moet wachten op zaken. Dat ligt dan helemaal niet aan: ik heb te weinig capaciteit, maar aan gewoon het type aanvraag. Dus wat dat betreft moet ik het wel eens zijn met mijn collega hier naast mij. Ik mis toch een degelijke probleemanalyse, want welk probleem zijn we nou aan het oplossen? En ook eigenlijk richting uw medewerkers. Ze kunnen ook niet heksen in sommige gevallen. En natuurlijk is het belangrijk dat mensen zo snel mogelijk zorg moeten krijgen, maar als er geen plek is in een instantie voor beschermd wonen

dan zit u ook met de handen in het haar. Er is ook genoemd procesoptimalisatie. In heel veel gevallen kan het zeker bijdragen. Ik zie ook in de stukken die gisteren zijn toegestuurd dat u in september al bent gestart met een procesoptimalisatie. Ik hoor dan ook graag wat tot nu toe dan de resultaten daarvan zijn en of dat ook heeft geleid tot het afhandelen van meer aanvragen. U heeft ook aangegeven: er wordt op korte termijn flink meer mensen ingezet om de opgelopen achterstanden weg te werken en u verwacht in april helemaal bij te zijn. Nou, dat hoop ik van harte uiteraard. Ik heb er wel een beetje in een hard hoofd in, maar ik hoop dat terug te zien in de maandelijkse rapportages die wij dan gaan krijgen die ik eigenlijk ook voor vandaag had verwacht. Want volgens mij had u dat ook zo toegezegd de vorige keer. En dan ook nog over de langere termijn, daar is natuurlijk ook al heel veel over gezegd. Er blijven nu natuurlijk ook gewoon nieuwe aanvragen binnenkomen terwijl u de achterstanden aan het wegwerken bent. Uit het grafiekje die erin staat blijkt ook dat ieder jaar meer aanvragen binnenkomen dan het jaar ervoor. Ik verwacht ook niet dat 2019 daar dan een uitzondering zal zijn. Het zal misschien wel enorm gaan toenemen vanwege die veranderingen in de abonnementsstarieven. Daarnaast hebben we sociale wijkteams die heel hard aan het werk zijn, die ook steeds eerder signaleren, waardoor ook meer werk zal ontstaan. Dat is goed dat deze mensen natuurlijk sneller bij zorg komen, maar dat heeft ook consequenties voor uw afdeling.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Een vraagje. Kijk, ik ben het met u eens. We hadden een visie moeten hebben. Kijk, we hebben meerdere nota's aangenomen. In beschermd wonen, op andere gebieden waar in we zeggen: mensen moeten langer thuis blijven wonen. Dan hadden we toch moeten inzien dat op het moment dat je langer thuis woont dat er dan meer behoefte is aan bijvoorbeeld de zorg in huis. Daar hadden we op moeten inspelen. Vind u niet dat we een visie moeten hebben om te kijken naar de toekomst van: hoe doen we dat? Want dat blijft lopen. We hebben met elkaar afgesproken: mensen gaan in de wijken thuis wonen. Verzorgingshuizen dat gaat op den duur helemaal uit. En dat ligt er niet. Wat vindt u daarvan?

Mevrouw Çimen: Nou, ik ben het met u eens dat we niet aan een draadje kunnen trekken zonder dat dat gevolgen heeft voor de rest en dat we dat in samenhang moeten bezien om er wel voor te zorgen van: zijn we nou de juiste dingen aan het doen? Dat ben ik zeker met u eens.

De voorzitter: Ja. Gaat u verder.

Mevrouw Çimen: Ik heb ook nog een aantal vragen voor wat betreft die ontwikkelingen voor de langere termijn. Hoe gaat de wethouder om nu al met deze ontwikkelingen? Die 12 fte die zijn nu tijdelijk ingehuurd. Waarschijnlijk tot en met april tot u dan verwacht dat de achterstanden zijn ingehaald. Maar blijven ze dan ook langer? Word er aan scenario's gewerkt om die mensen dus ook mogelijk later te houden als u al ziet dat het nu al gaat toenemen? Tot slot. U had tijdens de raad ook volgens mij aangegeven dat u zo uitzoeken dat voorbeeld dat door de participatieraad is genoemd over die dame met MS, met de bejegening aan de telefoon bij de gemeente, dat u daar nog achteraan zou gaan. Dus ik hoor dan ook graag wat daar de laatste stand van zaken van is. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Het is goed om te zien dat de wethouder met een aantal maatregelen komt om de wachtlijsten in de Wmo weg te werken, maar ik ben niet echt gecharmeerd van een aantal maatregelen zoals het inzetten van sociaal wijkteams om te gaan indiceren. De sociale wijkteam zijn hier niet echt heel blij mee en ze zijn hiervoor trouwens ook niet voor opgeleid. Indicaties stellen vergt eenmaal

specifieke vaardigheden en kennis. Aangezien de achtergrond van het sociaal wijkteam kan ik u niet echt garanderen dat dit een oplossing is. Ik noem dit paniekvoetbal. Bovendien maak ik me zorgen over het echte werk van de sociaal wijkteams. Wie gaat het nou overnemen? Wie gaat hun werk overnemen als zij nu gaan indiceren? Wat mij betreft mag het sociaal wijkteam onafhankelijk zijn van de gemeente. Het moet niet zo zijn dat op het moment dat er binnen de gemeente achterstanden zijn dat de sociaal wijkteams dit gaan oplossen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Özogul. Hou u het kort mevrouw Özogul?

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. Nou, ik denk dat u het verkeerd begrepen heeft. Die sociale wijkteams zijn al bij mensen in huis. Die zitten daar, die luisteren naar het verhaal, die vullen een formulier in en op dat moment kunnen zij zien hoe urgent het is. Heel makkelijk.

De heer El Aichi: Ik heb het helemaal niet over wat u gezegd heeft, maar dit is mijn eigen betoog die ik van huis al voorbereid hebt. Dus ik weet niet waar u het over hebt. Kijk, dat deze sociaal wijkteams bij mensen thuis komen ben ik met u eens. Maar die komen niet voor indicaties, die komen totaal voor andere dingen. Mee eens?

Mevrouw Özogul-Özen: Wmo consulenten komen daar om die aanvragen in orde te maken, om naar die mensen op dat gebied te luisteren. Dat is wat ik bedoel.

De heer El Aichi: De sociaal wijkteams bestaan niet alleen uit Wmo consulenten. Die bestaan ook uit andere disciplines en dat weet u neem ik aan. Dank u wel. De tweede maatregelen die de wethouder gaat nemen is het inzetten van extra personeel. Nou dacht ik dat wethouder al iets zei dat een van de oorzaken van het ontstaan van de wachtlijsten is dat er geen personeel te vinden is. Ik ben in ieder geval heel blij dat de wethouder dit personeel wel gevonden heeft. Ik lees niets over de terugkerendheid van indicaties. Hiermee bedoel ik een indicatie na één of twee jaar afloopt. Ook hier moet rekening mee gehouden worden dat de herindicering ook invloed heeft op de wachtlijst. Tot zover. Dankjewel.

De voorzitter: Dank u wel. Hebben we iedereen gehad? Dan met het overgaan naar wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel voor de bijdrage die hier geleverd is. Wij hebben in december met elkaar gesproken. Het interpellatiedebat was een dag voor kerst en we zitten nu vier dagen na de kerstvakantie. Ik kan u verzekeren dat er hard is doorgewerkt door menigeen die hier de antwoorden heeft gegenereerd. Dus dat is heel serieus opgepakt. Ik heb ook aan de afdeling laten weten dat ik dat erg heb gewaardeerd namens u. En vooral ook namens de Haarlemmers, want daar gaat het uiteindelijk om. We nemen dit heel serieus en het is natuurlijk gewoon heel naar dat mensen lang moeten wachten op hun voorzieningen als ze dat gemeld hebben. En hebben we alles op alles gezet om A. zoals mevrouw Klazes al zei of hier iemand riep... Ja, we hebben gedweild. Daar zijn we nog steeds mee bezig om de achterstanden en de wachttijden te verkleinen, want dat moet je doen als een situatie is waarin nood is. Dan ga je aan de gang. Dan ga je niet eerst zitten krabbelen op je achterhoofd van: wat is hier nu eigenlijk aan de hand? Maar dan handel je. Dat hebben we op de korte termijn gedaan. We zijn keihard aan het werk om die productie te leveren. En we hebben mensen terugroepen en mensen erbij geharkt om in ieder geval daar op zo snel mogelijk termijn die achterstanden weg te werken. Het tweede wat we gedaan hebben, en dat deden we al want ik sla even aan op de SP. Mevrouw Özogul die zegt van: hoe kan het nou dat u nu pas inzet op die spoedprocedure? Dat deden wij al. U was niet bij de behandeling, maar het is heel erg duidelijk dat er voor de afdeling en voor de mensen die aan de telefoon zitten, dat er een criterialijstje is dat waarborgt dat als er spoed is, als mensen net uit het ziekenhuis komen, als er kleinere kinderen bij betrokken zijn, dat er meteen gehandeld wordt. Dan

komt u niet ergens op een wachtlijstje. Dus we maken direct aan de telefoon bij de eerste aanmelding daar een onderscheid in. Dus in die wachttijden zitten geen mensen van spoed. We hebben daar ook nog iemand bijgezet om extra bij de meldingen te waarborgen dat die spoedgevallen eruit gehaald worden en dat die dus niet ergens op een stapeltje terecht komen, want dat kan niet. Dat is eigenlijk voor de korte termijn wat we aangepakt hebben. Voor de midden termijn en voor de langere termijn hebben we gezegd: we gaan met die procesoptimalisering aan de gang. En procesoptimalisering dat is ook nodig. Ik kan u zeggen dat om deze cijfers te genereren die de VVD heeft gesteld dat we dat heel veel handmatig hebben moeten uitzoeken. En dat is natuurlijk iets wat eigenlijk gewoon veel efficiënter zou moeten kunnen. Dat je met een druk op de knop kan zien van: hé, dit is er aan de hand. Wat we nu kunnen doen is het onderverdelen in die drie segmenten die net genoemd werden. In begeleiding, in beschermd wonen en al het overige. En al dat overige dat zijn de huishouding ondersteuning, de doucheknoppen, de trappen, vervoer. Wat meteen aangezwengeld wordt. Maar dat is nog geen fine tuning om te zeggen van: God, we weten eigenlijk precies waar de hobbels zitten. Maar we willen op de langere termijn dat onderzoek wat we gaan aanvragen, en dat hebben we vandaag naar de buitenwereld gezonden om offertes aan te vragen, om te kijken van: nou, we hebben nu een veranderende maatschappij. De casuïstieken die we hier zien die zijn complex. Die zorgen ervoor dat we langere tijd nodig hebben om het in kaart te brengen langere tijd nodig hebben om het te indiceren. Aanbieders hebben langere tijd nodig om daarop te anticiperen. Hoe kunnen we daar beter op anticiperen zodat er niet mensen in de kou blijven staan? Of de mensen te lang moeten wachten op hun hulp. En die hele complexiteit en die effecten van complexiteit zou er misschien toe kunnen nopen dat we ons blijkbaar aan moeten passen of dat we op een andere manier moeten gaan werken. Maar dat zou paniekvoetbal zijn. Als ik als ik nou nu zou zeggen: nou, dat gaan we ook allemaal even rigoureuus omgooien. Dat is niet de bedoeling. Dat wil ik echt wel onderbouwd doen. En dan kom ik ook weer bij u terug wat die onderzoeken gaan opleveren.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. U gaat nu een onderzoek laten doen. Maar wanneer zou dat onderzoek klaar zijn en wanneer kunnen we daar iets van zien? Want we zijn op dit moment dus eigenlijk wel paniekvoetbal aan het doen.

Wethouder Meijis: Nee, ik was nog niet klaar met mijn verhaal. Wij zijn geen paniekvoetbal aan het doen. Wat we gezegd hebben is dat ik vanaf september, want dat riep mijnheer Van Kessel. U heeft eigenlijk een hele tijd niks zitten doen en pas op het laatste moment bent u in actie gekomen. Dat is niet zo. Wij zijn direct, direct zeggen ik... In september hebben we extra mensen ingezet, flexibele mensen, tijdelijke mensen om wel te acteren eigenlijk op de oplopende wachttijden. Wat we verwacht hadden was door die inzet van die 6 fte's dat die wachttijden weer een soort van neerwaartse spiraal zouden geven en dat is niet gebeurd. Toen ben ik bij u aangekomen en heb ik gezegd: we kunnen het niet keren. We hebben iets meer nodig dan dat en ik denk dat, dat en dat. En toen heeft u aan mij gevraagd: ja, maar waar zit het proces dan precies vast? Waardoor lopen die wachttijden dan op? En toen heb ik tegen u gezegd: nou, dat kan ik nog niet aan u tonen maar ik ben bezig en dat ligt er nu voor. Wij hebben heel specifiek uitgekristalliseerd: waar zit het onderverdeeld in de eerste maand, tweede maand, derde maand? We hebben het onderverdeeld in de meldingen en het afhandelen van de aanvragen. Dat wat we nu in beeld hebben hebben we u gegeven. Er is niet een stilstand geweest nadat ik het bij u gemeld heb. Er is gewoon keihard doorgewerkt. Voor de midden en lange termijn, nou dat heb ik net al gezegd, zijn we bezig met dit procesoptimalisering. We kijken intern: hoe kunnen we die wachttijden terugbrengen? We hebben mensen vanuit het sociaal wijkteam betrokken. Dat zijn procesmanagers. Casemanagers, sorry. Casemanagers, dus die weten van wanten en die weten wat ze moeten doen en die kunnen ook indiceren. Dat is niet een opleidingstraject. We hebben de verlopen ingetrokken als mensen

ergens in een onderzoek betrokken waren of ergens mee moesten denken. We hebben echt gezegd: dat gaan we nu allemaal inzetten. Het kan niet zo zijn dat die mensen daar op moeten wachten. Dus dat zijn de maatregelen die we hebben genomen. Even over de casuïstiek die in de participatiebrief heeft gezeten. Daar zijn wij ook achteraan gegaan. Ik kan u zeggen dat de casus wel opgepakt is en dat er een spoedactie op is gezet. Wat precies aan de telefoon gezegd is, daar zijn we gewoon nog niet achter gekomen. Daar heeft niemand vrijwillig de hand opgestoken en gezegd: nou, dat was ik. Dus of we daar achter komen dat weet ik niet. Maar in ieder geval, de casus is boven water gekomen en daar is op geacteerd.

De voorzitter: De heer Smit, OPH.

De heer Smit: Mevrouw de wethouder. U bedoelt destijds meteen geacteerd, niet na de meldingen in de raad van 20 december. Maar u bedoelt met destijds meteen...?

Wethouder Meijs: Nou, dat weet ik niet of dat toen meteen gebeurd is. Maar in ieder geval heb ik onlangs pas het antwoord gekregen, maar ik weet niet of er toen direct op geacteerd is. Maar omdat het zo expliciet in de brief van de participatieraad heb ik toen wel gevraagd: kan dat uitgezocht worden? A. Wie was dat, en B. Hoe is die casuïstiek behandeld?

De heer Smit: Mevrouw de wethouder. Het ging er juist om: is toen het noodgeval direct opgepakt of niet? En ik vind het wel vrij essentieel om te weten of het toen opgepakt is of dat het na 20 december opgepakt is.

Wethouder Meijs: Nou, dat weet ik niet.

De heer Smit: Mag ik die vraag nog bij u terugleggen dan?

Wethouder Meijs: Ja hoor.

De heer Smit: Dank u.

Wethouder Meijs: Kan ik u zeker... De vraag van de Actiepartij was van: hoe zit het bij de omgekeerde toets? Waarom doet u dat niet ook als noodmaatregel eigenlijk om die wachttijden weg te werken? Daar zitten twee risico's aan. Die heb ik in december ook uitgelegd. Het eerste risico is dat je erg veel frustratie oproept bij mensen, want dan ga je iets toezeggen en dan zeg je: u mag dat doen, mag dat kopen of u mag dat inhuren. En vervolgens zeggen we dan na twee of drie maanden van: nou, sorry dat mag toch niet. En dan krijg je het verhaal wat mevrouw Klazes zegt dat je mensen op onnodige kosten jaagt en dat willen we niet. Wat we wel doen is dat we met de aanbieders op dit moment die de zorg moeten leveren zijn we ook in overleg mee. Hebben we gezegd: kunnen we niet op een van de manier efficiënter werken door wat meer in clustering te werken? Dus alle type meldingen die een bepaalde gezamenlijke kenmerken hebben om die als cluster aan u aan te bieden en ook als cluster meteen akkoord op te geven. Dus dat voorkomt wel een hoop opstropingen. Dus we zijn op alle vlakken, want dat is eigenlijk wat ik u aangeven omdat u zei: u bent eigenlijk paniekvoetbal aan het plegen. Nee, we zijn geen paniekvoetbal aan het plegen. Wat we doen is op de korte termijn en wat we doen op de middellange termijn. En uiteraard komen we bij u terug als dat zou leiden tot andere maatregelen. Vervolgens. Ik heb beloofd u op de hoogte te houden maandelijks van de wachttijden. Ik heb zelf elke week een staf. Daar gaat het elke week op de staf komen, want u begrijpt dat ik ook hier heel ongelukkig mee ben. En niet omdat het voor mij ongelukkig is, maar voor de mensen die het betreft. En ik heb u toegezegd dat ik u dat maandelijks ga rapporteren. Dit was de eerste rapportage die ik u kon laten zien. En eerstvolgende rapportage die u gaat krijgen is bij de volgende commissiebehandeling. En dat zullen wij...

Sorry? Dat zullen wij maandelijks aan u meenemen. En ik hoop inderdaad van harte dat door de extra fte's die er ingezet zijn en ook nog meer ingezet gaan worden dat wij eind april toch hier met een kleine zweetdruppel kunnen zeggen: nou, dat hebben we gehaald. Of het helemaal tot nul is. Nee, dat verwacht ik niet. Want als ik terugkijk naar de cijfers die we hier eigenlijk altijd al hebben laten zien. Daar zullen best altijd complexe meldingen zijn of complexe indicaties zijn die niet zomaar opgelost kunnen zijn. Dat zal een illusie zijn. De kwartaalrapportages geven dat ook aan dat er altijd wel een heel klein percentage misschien die termijnen zal overschrijden. Maar dat betreft echt hele individuele, hele complexe gevallen. Even nog over de vergelijking die GroenLinks...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Hulster.

De heer Hulster: Ja, ik ben wel benieuwd. Want die complexe gevallen dat is vaak ook waar de diagnostiek heel ingewikkeld is en waar vaak dan meerdere partijen diagnose of indicaties gaan doen. En dat levert vaak heel wat heen en weer geschuif tussen partijen op. Wij hebben bijvoorbeeld de bijzondere doelgroepen ambtenaar ooit hier voorgesteld. En die is er ook een tijd geweest en ik hoop dat hij er nu weer is om juist dit soort complexe... Daar moet je eigenlijk gewoon oliemantjes voor hebben. Dat is eigenlijk mijn term. Is dat ook iets waar u mee bezig bent of...?

Wethouder Meijjs: Ja, het gaat vooral over... Ik word ingefluisterd dat het vaak ook over heel complexe woningaanpassingen gaan. Ik heb in mijn laatste stafvergadering daar ook een hele ingewikkelde casus voorbij zien komen. Dat betreft echt grootschalige verbouwingen. En dan wordt ook eerst gezocht naar andere type huizen of daar al dit soort voorzieningen in aanwezig zijn voordat je dan een heel huis gaat verbouwen. Dat maakt dat het wat langdurig is. En dat is ook hetgeen wat ik in dat onderzoek, waar ik een extern bureau voor inhuur, de complexiteit niet alleen op andere vlakken, maar juist ook in de hele Wmo zorgt ervoor dat we misschien ook wel anders moet indiceren of op een andere manier moeten gaan werken. Maar u heeft zelf als raad twee of drie jaar geleden besloten deze hele beleidsverandering te doen. Die hele indicering lag bij de zorgaanbieders. Dat hebben we toen weer in huis genomen. Ik vind het nogal wat om dat nu te zeggen: nou, dat gaan we dan maar weer eens terug leggen en dan te verwachten dat die partijen dat wel kunnen oplossen. Dat vind ik echt een te kort door de bocht scenario.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Ja, mevrouw de wethouder. In aanvulling op de vraag van Actiepartij. Juist die complexe gevallen daar is vaak de noodzaak van zorg nog nadrukkelijker aanwezig dan bij lichte Wmo. Heeft u met de afdeling voldoende inzicht, creativiteit en mogelijkheden om op dat moment vervangend toch zorg te bieden totdat de definitieve oplossing, die inderdaad complex kan zijn, een verbouwing van een huis, om dan toch ervoor te zorgen dat daar een situatie ontstaat waarmee betrokkenen en de mantelzorgers in ieder geval door kunnen?

Wethouder Meijjs: Ja, ik heb geen signalen dat die spoed niet geleverd wordt. En ook al is dat huis nog niet aangepast en is die traplift er nog niet of badkamers niet ingericht op wat dan ook. Uiteraard gaan we dan niet zeggen: nou, u bent over een jaar zover. Nee, dat wordt echt opgepakt. Mij bereiken niet de signalen dat dat stil ligt.

De voorzitter: Nog een interruptie van de heer Yerden.

De heer Yerden: Ja. Dank u wel, voorzitter. U heeft wel gezegd misschien werken aan een andere manier. En heeft hij ook wel omliggende gemeenten of andere gemeentes even gevraagd om hun ervaringen te horen?

Wethouder Meijs: Nou, ik ben niet gaan shoppen bij andere gemeentes, maar wij kijken natuurlijk wel naar andere gemeentes. Zoals hier aan tafel bekend is dat wij in een netwerk zitten. Dus wij overleggen daar natuurlijk ook met elkaar over. Wij zijn onderdeel van de G40, maar dit soort problematieken komen ook elders voor. Dus men kijkt ook naar ons. En dat is misschien een beetje, toch nog even reagerend op mevrouw Klazes. Er zijn dus ook gemeenten die zeggen: nou, wij kunnen dit niet handelen, dus wij zitten er even een hekje omheen. Dat doen we niet. Dat mag ik ook wel zeggen dat we daar trots op mogen zijn. Dus ja, wij kijken ook bij andere gemeentes. Wij nemen die ook mee. Wij hebben dat ook expliciet benoemd met elkaar van: nou, kunnen we leren van onze burens en kunnen we gluren bij onze burens? En ik denk dat als het onderzoek ertoe zou leiden dat daar in ieder geval oplossingen liggen en dat ik natuurlijk mijn ogen daar niet voor zal sluiten en dan kom ik bij u terug.

De voorzitter: U heeft ook nog een interruptie van de heer Oomkes.

De heer Oomkes: U zei in de voorraadsalinea iets terloops over die ontwikkeling die wij in de vorige raadsvergadering hebben besproken. Namelijk dat 'draai eens om principe'. U zei daarin dat het niet zo moet zijn dat bij een omgekeerde toets het zo is dat het zomaar wordt weggegeven. Nou, dat is ook niet de bedoeling. De bedoeling is dat we heel duidelijk selectief gaan zijn in welke casus sneller kan worden afgewikkeld dan de andere casus. En daar heb ik te weinig over gehoord. Is dat niet in de dienst makkelijker in te brengen?

Wethouder Meijs: Ja, volgens mij zijn dat in die proces optimalisering. Nogmaals, ik val in herhalingen. Wegwerken achterstanden; dat is meer mensen erop. Dat zijn die extra fte's. En die proces optimalisering die moet nou juist aanwijzen van: hé, hier kunnen we eigenlijk veel sneller op acteren. Daar hebben we ook iemand voor ingevlogen. Dat is een intern iemand die daar heel erg spits op is. En ik hoop daar natuurlijk al op de kortere termijn, midden kortere termijn wat resultaten van te zien. Die kan ik u nog niet melden, maar zodra we daar natuurlijk wel wat resultaten van hebben kom ik daar natuurlijk uiteraard meteen op terug. Zou kunnen. Volgens mij al een heleboel antwoorden gegeven. Ja, als ik het lijstje zo die over die spoedprocedures. Dat is wel gebeurd. Dus dat is wel uitgevoerd. Ik heb het gehad over die omgekeerde toets en de frustratie en de risico's die daar liggen. Ik heb gezegd dat ik inga op de complexiteit en de achterliggende problemen in beeld wil hebben. Dat ik beter zal gaan monitoren. Dat ik ook door een andere manier van registreren dat we ook wat beter kunnen monitoren waar precies de pijnpunten zitten. Dat ga ik u ook melden hoe we dat gaan doen. En ja, nogmaals: wij gaan alles op alles zetten om die achterstanden weg te werken en hier een betere Wmo afhandeling voor te hebben.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de wethouder. Sorry dat ik even weg moest, maar ik had de vraag: regeert de angst op de afdeling? Ja. Of is het durf op de afdeling? Want de basis tussen alles wat u beoogt is die afdeling uiteindelijk zelf.

Wethouder Meijs: Ja. Nou ja, zij zijn het vehikel. Nou, ik kan u zeggen dat ik sinds... Wat is het? Wanneer begonnen we hiermee? Ergens in oktober, november en nu niet dagelijks, maar toch zo wel wekelijks met de afdeling te maken heb. En dit heb ik nog never nooit gehoord. Wat ik zie zijn opgestroopte mouwen, mensen die knoeperd hard aan het werk zijn. Zelfs in de vakantie hun dagen ervoor opofferen. En soms wel even

zuchten en die zeggen: ja, dat was eigenlijk een latertje en dan krijg ik pas 's avonds laat de gegevens. Maar ik heb nog never, never gehoord: dit is angst. Dit is een power. We balen hier met zijn allen van. Men heeft gewoon in september gedacht: we zetten er even extra op in, dan komt het allemaal goed. En het kwam niet goed. Dus men heeft eerder een soort wilskracht van: Godverdorje, dat moet toch niet gebeuren? Want het is ook mijn buurman die zit te wachten op de voorziening. Dus er is geen angst. Er is alleen maar een opstropen van de mouwen en zorgen dat we hier goed en beter uitkomen.

De heer Smit: Ik ben in afwachting van de volgende maandrapportage mevrouw de wethouder.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Respect voor alle ambtenaren die ontzettend hard aan het werk zijn, maar er zijn twee vragen van mij geweest. Over visie. We kunnen we een visie verwachten voor de toekomst? En het onderzoek. Wanneer is het klaar? En wanneer zien we dat?

Wethouder Meijs: Nou, die visie. Dat ben ik met u eens. Wij hebben natuurlijk niet voor niets dit hele proces nu op gang gebracht. Als het zo mocht zijn dat we hier een duidelijke verandering in onze visie op het uitvoerend beleid van de Wmo moeten doen dan gaan wij dat natuurlijk met elkaar bespreken. En ik zal de laatste zijn die dan zal zeggen van: nou, dat blijven we dan toch maar zo doen. Op welke termijn wij antwoorden hebben dat kan ik u nog niet aangeven. Kijk, wij hebben letterlijk vandaag pas de aanvraag voor de offertes de deur uitgedaan. En pas als wij daar een reactie op hebben kan ik u ook zeggen wanneer we daar de resultaten van hebben. Maar ik heb wel een les geleerd en dat is: we moeten geen haastige spoed doen. We moeten het grondig doen en we moeten het goed doen.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Maar wel nu weten wanneer we het willen doen. En 6 december was het bekend, dus het verbaast me dan. Maar los daarvan. Ik heb u ook nog iets gevraagd over het vervolg proces. Dat thuiszorgorganisaties op dit moment al niet de medewerkers hebben om de zorg te leveren wanneer het geïndiceerd is. Wat doet u daar aan? Want daar heeft u ook die visie voor nodig.

Wethouder Meijs: Ja, wij zijn met de zorgaanbieders in overleg gegaan direct. Dat heb ik u ook gezegd. En wij verwachten daar ook resultaten van, maar dat hoort eigenlijk allemaal bij het hele plaatje. Ik kan u allemaal die uitkomsten echt nog niet geven. Ik bedoel: we zijn in gesprek en wij willen natuurlijk op alle fronten daar inzet in hebben. Ja, dat is voor nu.

De voorzitter: Dank u wel. Nog verder iemand voor een tweede termijn? De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, in de tweede termijn. Ik heb een achttal vragen gesteld. Daarvan heb ik er anderhalf beantwoord gekregen. Omwille van de tijd en het volgende agenda onderwerp ga ik mijn spreektekst opsturen, en dan hoop ik graag voor de volgende raad beantwoording daarvan te hebben. En ik wil graag een motie vreemd aankondigen voor het geval ik geen antwoord krijg op die vragen.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Nee? Dan hebben we het voldoende besproken voor dit moment. Dank u wel. Dan gaan wij door naar...

Mevrouw Sterenberg: Mag ik een punt van de orde maken?

De voorzitter: Sorry. Ja.

Mevrouw Sterenberg: Nou, zoals u ziet, een punt van de orde hoort niet van de spreektijd af te gaan, dus ik weet ook niet hoe dat bij de het begin van de vergadering is gegaan toen we het over de agendering hadden. Maar de vergadering staat op de agenda tot 22.00 uur. Dit was er aankomt is nog een heel belangrijk onderwerp, dus ik verwacht wel dat we daar tot 23.00 uur eigenlijk de tijd voor kunnen nemen. We vergaderen maar één keer in de maand, dus laten we het dan ook goed doen.

De voorzitter: Ik vind het prima. Het is ook uw vergadering natuurlijk. Maar ik merk dat ook de interrupties vaak heel uitgebreid zijn en het eigenlijk heel veel tekst, 80%, toch ook in een bijdrage zou kunnen. Ik heb u onderbroken. Nee, dat snap ik wel. Maar laten we daar ook een beetje naar kijken naar onszelf dat we onszelf ook puur houden op een goede discussie. En ik wil ook iedereen aan het woord laten. En we zullen coulant met de tijd omgaan.

Ter advisering aan de raad

12. Domus(Plus): passende opvang voor meest kwetsbare groep inwoners (MTM)

De voorzitter: Ik ga het stuk even aankondigen wat we nu gaan doen. Dat is punt 12. Dat is de DomusPlus, een passende opvang voor de meest kwetsbare groep inwoners. De ambitie om een project DomusPlus te realiseren voor de regio Kennemerland, zoals opgenomen in het beleidskader, respectievelijk uitvoeringsprogramma opvang wonen en herstel, is verder uitgewerkt. Dit heeft onder meer geresulteerd in toetsingscriteria waaraan een locatie voor een project DomusPlus zou moeten voldoen. Om de initiatiefase ter hand te kunnen nemen wordt een voorbereidingskrediet gevraagd. De commissie wordt verzocht advies te geven aan de raad over het voorstel van het college in paragraaf twee, namelijk één: in te stemmen met de start van de initiatiefase gericht op realisering van een project, DomusPlus voor de regio Kennemerland. En twee: voor de initialisatie fase een voorbereidingskrediet beschikbaar te stellen van € 60.000 en deze te dekken uit het investeringsplan 2019-2023 plus de sociaal woonvoorziening DomusPlus. En over de wijze van agendering van het raadsstuk in de raadsvergadering te adviseren. We hebben ook een inspreker, de heer Schippers. Die is aanwezig. U kunt bij de microfoon plaatsnemen. U krijgt 3 minuten de tijd om uw verhaal te houden. Daarna kan de commissie eventueel nog wat vragen stellen. Ik zou zeggen: gaat uw gang.

De heer Schippers: Dank u wel. Beste voorzitter, leden van de commissie. Samen met mijn gezin en ons tweejarig zoontje woon ik momenteel de Slachthuisbuurt in Haarlem Oost. We hebben hier een heel fijn appartement, maar we ondervinden veel overlast van onveiligheid in de buurt. Vandaar dat wij ontzettend blij waren dat wij een nieuwbouwwoning in project De Groene Linten aan de rand van Parkwijk toegewezen hebben gekregen. Parkwijk is weliswaar ook misschien niet de allerbeste wijk van Haarlem, maar in ieder geval een mooi stuk groen waar wij samen met 200 andere gezinnen kunnen gaan wonen. Tot onze grote schrik blijkt echter dat de gemeente Haarlem zonder overleg en met geringe verstand van zaken heeft besloten om aan de andere kant van de straat een zogeheten DomusPlus voorziening te realiseren. Inmiddels heeft de gemeente de boerderij op locatie Nieuweweg 2 ook daadwerkelijk aangeschaft. Wij zijn er uiteraard niet blij mee, omdat wij net als andere kopers en huurders die nu al in De Groene Linten wonen of er nog moeten gaan wonen met als ikzelf. We zijn er gewoon niet blij mee, want de slogan 'Veilig op straat spelen' voor onze kinderen zien wij niet echt heel erg meer zitten. Als er daar bijvoorbeeld verslaafden in de buurt komen wonen. Ik spreek dan ook niet alleen vanuit mezelf vandaag, maar ook namens andere mensen woonachtig in De Groene Linten. Nieuweweg 2 ligt op nog geen twee minuten lopen van Parkwijk, gelegen aan dezelfde weg

en is tevens de route naar het winkelcentrum bij de Prins Bernhardlaan. Dit betekent dat als de DomusPlus daar gerealiseerd zal gaan worden dat er dagelijks 20 tot 30 verwarde, verslaafde mensen door onze wijk zullen gaan lopen. Ik vind het vreemd dat als gemeente je een wijk als De Groene Linten gaat bouwen en daar vervolgens 180 eengezinswoningen gaat maken en dan vervolgens daar een opvang voor verslaafden gaat plaatsen. Dat vind ik zeer verontrustend. Het Reinaldapark is tevens ook opgeknapt voor € 10.000.000, dus dat is ook een puntje. Wij zijn gewoon als bewoners van De Groene Linten van mening dat de Nieuweweg 2 de slechtst denkbare locatie is voor een locatie van DomusPlus. Deze punten heb ik hier samengevat in dit formulier, die zal ik verder niet aan u voorlezen maar het is duidelijk. U kunt het zelf ook wel overzien. In de gebiedsopgave 2015-2019 beschrijft de gemeente Haarlem Parkwijk als een probleemwijk met eenzijdige en sociaal zwakke bevolking. Bewoners ervaren problemen met veiligheid die zich uiten in de vorm van overlast. Het percentage misdrijven is opvallend hoog binnen Parkwijk. Er is relatief veel criminele jeugd en dit wordt gekoppeld aan het de afwezigheid van een goed voorbeeld. Uit de gebiedsopgave valt verder op te halen dat specifiek Parkwijk binnen de wijk in Haarlem Oost op veel thema's om zeer veel attentie vraagt. Specifiek veiligheid vraagt om erg veel attentie. Kortom, de gemeente Haarlem omschrijft Parkwijk, gaat niet goed daar, als een zeer onveilige wijk. Een zeer onveilige plek om te lopen. Vanzelfsprekend begrijpen wij dat de kwetsbare DomusPlus doelgroep ook een thuis nodig heeft. Echter, Parkwijk is een plek voor relatief veel andere kwetsbare kleine kinderen, ouderen, want je hebt ook nog eens het Reinaldahuis op nog geen 500 meter. Dus het lijkt ons, of het lijkt mij in ieder geval als bewoner van Haarlem en de toekomstige bewoner van De Groene Linten, niet verstandig om hier een DomusPlus te gaan realiseren. Dat is eigenlijk mijn verhaal. Bedankt voor uw tijd.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog commissieleden? Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Naar mijn microfoontje. Ik wil u als eerst ontzettend veel danken dat u hier uw verhaal komt vertellen. Dit document wat hier vandaag ligt is nog zeker niet het vaststellen dat de DomusPlus op de Nieuweweg 2 komt. Wat ons betreft wordt er nu echt gewoon onderzoek naar gedaan en ook met buurtbewoners over gesproken waaronder ook u. Maar denk dat het helemaal niet mogelijk is om daar een DomusPlus neer te zetten? Of denkt u van: joh, onder goede begeleiding, onder goede afspreken is er nog iets te doen.

De heer Schippers: Het probleem is denk ik dat die mensen daar als ik het goed begrepen heb dat ze uitbehandeld zijn. Het zijn niet zomaar... Dat ze verslaafd zijn. Dus ze moeten of alcohol of drugs. Dat krijgen ze daar ook toegediend dan. Mijn probleem is meer dat ze overdag daar niet kunnen zijn als ik goed ben ingelicht. En dan gaan ze dus overdag door de wijk lopen. Dan gaan ze meestal naar het centrum, dus het is niet alleen Parkwijk maar je krijgt ook de Slachthuisbuurt en de Oude Amsterdamse buurt waar ze doorheen gaan lopen. En dat baart mij meer zorgen. Was het nou een complex geweest waar alleen mensen, zeg maar dat ze daar bleven, en dat ze onder begeleiding misschien naar buiten gingen dan had ik er wel wat meer vrede mee gehad.

Mevrouw Çimen: In reactie daar toch even op, als het even mag, voorzitter. Ja, sorry. Ja? Nee?

De voorzitter: Wie kan ik nog meer het woord geven? Een vraag aan de inspreker. Niemand? Nou, de heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, u beschrijft Parkwijk heel goed, heel realistisch. Heeft u ook het idee, want als die DomusPlus doorgaat, daar zijn wij niet voor natuurlijk. Maar stel dat het doorgaat en dan komt natuurlijk het college met de opmerking: ja, maar wij gaan dan voor hele goede handhaving zorgen. En alles wordt prima

geregeld. Nou kunt u een beetje uit ervaring aan ons vertellen, want u woont in Parkwijk. En u beschrijft net hoe Parkwijk te boek staat.

De heer Schippers: Ik woon op dit moment nog in de Slachthuisbuurt, maar ik ga in Parkwijk wonen. Ik kom wel regelmatig in die buurt.

De heer Van den Raadt: Nou, dan mag u de Slachthuisbuurt beschrijven. Dat is mij om het even. Maar hoe goed is daar dan, want daar zijn problemen. Hoe goed worden die problemen opgelost? En hoe vaak ziet u handhaving? Dus als u straks die beloftes krijgt beter weet u dan uit eigen ervaring of dat ook wordt waargemaakt?

De heer Schippers: Nou, ik kan het eigen ervaring vertellen want de Brijder Stichting zit bij mij om de hoek dat ik regelmatig verslaafde of verwarde mensen op straat tegenkom. En dat is niet prettig zeg maar. En ik snap ook dat de politie daar niet altijd op kan handhaven en er zijn gewoonweg niet genoeg mensen voor. Er is ook nog het feit dat aan het Reinaldapark nu al gedeald wordt, bij de parkeerplaatsen naast het pannenkoekenhuis. En het is een hele slechte locatie, want het is heel moeilijk bereikbaar want het is een soort B-weggetje die er naartoe loopt. Dus ik voorzie daar ook problemen in in de handhaving door de politie.

De voorzitter: Dank u wel. Nog meer? Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Misschien toch maar een vraag. Dank u wel voor het inspreken. En we begrijpen uiteraard dat u zorgen heeft. We gaan nu een traject in, de initiatieffase, waarin ook gecommuniceerd wordt met de omwonenden, de bewoners. Heeft u zelf een beeld van hoe u dat traject het liefst ingericht zou zien? Op welke manier zou u willen meedenken over de volgende stappen? Heeft u daar een idee over?

De heer Schippers: Nou, het lijkt me wel goed inderdaad dat ook de wijkraden, maar volgens mij is dat ook al het geval, dat die worden ingelicht. Het lijkt me uiteraard heel goed om dat ook natuurlijk met de wijkraden te bespreken, maar ik persoonlijk zelf ben er gewoon tegen.

Mevrouw Klazes: En dat betekent in uw geval dat u gewoon... U wilt het er niet over hebben in deze komende fase? U wilt het niet eens als mogelijkheid overwegen en het er over hebben?

De heer Schippers: Nou, zo is het ook weer niet. Ja, tuurlijk moet je altijd wel dialogen openhouden, maar in principe is mijn standpunt dat ik vind dat dat geen geschikte locatie is voor de DomusPlus.

De voorzitter: Oké. We gaan aan het stuk beginnen. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Sterenberg, gaat uw gang.

Mevrouw Sterenberg: Ja. Dank u wel, voorzitter. Ja, we kunnen het er heel lang over hebben, we kunnen het er kort over hebben. De VVD is en blijft tegen het doorduwen van een DomusPlus voorziening op de Nieuweweg 2. En het komt omdat het college een cruciale fout heeft gemaakt. Namelijk volgordelijkheid. Het serieus nemen van de zorgen van onze bewoners gaat ten koste van een kleine groep mensen waarvoor u iets wil doen. En dat is niet in het gezamenlijk belang van de stad en ook geen behoorlijk bestuur. Natuurlijk moeten we iets doen voor deze doelgroep, dat hebben we vandaag ook ontvangen in de oproep van de ketenpartners, maar wel volgens de juiste route. Want er mag dan wel een amendement zijn aangenomen in de raadsvergadering die de aankoop van de Nieuweweg 2 loskoppelt van het vestigen van een DomusPlus voorziening, maar die knip zien we hier nergens terug in dit stuk. Ook deze stukken zijn gericht op uw wensen

en dat is namelijk een DomusPlus op de Nieuweweg 2. En daarmee neemt u de omwonenden niet serieus en toont u geen goed voorbeeld voor de nieuwe democratie waarmee u vanaf volgende week de straat opgaat. We zitten vast in een fuik en dat fuik heeft een doel en dat is dus die DomusPlus op de Nieuweweg 2. Nou, daar werkt de VVD niet aan mee. Wat de VVD wel wil is een gedegen onderzoek naar alle mogelijke DomusPlus locaties. En nee, dat frommelen we dan niet even vast aan de Skaeve Huse zoektocht waar u denkt mogelijk tegen een locatie aan te kunnen lopen voor de DomusPlus. Bij Skaeve Huse heeft u de opdracht een locatie met 1000 m² te vinden, bij DomusPlus is dat 2000 m². Dus die criteria zijn niet één op één gelijk. En het risico dat u potentiële locaties voor een DomusPlus over het hoofd ziet is daardoor aanwezig. Als u onze bewoners echt serieus neemt dan start u een breed onderzoek naar een DomusPlus locatie. En dat is ook wat de VVD van u vraagt. En voor wat betreft de toetsingscriteria moet ik zeggen dat ik mij een beetje besodemierterd voel. In september bespraken we namelijk de toetsingscriteria voor Skaeve Huse. Er is toen helemaal niks vastgesteld. Deze commissie was kritisch. Het ging niet alleen om de rol van de bewoners en hoe we de bewoners betrekken, maar het ging ook om hoe wij de milieueisen opstelden. Het college moest duidelijk nog aan de slag met het stuk en er was genoeg kritiek. En wat lees ik terug in de notulen van de Commissie Ontwikkeling over de aankoop van de Nieuweweg 2? Dat wethouder Meijs aangeeft dat de Commissie Samenleving de toetsingscriteria voor Skaeve Huse heeft goedgekeurd. Wethouder, dat is niet het geval en ik verwacht van u een antwoord waarop u baseert dat wij de toetsingscriteria voor Skaeve Huse hebben goedgekeurd. Dat is namelijk geen juiste weergave en de mensen in de Commissie Ontwikkeling maken de keuzes op basis van de informatie die u daar geeft in dat is dus foutieve informatie. Wij wachten nog steeds op uw stukken daarover. Dus als het college op deze wijze verdergaat voorziet de VVD een gang naar de Raad van State door de omwonenden. Een proces wat heel lang kan duren, want er moet nog een bestemmingsplanwijziging komen. Beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald wat ons betreft, want wethouder Botter heeft al aangegeven in de Commissie Ontwikkeling dat dat nog jaren kan duren. En uit de brief van de ketenpartners blijkt juist dat er haast is, dat u iets moet gaan doen voor deze doelgroep. Zou het dan niet juist verstandig zijn als u juist dan een breed onderzoek gaat doen op zoek naar: waar in Haarlem kan die DomusPlus komen? Dan zorgt u ervoor dat u die knip maakt die in het amendement is beloofd en die zien wij dus hier niet terug. Dus als het college haar geloofwaardigheid wil terugwinnen dat dit niet een fuik is dat we gewoon die DomusPlus aan de Nieuweweg 2 krijgen, ongeacht alle gesprekken met omwonenden, hoeveel zorgen ze ook mogen hebben. Dan gaat u dus dat onderzoek uitvoeren en dat knipt u los van de Skaeve Huse. Wij willen gewoon dat u een breed onderzoek gaat doen. En dat is voor zover de bijdrage van de VVD.

De voorzitter: Oké. U was al door tijd heen. We hebben iedereen drieënhalve minuut zo'n beetje bijgeplust, dus we kunnen er ook wel even wat over zeggen. De heer Aynan. Heeft u een interruptie of een bijdrage? Een bijdrage. Mevrouw Klazes was net wat eerder.

Mevrouw Klazes: Wij zijn het grappig genoeg deels eens met de VVD, maar vooropgesteld: wij vinden wel dat er een DomusPlus moet komen. En ik zeg met klem een DomusPlus moet komen, maar los van die locatie. Dat staat nog niet vast. Dat is wat ons betreft ook paramount het allerbelangrijkste van dit stuk.

De voorzitter: De heer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Punt 4, pagina 8: wat staat niet vast? Er staat heel duidelijk: in de initiatieffase wordt onderzocht of Nieuweweg 2 geschikt is als DomusPlus. Dus wat staat niet vast?

Mevrouw Klazes: Nou, het staat niet vast dat die hier gaat komen mijnheer Aynan. U zegt... Ik hoor... Nee. Het staat er niet. Er is gezegd, en dat is volstrekt duidelijk, dat is ook geen verrassing volgens mij voor iedereen. Dat stuk grond is aangekocht om te kijken of er een mogelijkheid bestaat om daar een DomusPlus te vestigen

en iets anders staat volgens mij niet in het stuk. Maar misschien kan ik het iets helderder maken, want ik ben het deels ook met u eens dat dit stuk wat mij betreft niet bijdraagt aan het open karakter wat ik graag in het stuk gehad had willen hebben. Het kan twee kanten op. Of het kan wel of het kan niet. Wat mij betreft beginnen we nu aan een traject om dat te gaan onderzoeken. Waar het wat mij betreft fout gaat...

De voorzitter: Een interruptie eventjes van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, zoals u het brengt is het nog steeds gericht puur op eerst kijken of het wel of niet kan op de Nieuweweg 2. Wat mijn betoog juist betoogd om alle inwonende en de stad serieus te nemen is dat het onderzoek breder komt. Ja, er is een stuk grond gekocht voor Nieuweweg 2, leuk. Maar uw amendement heeft aangegeven alle pretenties dat er koop is voor DomusPlus wordt losgelaten. We hebben die grond gekocht, is leuk als we het kunnen gebruiken voor DomusPlus. Vinden uw partijen dat wij niet...? Maar het hoeft niet. We kunnen ook iets anders gaan doen met de grond mocht het niet zo zijn. Als u die belofte waar wilt maken dan gaat u dus breder onderzoek doen, dus ik hoop dat u dat steunt. En anders komen wij ook als dat niet uit deze behandeling komt komen wij daar sowieso voor met een motie.

Mevrouw Klazes: We zijn het deels eens, want daar ben ik het mee eens. De achterkant moet open zijn. Die optie dat het niet kan is net zo reëel als dat het wel kan wat ons betreft. Dat de grond destijds is aangekocht dat is, ja sorry, dat kan ik niet loskoppelen... De grond is niet aangekocht van: nou, weet je wat? Het is nog een verrassing wat we daar misschien mee willen. Het is verstrekt duidelijk dat de mogelijkheid onderzocht moet worden of daar een DomusPlus gevestigd kan worden. Maar als ik even iets verder mag, want volgens mij zit het...

De voorzitter: Wacht even. Mevrouw Sterenberg heeft een dringende interruptie nog. Gaat uw gang.

Mevrouw Sterenberg: Uw amendement gaf dat wel aan. Daarmee heeft u namelijk al die omwonenden gerust willen stellen. En als u nu gaat zeggen: kan het op de Nieuweweg 2? Ja of nee? En daaruit blijkt een ja, maar geen optimale situatie gaat u voorbij aan dat uit een breder onderzoek zou kunnen blijken dat er een optimalere mogelijkheid is die we nu niet onderzoeken omdat we het alleen maar versmallen op deze optie. En als dit niet kan eens verder gaan kijken. Dus u neemt omwonenden en de stad dan niet serieus.

De voorzitter: Sorry, de heer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, toch eventjes richting GroenLinks. Uw eigen toekomstige fractievoorzitter zei in de raad toen u zelf het amendement maakte: hierbij geven we aan door middel van het amendement dat het krediet puur en alleen voor de aankoop bedoeld is. En daarom dekken we het ook uit het Cluster Fysiek. Het is zelfs en het Cluster Fysiek gedekt en niet uit het klooster sociaal. Dus wat zit u nu te zeggen dat het toch bedoeld was voor DomusPlus?

Mevrouw Klazes: Mijnheer Aynan, wat zegt u nu eigenlijk?

De heer Aynan: Ik zeg precies wat uw eigen fractievoorzitter gaat zeggen.

Mevrouw Klazes: Laten we dan het beestje bij zijn naam noemen. Dit is natuurlijk vanaf het begin af aan gekoppeld aan de mogelijkheid dat daar een DomusPlus. Dat is geen geheim.

De heer Aynan: Dat heeft u met uw eigen amendement volledig losgekoppeld.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

Mevrouw Klazes: Mijnheer Aynan, wat we hebben...

De voorzitter: Mevrouw Klazes. Ik wil graag even een ordentelijke discussie hebben en niet het woord nemen als u het niet gekregen heeft graag. Dus mevrouw Klazes, gaat u verder.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. Dat is wat anders. In het amendement is gesteld: dit stuk grond wordt aangekocht voor de mogelijkheid dat daar eventueel een DomusPlus... Mijnheer Aynan. Vervolgens hebben wij gezegd: dat hele traject om te onderzoeken of het überhaupt mogelijk is om op die locatie een DomusPlus te vestigen. Dat moet nog plaatsvinden. Mocht het zo zijn dat die locatie, en dat hebben we bedongen met het amendement. Mocht het zo zijn dat die locatie niet geschikt blijkt te zijn om welke reden dan ook om daar een DomusPlus te vestigen dan wordt er geen DomusPlus gevestigd en wordt die locatie vervolgens weer verkocht. Dat is wat het amendement heeft beoogd. En als ik nu toch even verder mag gaan, wat het kost me allemaal kostbare tijd. Er staat in het stuk en dat heeft ons verbaasd. Daar ligt ons probleem met de openheid van deze hele procedure, want vooropgesteld: dit is een heel kwetsbaar ding. En wij begrijpen heel goed de angsten van de bewoners en de omwonenden dat hun woongenot wordt aangetast door de komst van een overlast gevende groep bewoners vlakbij hun huis. Dat snappen we buitengewoon goed. Daarom hechten wij er waarde aan dat het proces zo open mogelijk wordt aangegaan. Nogmaals, wat ons betreft als het niet kan en dan kan het niet. En dan moet ook de gemeente ondanks de wettelijke verplichting dat wij een dergelijke opvang gaan vestigen, toch zo moedig zijn om te zeggen: het kan niet hier in Haarlem. Wij zijn een hele dichtbevolkte stad op deze plek. Het spijt ons zeer, maar dit kan niet. Die mogelijkheid moet wat ons betreft open zijn. Waar het misgaat wat ons betreft in het stuk we hier... Dit kunnen we dan in twijfel trekken, is dat er... Op een gegeven moment staan er punten benoemd waarin staat richting de startnotitie staan er vijf punten benoemd die gaan over de evaluatie van de verschillende trajecten die wij nu aangaan in de initiatieffase. De participatie, de grond, de omgeving, de veiligheid. Vijf punten. In diezelfde startnotitie staat zoals er nu staat omschreven, staan twee punten die daar onder hangen: het besluit om de DomusPlus te vestigen plus het besluit om het bestemmingsplan te wijzigen. Wat ons betreft is dat een volstrekt onmogelijke combinatie. Het moet opgeknipt worden in een fase. Wat ons betreft, de initiatieffase werkt toe naar een besluit: go of no go. En dan vervolgens kan je pas door met de startnotitie. Dit mag niet gekoppeld worden aan elkaar, want dan heb je te maken met mijnheer Aynan. Dan overschrijf je die regels die we zelf hebben vastgesteld in het amendement. En op deze manier niet.

De voorzitter: Interruptie van de heer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Mevrouw Klazes. Go of no go voor welke locatie?

Mevrouw Klazes: Voor de Nieuweweg, mijnheer Aynan. Daar hebben we het toch over?

De heer Aynan: Nu zegt u het zelf. U heeft de Nieuweweg eruit geamendeerd mevrouw Klazes. Wij zouden breed kijken, stadsbreed en het liefst regio breed naar alle mogelijke locaties aan de hand van criteria die we hier eerst zouden bespreken zonder enkele locatie daaraan te verbinden. U verbreekt uw eigen amendement. U houdt zich niet aan uw eigen toezeggingen.

Mevrouw Klazes: ... het amendement even op te letten gaan... Ik heb hem hier voor me, want mevrouw Sterenberg was ook al...

De heer Aynan: Wilt u zo vriendelijk zijn om hem voor te lezen?

Mevrouw Klazes: Nee, ik wil even wat anders doen want dit kost mij tijd en u mag het zo meteen met alle plezier voorlezen. Het gaat af van uw spreektijd, niet van die van mij.

De heer Aynan: Het is uw amendement geweest, niet die van mij.

Mevrouw Klazes: Wat wij ook willen is het participatietraject. Het staat beschreven wat de insteek wordt van het participatietraject. Wij vinden dat eerlijk gezegd, gezien de kwetsbaarheid van dit traject het participatietraject zoals het nu staat omschreven is er te veel ruimte voor interpretatie. En zouden wij graag wat gedetailleerder een oordeel over willen kunnen vormen. Wat gaat er nou eigenlijk precies gebeuren? Wij vinden als GroenLinks dat de bewoners recht hebben om stap, voor stap, voor stap meegenomen te worden in dit proces. Want aan het eind, als de uitkomst is... Als het ja is moeten wij dat kunnen beargumenteren middels dat hele traject wat afgelegd wordt. En ook als de uitkomst nee is dan wil je ook met de juiste argumentatie komen waarom het daar niet kan. Dat is wat voor GroenLinks wat dat betreft belangrijk is.

De voorzitter: Wilt u afronden? Uw bent door uw spreektijd heen.

Mevrouw Klazes: Was ik al opgeplust?

De voorzitter: Ja, iedereen is opgeplust. Dan wil ik het woord geven aan Jouv Haarlem, mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Dankjewel dat je tijd voor me opgespaard hebt. Ik wil het wel kort houden, want ik moet naar beneden naar een andere commissie. Voorzitter, ik heb het al helemaal aan het begin gezegd: dit stuk is gewoon niet behandeld. Geen plan van aanpak, geen plan van eisen en het is gewoon met de natte vinger in de lucht opgesteld. Vooropgesteld, voorzitter. Jouv Haarlem is niet tegen een DomusPlus. Deze kwetsbare groep verdient een plek in onze stad. Laat dat duidelijk zijn. Maar op deze manier, zoals we het geregeld hebben, eerst even een vervallen boerderij op vervuilde grond aankopen en vervolgens de criteria niet helder hebben, roepen we alleen maar weerstand op. Bij de bewoners van de Nieuweweg maar ook bij de rest van de stad, want het is helemaal niet duidelijk wat we willen. Deze groep. U zegt 24 mensen die inderdaad uitbehandeld zijn. Ze zijn verslaafd, ze zijn soms agressief. Er zit heel veel problematiek bij. Ik vind het ook trouwens niet kunnen dat we de brief van 4 januari van het Leger des Heils nu ter 11e uren hier hebben gekregen ter bespreking hier in de commissie. Dus echt niet behandelrijk. We weten niet eens waar we het over hebben. Voorzitter, op deze manier roepen we alleen maar weerstand op in plaats van draagvlak, want dat is één van de uitgangspunten; draagvlak creëren in de stad. Een plan, een gedegen plan van aanpak. Ga alstublieft, mevrouw Meijs, terug naar de tekentafel, kom met een gedegen plan van aanpak, met een plan van eisen. We moeten open kaart spelen en de discussie met de stad met open vizier voelen. Dan creëren we draagvlak. En dat het kan hebben we bewezen in het verleden, want toen de ook verhitte discussie over de Unilocatie werd gevoerd hebben we met open vizier met het plan van aanpak zijn we de stad door getrokken. En we hebben alle geschikt of ongeschikte locaties aan de criteria, die hebben we er langs gelegd. Zij zijn geschikt of ongeschikt? En wat bleek? Er waren zelfs wijken die met posters voor de ramen hingen van: verslaafden zijn hier welkom. Dus we moeten open kaart spelen met open vizier, maar wel duidelijke criteria en op die manier creëren we draagvlak. En niet door op deze manier eventjes op een achternamiddag een vervallen boerderij te verkopen. En vervolgens te beweren dat we het niet voor DomusPlus gaan inzetten. En nu zegt zelfs de grootste coalitiepartij: jawel. Want we gaan participeren. Waarover? Nieuweweg nummer 2. DomusPlus. Waar? Ja, Nieuweweg nummer 2. Hou ons niet voor de gek alstublieft. Terug naar de tekentafel. Kom met een gedegen voorstel.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, u bent door een spreektijd heen mevrouw Klazes. Het mag als het een hele korte directe vraag is en anders sla ik over. Maar dan één keer.

Mevrouw Klazes: Op zich verschillen we niet zozeer in ons verlangen naar een open participatietraject waarin alles mogelijk is. Ik ben wel heel erg benieuwd: waar verlangt u nu naar in dit stuk? Wat wilt u precies nog aangevuld hebben in dit stuk?

De heer Aynan: Voorzitter, dat heb ik net heel duidelijk gemaakt. Kijk alstublieft ook naar de criteria voor de Unielocatie toe. Dat is heel helder geweest. Het aantal vierkante meter. Hier in het stuk bijvoorbeeld, mevrouw Klazes, wordt helemaal niets gezegd over dagbesteding. Dat is een van de belangrijkste criteria voor deze groep. Dagbesteding zodat we weten dat ze op, laten we zeggen het kampement, terecht kunnen en niet gaan zwerven door de wijk. Wordt niets over gezegd. Voorzitter, dit is een zeer kwetsbare doelgroep. Het Leger des Heils heeft het zelf in hun brief gezegd. Zeer kwetsbaar, heeft zeer veel zorg nodig, 24-uurs begeleiding eigenlijk. Wordt niets over gezegd. We kunnen met dit stuk echt niet de participatie beginnen.

De voorzitter: Ik heb een interruptie van mevrouw Özogul. Een bijdrage voor u doen? U had een interruptie. De heer Van den Raadt, Trots.

De heer Van den Raadt: Ja. Ik begrijp wel de interruptie van mevrouw Klazes, want ik hoor ik eigenlijk ook niet heel veel verschil. Ja, alleen de toon tussen de verschillende partijen. Maar u zegt dan ook van: ja, er moet dan ook dag besteding zijn want anders gaan die mensen rondzwerven buiten de compound, zal maar zeggen. Maar het is ook gewoon open, dus zij mogen altijd naar buiten en door de buurt. Misschien is het leuk als er een tafeltennis staat. Als we het nou toch leuker vinden om naar Schalkstad... Want ik begrijp ook niet waarom iedereen zegt dat die hele karavaan naar het centrum gaat. Straks krijgen Schalkstad en er komt nog zo klein bruggetje voor dat fietspad zodat je nog sneller door de Boerhaavewijk bij Schalkstad bent. Dan zou ik als verslaafde liever naar Schalkstad gaan. Dus als u nou echt wil dat ze niet door de buurt gaan zwerven is het dan niet verstandig dat u dan gewoon pleit dat het er helemaal niet komt?

De heer Aynan: Voorzitter, ik neem mijn werk als raadslid serieus. Ik ben op bezoek geweest bij DomusPlus in Amsterdam Zuidoost. En daar is wel degelijk sprake van een compound. Zo erg is de problematiek met deze doelgroep, mijnheer Van den Raadt. En als u zegt van: pleit u dan liever niet voor helemaal niet DomusPlus aan de Nieuweweg? Kijk, daarom zeg ik: we moeten eerst die criteria echt helder hebben tot op de vierkante millimeter want dan weten we waar we de stad mee laten participeren. En anders is het gewoon geen zin. Dan zijn we hier gewoon knutselwerk aan het leveren. We moeten participatie, en vooral nu met de nieuw democratie, we moeten onze bewoners serieus nemen en ook meenemen.

De heer Van den Raadt: Dat ben ik helemaal met u eens.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: De heer Aynan, steunt u dan een Haarlem breed onderzoek naar een mogelijke DomusPlus locatie?

De heer Aynan: Absoluut. Dat heb ik ook in de eerste Commissie Ontwikkeling gezegd. We moeten breed kijken. Neem de lijst van onze vastgoed wat we hebben. Neem de regio mee, want als u het heeft over een prikkelarme omgeving. Ik kan me voorstellen dat er in Bloemendaal meer plekken zijn die prikkelarm zijn dan hier in Haarlem.

De voorzitter: Mevrouw Berg had een interruptie? Ja.

Mevrouw Berg-Overbeek: Klopt het dat DomusPlus het doel heeft dat deze mensen een plek krijgen zodat de overlast vermindert? Dus dat moet een onderdeel blijven van de criteria volgens u.

De heer Aynan: Absoluut. Dat staat ook in de brief van het Leger des Heils.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik hoorde het net al. Even terugkomen over de Unielocatie.

De voorzitter: Sorry. Was u klaar met uw bijdrage? Ja, dan is dit de eigen bijdrage van mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik zit lang in de raad en ik heb dat hele traject met de Unielocatie meerdere keren meegemaakt. Wat wij toen deden was eerst kijken: wat heeft deze doelgroep nodig? Wat zijn de behoeften? Hoe kunnen we ze het beste helpen? Vervolgens zijn we gaan kijken: welke gebouwen in Haarlem zijn geschikt? Ik heb in de tijd aangeboden: laten we het buiten het centrum doen. Dat mocht niet, want ze zouden toch naar het centrum gaan om de middelen daar te kopen en te gebruiken. Nou, ik begrijp daarom ook werkelijk niet waarom we ineens afgeschafte zijn en dan aan de rand van de stad gaan zitten terwijl we weten dat ze zullen trekken naar het centrum om de middelen eventueel te kunnen gebruiken. Er staat wel in het stuk: ze mogen het buiten niet gebruiken, maar hoe garandeer je dat? Alles zit op losse schroeven. We hebben geen programma van eisen. Dat heb ik drie maanden geleden voor het Skaeve Huse gevraagd. Heb ik ook voor dit doen met de verwarde personen ter sprake gebracht. Er moet eerst een programma van eisen komen en een plan van aanpak. Vervolgens moeten we aan de hand daarvan, want daar ga je de behoefte van de doelgroep vaststellen. Dan pas ga je op zoek: welke locatie is geschikt? Dan kun je niet eerst ergens een plek open, vervolgens zeggen: het moet er komen. Eigenlijk een beetje drammen. En dan vervolgens doen van: nee, daar is het niet voor bedoeld. Dan zijn we een toneel aan het spelen en daar moeten we mee kappen. We moeten duidelijkheid schaffen naar de burgers in Haarlem, maar we moeten nog meer duidelijkheid schaffen naar de mensen om wie het gaat. En dat er een plek moet komen voor die mensen ben ik volledig mee eens, maar wel een goede plek. Niet een plek wat straks jaren gaat procederen en dan zitten ze weer op straat of hoe dan ook. We moeten breder kijken. Mij is ook niet duidelijk waarom er geen andere plekken beschikbaar zijn. Ik heb bij de Unilocatie meerdere keren tientallen lijsten langs inkomen: we hebben dat, we hebben dat. Dat is daartegen, dat is daartegen. Kon je kiezen. Ik heb niks gezien. Ik heb alleen maar Nieuweweg 2. We kopen het aan en dan zien we het maar weer wat er gebeurt. Wederom zeg ik: we hebben geen visie. We weten niet wat we willen. We hebben geen dagbesteding, we weten niet welke hulpverleners er zijn, we weten niet of die hulpverleners daar komen, want dat hadden we met de Unilocatie. Daar zeiden we: de sociale dienst moet komen voor de uitkeringen daar, de hulpverlening moet daar zitten, de berijder moet daar zitten. Daarom moet er genoeg ruimte zijn. Dat weet ik nog niet. We zijn dus weer een beetje aan het kloien zonder te weten wat we eigenlijk willen. Sorry voor mijn woorden gebruik, maar zonder dat we weten wat we willen. En of dan Nieuweweg geschikt is dat zie ik na afloop wel. Maar ik ben het wel met de mensen eens dat de wijk daar kwetsbaar is, dat ze inderdaad zullen gaan rondlopen, dat dat niet te voorkomen is, want je kan die mensen niet opsluiten en dat zou ik ook niet willen. Dat het Reinaldapark, dat daar nu al gedeald wordt. En dat het waarschijnlijk daar erger kan worden. Ik weet niet, maar dat er een probleem kan ontstaan dat weten we, dat zijn nu de feiten op dit moment.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Çimen.

Mevrouw Cimen: Ja, dank u wel voorzitter. Ik heb heel goed naar u geluisterd. U zegt natuurlijk: er moet worden gekeken naar een plan B. Er moet worden gekeken naar meerdere locaties. Nee, maar naar meerdere locaties. Maar begrijp ik dan uit dat u dan sowieso tegen een DomusPlus op de Nieuweweg 2 bent?

Mevrouw Özogul-Özen: Op deze manier wel. Het college moet mij duidelijk maken waarom dat een geschikte plek is. Als het college tegen mij zegt: dit is het programma van eisen. Dit is het plan van aanpak. Dit zijn alle andere locaties. Er is geen andere mogelijkheid. Hier zijn de mensen het beste uit. En als dan blijkt dat die procedures niet zo lang zijn, maar dat die mensen daar ook goed op een plek zitten, waarom zou ik er tegen zijn? Maar dat heb ik niet gezien. En zoals het nu is: ja, dan ben ik tegen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, wij hebben eerder op de avond ook gezegd dat wij vonden dat dit niet behandelbaar is. nu Eigenlijk, er lag nog iets anders. Wij vroegen ons echt af of dit wel in de Commissie Samenleving thuishoort, want wij krijgen een afwegingskader voorgeschoteld waar werkelijk niets over zorg in staat. Dat is eigenlijk gewoon een lijstje voor ontwikkeling. En op basis daarvan gaan we nu onderzoeken of het hier kan. Nou ja, waarom staan er geen zorg inhoudelijke dingen in dat lijstje? Dat is echt een heel relevante vraag. Dus als dat afwegingskader wordt uitgebreid ga dan aan de slag met het zorg inhoudelijke lijstje. Het enige wat er over staat is dat de criteria hetzelfde zijn als het Skaeve Huse. Maar de doelgroep van Skaeve Huse is compleet anders dan de doelgroep waar het hier over hebben. Skaeve Huse zijn mensen die niet in staat zijn om samen te wonen in een groep, terwijl dat de mensen hier in ieder geval de sociale vaardigheden moeten hebben om met elkaar gezamenlijk ergens te wonen. Dat is een compleet andere doelgroep, dat kunnen we niet op één hoop gooien. Dat vind ik echt heel mager. En we vinden het dus ook heel erg belangrijk omdat wij denken van: naja, we hebben ook die opdracht gekregen. Maar ik denk ook dat het heel belangrijk is dat we voor deze doelgroep een behoorlijke omgeving creëren waar ze kunnen verblijven en waar ze niet straks met enorme problemen met de buurt opgescheept zitten. Het is een kwetsbare groep en we moeten niet willens en wetens ergens neerzetten. We zien nu als enige criteria dat ze 100 meter van kwetsbare voorzieningen af moeten zitten. 100 meter, wat is dat voor vage criterium? Dat moet echt specifieker vind ik. En met name ook, ik zei al: er moet zorg inhoudelijk meer instaan maar er moet ook qua veiligheid veel meer instaan, van: hoe gaat de gemeente ervoor zorgen dat er geen veiligheidsproblemen bestaan? En hoe gaan we ervoor zorgen dat de bewoners die daar komen geen overlast krijgen van de buurt? Want dat is ook heel vaak het geval bij DomusPlus dat de buurt in opstand komt tegen de bewoners en dat de bewoners daar overlast van krijgen. Dat is net zo goed aan de hand en dan moeten wij zorg voor dragen. Dat betekent dat er een eerlijk proces moet zijn en in die zin kan ik de woorden die al eerder gesproken zijn alleen maar onderstrepen. We moeten echt met een behoorlijk lijstje komen. En ik ben er ook helemaal mee eens: we moeten ook breder kijken, want alleen maar naar deze locatie kijken is echt te mager.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Als Hart voor Haarlem zijn we inderdaad wel voor een DomusPlus in deze regio. Maar begin daar dan mee. We zijn voor een DomusPlus in de regio. We gaan in de regio's kijken waar een DomusPlus eventueel neergezet kan worden en welke criteria daaraan moeten voldoen. Ik vind dit de wereld op zijn kop. We kopen een pand aan en we zeggen: we doen DomusPlus erin. Alsof je een speeltuin naast je huis krijgt. Nou, dat is het niet want het zijn inderdaad hele moeilijke mensen. We hebben het ook gezien in Doetinchem. De meest rare dingen gebeuren er. En als je bezig bent een nieuwe wijk neer te zetten waar die mijnheer nou net een huis koopt met kleine kinderen waar je dan wat op begint te krikken dan is het nou niet echt bevorderlijk om zo'n doelgroep daar neer te zetten. Maar dat soort criteria missen in dit stuk.

Daarvoor zegt: begin nou inderdaad... We zijn al met de hele aankoop van het pand al helemaal in de omgekeerde wereld bezig omdat we niet zijn begonnen inderdaad met de rand voorwaardelijke dingen die we ook nodig hebben toen we zijn ook met het dak- en thuislozenopvang. Dus vandaar dat ik het ook mee eens was om dit stuk niet te behandelen, want we komen hier toch niet uit. En zolang dit aan elkaar gekleefd blijft, Nieuweweg 2 en DomusPlus, ben ik gewoon bang dat dat op een gegeven moment zomaar daar naartoe geslurpt wordt terwijl we niet steeds die knip kunnen leggen. Want daar lijkt het ook op, van: waarom wil de wethouder dit doordrukken? Zijn er afspraken die wij niet kennen die hieronder liggen? Waarom kennen wij die niet? Waarom moet dat inderdaad in die vaart en volkeren gewoon doorgezet worden? Dus Hart voor Haarlem zegt: begin overnieuw, laat dit los. We hebben het hartstikke leuk pand gekocht, maken er een leuk wijkgebouw van, dat we daar iets leuks kunnen doen met elkaar in die wijk. Dat zou Parkwijk opknappen. En dat is ook als je de nieuwe wijk start zou dat een mooi wijkgebouw kunnen worden. En kijk in de regio breed wat je dan nodig voor kwetsbare mensen zoals die in DomusPlus moeten worden verzorgd om te kijken: waar kunnen we dan zoiets vinden?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. Laat ik beginnen. D66 is ook voor een DomusPlus in Haarlem. Wij hebben natuurlijk ook begrip voor het feit dat deze kwetsbare burgers er zijn. Dat die niet opgevangen kunnen worden in reguliere opvang. Dat die veel meer begeleiding nodig hebben, maar ook de nodige problematiek met zich meenemen. Dus ik snap de sociale onrust absoluut in zo'n wijk. De communicatie richting hun is ook alles behalve optimaal geweest. Daar is ook het nodige uit voortgekomen in de vorm van petitie en gewoon online berichtenverkeer en dergelijke. En veel van ons hebben ook gesprekken gehad met mensen daar in de buurt. Dat gezegd hebbende. Er zijn een aantal punten in dit stuk waarvan ik denk: hoe komen we hieraan? Laat ik beginnen met het feit: de koppeling met dat Skaeve Huse verhaal met die DomusPlus voorwaarden. Ik snap die koppeling sowieso niet. Ik sluit me ook aan bij het verzoek vanuit de VVD om daar toch even van u te horen wethouder hoe wij dan inderdaad die voorwaarde voor Skaeve Huse hebben vastgesteld. Daarnaast, dat is ook al door de Actiepartij gezegd, van: ja, die 100 meter afstand tot bijvoorbeeld school of kinderopvang of sportvereniging. Ik zie in de stukken dat het een advies is van de afdeling Veiligheid en Handhaving. Ja, ik lees toch graag wat daar de onderbouwing van is, van: waarom is dat dan voldoende afstand? Daarnaast is er natuurlijk ook al heel veel gezegd in het stuk over: we moeten bestuurlijk draagvlak krijgen. Maar het gaat hier met name om maatschappelijk draagvlak. De wijk is gewoon hartstikke onrustig. Er moet continu contact zijn met wijkraden, met buurtbewoners. Of dat nou op een Nieuweweg 2 gaat plaatsvinden dat onderzoek of elders in de stad. Wat D66 betreft staat het dus ook zeker nog niet vast dat er op de Nieuweweg 2 een DomusPlus gaat komen. Het moet gewoon open zijn. Ik wil ook daarnaast graag van de wethouder weten wat voor een beeld zij heeft bij het betrekken van burgers bij besluitvorming over dit soort locaties. Of dat nou de Nieuweweg twee is of een andere locatie. En tot slot denk ik...

De voorzitter: U heeft een interruptie. Maak dan maar uw zin even af.

Mevrouw Çimen: En tot slot denk ik ook dat het toch niet efficiënt is om dan te zeggen van: we gaan nu kijken naar alleen Nieuweweg 2. En dan: stel we komen er in juni achter: nee, we gaan het hier toch niet hebben en dat we dan pas weer op zoek gaan naar een andere locatie en dat we dan weer het zelfde traject gaan starten voor een andere locatie. Waarom kunnen we dat niet tegelijkertijd nu gaan doen? En ik hoor dan ook graag een reactie van de wethouder.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Mocht de wethouder daar niet toe bereid zijn zou u dan de motie van de VVD steunen om dus een Haarlem breed onderzoek uit te voeren en niet alleen op Nieuweweg 2 te focussen?

Mevrouw Çimen: Nou, ik moet daar eerst de motie natuurlijk voor zien en de bewoording daarvoor, maar ik vind het wel netjes dat er dan ook op meerdere locaties wordt gekeken. En ik weet ook niet of dat al is gedaan. Dus dat wordt dan ook graag van de wethouder.

Mevrouw Sterenberg: Dan hadden we dat ook graag in het stuk terug gelezen denk ik.

De voorzitter: Goed. Verder nog iemand? De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Als goed raadslid die zijn werk serieus neemt ben ik ook in Lunteren gaan kijken en daar zie je gewoon dat die mensen gewoon rondlopen en niet op hun compound zitten. Dus je mag gewoon het terrein af en dat gaat natuurlijk hier op, als het op de Nieuweweg komt maar daar komt het niet, dan gaat het daar natuurlijk ook gewoon gebeuren. Dus de illusie dat die mensen daar blijven die is natuurlijk totaal onterecht. Wij vinden het als Trots Haarlem dan ook een hele slechte locatie. Zeker omdat wij vermoeden dat die mensen eerder naar Schalkwijk winkelcentrum gaan dan helemaal die verre route naar het echte centrum van Haarlem. En dat lijkt mij een nog onwenselijkere situatie. Wij begrijpen net zoals de SP ook niet. Wij hebben die discussie dan ook meegemaakt met Willeminaweg. Toen heb ik nog voorgesteld: zet ze dan in containers op de Waarderpolder. Nou, dat was echt not done want die mensen moesten per se in het centrum zitten want dat was hun doelgebied, en anders zouden ze helemaal van het pad af raken als dat nog kan. Maar nu kan het dus plotseling wel. Nou, dat is wonderbaarlijk. Over die discussie van aan welke criteria moet eigenlijk die DomusPlus voldoen? Dat staat me nog heel goed op het geheugen gegrift. Want ik zat beneden bij de Commissie Ontwikkeling en toen vroeg ik: aan welke criteria moet die DomusPlus voldoen? En toen werd er gezegd: ja, dat moet je niet hier vragen, dat moet je boven in de Commissie Samenleving vragen. Toen ben ik direct na de Commissie Samenleving naar boven gelopen en heb daar die vraag gesteld en toen werd er gezegd: ja, dat krijg je nog wel te horen. Daar zijn we nog mee bezig. Dus er is inderdaad helemaal niks afgesproken of besloten. Dus dat is inderdaad een hele goede vraag. Die zouden wij ook graag willen weten. En tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel voorzitter. Dat er zo'n voorziening moet komen zijn wij het allemaal mee eens. Wij kunnen in principe akkoord gaan met het verlenen van het krediet, maar wij stellen een aantal voorwaarden. Die voorwaarden zijn: een volledig open participatieproces voor omwonenden en de wijkraad in Oost, een gedegen inspraakplan, de criteria moet duidelijk en helder zijn. Akkoord gaan met het krediet wil niet zeggen dat wij toestemming geven dat een DomusPlus op de Nieuweweg 2 moet komen. Een gedegen, breed onderzoek naar niet alleen de Nieuweweg 2 maar ook naar andere locaties in de stad en de regio. Mijn vraag aan de wethouder is: klopt het zoals de VVD al in het begin aangaf dat u in de Commissie Ontwikkeling gezegd heeft dat wij de Commissie Samenleving akkoord hebben gegeven en toestemming hebben gegeven voor de toetsingscriteria voor een Skaeve Huse? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Interruptie van de heer Aynan.

De heer Aynan: Ja. Dit is een ietwat hoopgevende bijdrage van het CDA. U zegt breed kijken, ook regionaal. Nou, dat is heel goed. Dat is ook wat wij willen. Maar u gaat wel akkoord met het krediet en het krediet is heel duidelijk. Die is gericht op Nieuweweg nummer 2.

De heer El Aichi: Nee, als u goed geluisterd had. Wij gaan akkoord op voorwaarde dat.

De heer Aynan: Ja, prima.

De heer El Aichi: Ik noem daar het hele rijtje wat ik genoemd heb. Op die voorwaarden. Als het niet aan één van die voorwaarden voldoet dan gaan wij hier niet mee akkoord.

De heer Aynan: Prima, dan mag ik daar dus een amendement van het CDA op verwachten?

De heer El Aichi: Aan de hand van de antwoorden van de wethouder ga ik verder kijken.

De voorzitter: De heer Hulster.

De heer Hulster: Ja. Ik begrijp uw voorwaarden niet helemaal, want u zegt: ik wil graag participeren door een participatietraject met Oost maar ik wil in de hele regio kijken. Vind u dan dat Oost moet beslissen over waar het anders in de regio komt?

De heer El Aichi: Goed dat je dat aangeeft. Het gaat om... Het moet eerst onderzocht worden: waar komt dat? En als het in oost dan moeten de mensen van oost goed geïnformeerd worden. Komt het een Schalkwijk dan... Misschien heb je dat... Goeie opmerking. Dank je.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Kijk, we moeten deze zaken ook praktisch aanvielen. Er moet binnen een beperkte hoeveelheid tijd zowel een Skaeve Huse als een DomusPlus in Haarlem komen. Daarover zijn de mensen het eens. De nota waaronder nu een DomusPlus in de raad wordt voorgesteld bevat allerlei schoonheidsfouten waardoor je een eerlijke afweging, een objectieve beoordeling of de locatie aan de Nieuweweg de meest gunstige is dan wel uit alleen maar praktische oogmerk wordt gekozen, niet kunt maken. Dus ik zou zeggen: pas die notitie aan en zorg dat de notitie in overeenstemming is met de doelstellingen zoals die hier in de commissie verwoord worden. Daarnaast is het zo dat willen wij het traject kunnen starten dan is een beginsubsidie om dat te kunnen doen noodzakelijk. Dus ik heb daar geen problemen mee met die beginnotitie op voorwaarde dat de onderzoekstrajecten worden verruimd. In welke zin weet ik nog niet. Ik hoor je praten over andere mogelijkheden in de stad alsof wij een stad te zijn die zwemt in de mogelijkheden. Dat zijn we duidelijk niet. We moeten natuurlijk wel het boompje bij het beestje houden. Als een locatie voor 2000 m² dus niet aanwezig is dan is die voor 1000 misschien ook wel niet aanwezig. Dat zou ik graag willen onderzocht hebben.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Ja. Dank u wel, voorzitter. Ook dit biedt enige kans, want u zegt: pas de notitie aan. Maar wat mij dan verbaast is: u vraagt om een aangepaste notitie, maar u gaat wel akkoord met het verlenen van het krediet voor de participatie. Maar waarmee wilt u de participatie in gaan? En dan nog een andere vraag.

De heer Oomkes: U luistert niet goed. Ik zei niet dat ik akkoord ga...

De heer Aynan: Ik ga heel erg mijn best doen mijnheer Oomkes.

De heer Oomkes: Nou, heel goed. Ik zei dat ik op zich geen problemen heb met het krediet. Daar ligt voor mij het probleem niet. Het probleem is dat we zuiver moeten opereren. Als het noodzakelijk is dat we eerst de notitie aanpassen dan vragen we de wethouder om de notitie eerst aan te passen.

De heer Aynan: Dank u wel. Maar wat u van mij vraagt vraag ik dan ook aan u. U wilt een aangepaste notitie, daar ben ik het helemaal mee eens. Maar gaan we eerst participeren of gaan we eerst de aangepaste notitie hier bespreken?

De heer Oomkes: Nou, ik heb duidelijk gemaakt dat ik die notitie niet gelukkig vind in de bewoording maar ook in de consequenties van de gekozen tekst, want die leidt tot misverstanden. Als wij met een nieuwe start willen beginnen richting de wijk en richting de stad dan moet eerst de tekst op papier zuiver kunnen zijn. Ten tweede is het zo...

De voorzitter: De heer Aynan heeft nog .

De heer Aynan: En vandaar mijnheer Oomkes mijn vraag: gaan we eerst de notitie door het college laten aanpassen en vervolgens hier bespreken en daarna de stad erbij betrekken? Of zegt u van: nou, hij kan 31 januari in de raad besproken worden?

De heer Oomkes: Het lijkt mij dat we nu eerst de wethouder aan het woord moeten laten over datgene wat nu ten tafel is gekomen.

De heer Aynan: Maar, voorzitter, u bent aan zet. U bent het hoogste orgaan. U geeft het college opdracht. Het is niet omgekeerd hè.

De heer Oomkes: Dat weet ik maar ik wil kijken wat haalbaar is, wat wijs is in deze.

De heer Aynan: U gaat over wat u haalbaar vindt.

De voorzitter: Uw oproep is duidelijk. Dat zien we zo bij de wethouder zo meteen aan het woord laten. Mevrouw Sterenberg, had u een interruptie nog? Ja, u stak uw hand net op dus ik vraag het maar even. Oké, dank u wel. Bent u klaar mijnheer Oomkes? Hebben we iedereen gehad? Ja, daar gaan we nu even naar de wethouder.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter voor de bijdrage. Ik heb het gehoord en ik ga u een antwoord geven. Wat wij geprobeerd hebben in deze notitie is nou juist niet in de fuik te willen lopen om alleen maar naar de Nieuweweg te kijken. En als ik de bijdrages hier zo beluister denk ik dat dat niet helemaal gelukt is. Dat men denkt dat we hier iets stiekems hebben gedaan en het een beetje omfloerst hebben gedaan en niet helder hebben gedaan; ik kan u verzekeren dat dit niet de eerste versie is van dit stuk maar dat wij daar diverse keren met elkaar naar gekeken hebben om het goed op papier te zetten. En blijkbaar is dat niet helemaal helder geworden. Laat me even uitspreken. Misschien is dat wel het verstandigst. Wat we juist hebben willen beogen is om juist breder te kijken. Natuurlijk, ik ben hier 7 juni geïnstalleerd en ik geloof dat al in juli dit dossier op tafel lag en dat was niet zomaar. Nee, dat heeft te maken met precies wat hier net gezegd is. We hebben te maken met de stad maar niet echt heel ruimschoots... We zitten in allerlei stukken grond waar we A. woningen kunnen bouwen en B., waar we een DomusPlus voorziening zouden kunnen bouwen of een Skaeve Huse voorziening zouden kunnen plaatsen. Dat is een stad die ontzettend dicht is. Maar goed, wat is er gebeurd in het vrij recente verleden? Is dat een van onze ketenpartners een stuk grond had gezien en zei

tegen het college van: hier ligt iets, dat moet u aankopen. Dat kunnen wij niet. Wilt u dat voor ons doen? En dat kunnen we dat gaan ontwikkelen. Dat is gebeurd. Daarop hebben we geanticipeerd. Dat heeft het college ook uitgelegd toen wij overgingen tot de aankoop van de Nieuweweg dat dat niet helemaal de volgorde was die wij toen voor ogen hadden. Klopt. Volgens mij heeft de heer Botter dat uitgebreid aan de orde gesteld. Wat ik en wat we wilden in dit raadstuk wat hier nu voorligt om u eigenlijk heel transparant te laten meelesen en te laat ervaren dat wij daar heel open in zijn. Onze indruk is dat de Nieuweweg een goede locatie is voor de DomusPlus. Maar wij zijn natuurlijk heel erg bereid om te gaan kijken of er niet andere locaties zijn. En hé, we hebben ook nog een opdracht over de Skaeve Huse. Daar moeten we ook nog een locatie voor gaan zoeken. Laten we dat met elkaar verbinden. Want als ik eerst hier met u over in gesprek moet en daarna nog over de Skaeve Huse... Dit zijn bijna identieke problemen. Ik zeg bijna, want ze zijn niet helemaal identiek. Dat klopt, ze verschillen in doelgroep, maar ze verschillen ook in een oppervlakte die je nodig hebt om die doelgroep te huisvesten. Het college heeft juist willen voorkomen dat we hier de illusie wekten van: nou, we gaan het allemaal weer eens even heel breed bekijken. En dan komen toch: hé, niks gevonden, nu gaan we de Nieuweweg doen. Wij zijn vanaf het begin overtuigd geweest dat dit een goede locatie was. Maar wij hebben heel goed naar geluisterd.

De voorzitter: Interruptie van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Volgens mij heeft u niet geluisterd en hebben wij dan echt het verkeerde stuk gekregen, want ik zie in dit stuk nergens terug naar welke andere locaties u heeft gezocht. En voor Skaeve Huse bent u nog aan het zoeken. En hier vraagt u een voorbereidingskrediet al voor de participatie met de omwonenden van Nieuweweg 2 zonder dat breder is gekeken. Het zou u sieren als u nu dan zegt: nee, we gaan nog geen krediet aanvragen voor participatie. We gaan aan de slag met een breed onderzoek. En dat u dan misschien mensen kan combineren die ook op het onderzoek van Skaeve Huse zitten, allez, maar het zijn wel twee verschillende dingen. Een korfbalveld en een basketbalveld; het lijkt misschien op elkaar qua sport, maar het is echt niet hetzelfde. De lijnen zijn niet hetzelfde, dus als u op Funda gaat zoeken op 1000 m² ziet u de opties met 2000 niet. En dat is waar het schuurt. Uw volgordelijkheid klopt niet. U gaat al wel aan de slag met die participatie met de omwonenden en u zou tot juni moeten nemen om breder te kijken.

De voorzitter: Mevrouw Meijs.

Wethouder Meijs: Ja. Er zijn verschillende zaken die we hierin hebben beschreven. Dat ging over locaties, dat ging over participatietrajecten. En ook daarin hebben we... Ik vind het prettig als ik toch misschien even antwoord kan geven op...

De heer Aynan: Ja, ik vind het wel prettig als u antwoord geeft.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Ik zeg het toch maar eventjes.

De voorzitter: Maar de heer Aynan, zal ik u het woord geven?

De heer Aynan: Daar gaat u over hè?

De voorzitter: Daar ga ik over inderdaad. Laten we eerst even een ding zeggen en dan...

Wethouder Meijs: Ik heb natuurlijk het verzet en de zorg en emoties gezien over de DomusPlus locatie en over de Nieuweweg locatie gezien dat hebben wij ons ook ter harte genomen. En wij hebben juist ook hierin weer willen opschrijven. En dat leiden we echt tot de paragraaf over participatie. We willen graag met de omwonenden meedenken over hoe en op welke wijze we dat moet invoeren. Daar liggen hele grote zorgen over veiligheid en beveiliging en over hoe er daar op geanticipeerd moet worden. En op welke wijze. Hoe kunnen wij hun daarbij betrekken? Dus wij hebben afhankelijk van de besluitvorming daar al wel natuurlijk, ook om het degene die zich daarvoor hadden aangeboden van de wijkraad en de omwonenden, gepolst of ze hier überhaupt over mee zouden willen denken. Maar dat is allemaal afhankelijk van uw besluit om hiermee verder te gaan. Ik zal nog één ding zeggen en dan is het aan de heer Aynan of aan de anderen. Wat we hier benoemd hebben is... Dit is een initiatieffase en een initiatieffase die wordt vervolgd door het vervolg, door de startfase. In de initiatieffase wilden wij een verheldering dan over de locatie die wij denken dat die optimaal is, maar of die voldoende is voor het plaatsen van een DomusPlus. Wij wilden tegelijkertijd in die initiatieffase het onderzoek naar de locaties verbreden naar de Skaeve Huse. Mocht daaruit voortkomen dat daar nog een veel betere plek is voor de DomusPlus zijn we natuurlijk echt niet gek. Dan zeggen we: dan gaan we het daar doen. En vervolgens in diezelfde initiatieffase willen we kijken of op de een of ander manier dat PIP, dat participatietraject vorm willen geven. Dan vervolgens komen wij in juni met u terug, dat is het traject zoals we het hebben besloten. Dan staat dat daar in de startblokken voor de vervolgfase en dan beslist u nog steeds niet over die Nieuweweg, want dat moet allemaal nog gespecificeerd worden. Het hele plan van eisen, het hele participatietraject. En ik kan het u niet helder genoeg zeggen, maar dat heeft te maken denk ik met een gevoel van vertrouwen. U heeft het gevoel dat ik hier via een slinkse omweg u toch al koppel aan die Nieuweweg.

De voorzitter: Nu ga ik even een punt erachter doen. De heer Aynan. Dan mag u het woord nemen.

De heer Aynan: Voorzitter, daar doe ik het gewoon niet meer voor, op gevoel van vertrouwen. Ik wil het gewoon zwart op wit hebben net als de stad. U zegt van: nou, joh we hebben een breder kijken beoogt maar dat staat niet in de notitie. Zo duidelijk is het. U beredeneert gewoon zwart op wit, pagina 8, punt 4: Nieuweweg nummer 2. Vervolgens zegt u: we hebben even gekeken... Nee, we hebben letterlijk verschillende locaties meegenomen. Ik zie er maar één. Ik zie helemaal niks anders dan Nieuweweg nummer één in deze notitie. Vertrouwen, in welk vertrouwen? Vervolgens het amendement van de coalitie om het krediet los te koppelen van Nieuweweg nummer één en breed te kijken, en liefst regionaal breed, regio breed. Ik zie helemaal niks terug. Welk vertrouwen vraagt u van mij? Dus wat gaat u nou doen? Gaat u eerst met een nieuwe notitie komen waarin u echt glashelder opschrijft wat de criteria zijn? Dat we inderdaad stads breed gaan kijken, en dan regio breed. Want heeft u de brief gelezen van het Leger des Heils? Die zeggen ook: joh, kijk regionaal breed. Of regio breed. Ik zie helemaal niks terug. Wat gaat u doen mevrouw de wethouder?

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ja, ik spreek in het verlengde van de heer Aynan. Waarom trekt de wethouder dit stuk niet in? Ik snap niet wat de druk er nou achter is om dit maar door te blijven gaan.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik wil nog een stapje terug doen. Ik denk voordat we op zoek gaan naar een geschikte plek moeten we eerst duidelijk hebben wat we willen. Plan van aanpak, programma van eisen eerst. En daarna op zoek naar de plek wat daaruit volgt.

De voorzitter: De heer Hulster.

De heer Hulster: Ja, ik stoor me echt aan dat u zegt dat we nu in de initiatieffase terechtkomen. Dat is volgens mij echt een stap te snel. Wat we nu moeten doen is dat er een behoorlijke afwegingskader komt met een zorg inhoudelijke plan. Die twee dingen en ook de beveiligingsplannen willen gewoon uitgewerkt hebben. Kijk, daar zou ik nou wel een krediet voor beschikbaar willen stellen. Maar om nu door te rollen in de initiatieffase, dat is echt stap te ver op dit moment. Dat kunt u niet maken op basis van dit stuk. Dan stuurt u ons met een kluitje het riet in en doet u eigenlijk het zelfde als wat u in december heeft gedaan. U laat ons een besluit nemen zonder dat wij behoorlijk op een rijtje hebben welk besluit we nou eigenlijk nemen. En dat is voor de tweede keer. En ik vind dat echt... Langzamerhand begin ik, en u ontkent het, begin ik daar toch een strategieën te zien van dit college. U laat ons gewoon de hele tijd maar besluiten nemen zonder dat we een behoorlijk onderbouwing hebben en zo rollen we langzaam een bepaalde kant op en kunnen we straks niet meer terug. En daarom zeg ik: nee, we gaan een stap terug doen. Eerst behoorlijk afwegingskader met een behoorlijk zorgplan en een behoorlijk veiligheidsplan.

De voorzitter: De heer Van den Raadt. Toch, mijnheer Van den Raadt?

De heer Van den Raadt: Ja, zeker voorzitter. Dat heb je goed begrepen. De wethouder zegt van: ja, het is niet de bedoeling dat ik hier iets geniepigs aan het doen ben en dat ik mensen om de tuin leid. Nou, dan zou ik denken: dan komt u met een heel mooi voorstel want het staat mij nog heel goed op het netvlies wat er allemaal gebeurd is toen met die statushouders die in de Boerhaavewijk moesten komen, Sint Jacob. Halsoverkop, mooie beloftes. Ze zouden er een jaar blijven. Het jaar was bijna om, er was niemand gekomen, de hele buurt blij van het jaar is om. En toen kwamen ze wel de laatste maand en toen werd er gezegd en toen werd er gezegd: ja, maar het jaar gaat pas in als ze erin zitten. Nou, dat had helemaal niemand zien aankomen. Dus als u nou wil dat al dat soort fouten niet gemaakt worden zorg dan in ieder geval waar dit ding dan gaat komen, en dan misschien niet in de gemeente Haarlem, maar net er buiten, dat in ieder geval de mensen die het betreft in de omgeving zelf aan die eisen mogen meewerken. Want die eis van 100 meter bij kritieke voorzieningen... Ja, misschien willen die mensen wel dat de 200 meter uit de buurt blijft dat ze dan wel akkoord gaan. Dus wees u daar dan flexibel in. Ik heb nog steeds niet gehoord welke eisen die DomusPlus nou aan moet voldoen. Ik werd van de ene commissie naar de andere commissie gestuurd, maar ik weet het nog steeds niet. En nou vergeet ik een ding, maar daar kom ik straks erop. Nou ja, dat is... U wilde de mensen niet om de tuin leiden, maar dan snap niet waarom er in het stuk staat wat de planning is van hoe het verder gaat. Want al op 27 juni 2019 de besluitvorming zal plaatsvinden om de procedure tot het wijzigen van het bestemmingsplan wordt ingezet. Nou, gaat iedereen op vakantie en dat is ook altijd een truc, want er werd net gezegd over: ik zie een rode draad van het college die een truc uithaalt. Dat is ook altijd de truc. Belangrijke dingen vlak voor de vakantie erin gooien zodat die zes weken insprek termijn bijna voorbij is als iedereen weer terugkomt van vakantie. Dus als u die illusie niet wil wekken dat u het allemaal goed bedoelt met iedereen al zou ik daar ook even goed naar kijken.

De voorzitter: Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Wat we beoogd hadden in deze initiatieffase, ik ga het toch even herhalen, heeft u kunnen lezen ook op bladzijde acht indien de toetsing van potentiële locaties voor een project als Skaeve Huse aan de vastgestelde criteria een mogelijk alternatieve passende locatie voor de DomusPlus oplevert kan besloten worden tot een nader onderzoek naar de haalbaarheid van deze locaties. Ik kan het niet anders zeggen, maar ik voel wel aan u allen hier dat u het breder wilt onderzoeken. U wilt breder kijken naar andere locaties. Ik ben nog steeds van mening dat hier een goed stuk voorligt, dat wij de intentie hadden om met u allen deze initiatieffase te starten om A. een specificatie te maken en te kijken wat we met de randvoorwaarde die we

hier opstellen of we hiermee kunnen voldoen. Dat we een uitgebreider plan van eisen moeten op gaan stellen: ja, dat staat hier ook. We willen graag een beheerplan op gaan stellen, we willen samen met u gaan kijken wat daar allemaal in moet, want we willen dat samen met de bewoners gaan doen. Dat heb ik hier allemaal ingezet. Maar ik voel dat hier geen meerderheid voor is, maar dat u wel een meerderheid voelt voor het plaatsen van een DomusPlus voorziening, maar dat u breder wilt kijken naar andere locaties. Ik ben ervan overtuigd bijna dat ik bij u terug moet komen met helaas de opmerking dat dit de enige is, op de Nieuweweg die daaraan voldoet, omdat we echt niet een heel grote potentie aan locaties zullen tegenkomen. Ik heb niet een achterzak hier vol met allemaal stiekeme locaties, die ligt er echt niet. Maar we zijn natuurlijk niet gek. We hebben toen al gekeken voor de statushouders. We kijken voortdurend om ons heen als het gaat over woonlocaties, dus wij hebben hier natuurlijk steeds in ons achterhoofd: hoe zou dat zitten voor DomusPlus? Hoe zou dat zitten voor Skaeve Huse? Dus het is niet zo dat de oplossing morgen ineens hier op tafel zal liggen. Maar ik had gehoopt in deze initiatieffase door die twee trajecten naast elkaar te laten lopen, juist daarom, eigenlijk u en ons de gelegenheid te geven om in ieder geval alvast een vervolgstap te doen in de verwezenlijking van die proef ik wel bij u, dat u allemaal voor een DomusPlus locatie bent. Daar had ik wel op gehoopt en dat betreurt ik, maar ik ga terug naar mijn college om te kijken A. of ik iets kan doen om deze naar mijn idee heldere notitie nog helderder te maken. En dan rest mij niets anders om dat denk ik mee terug te nemen.

De voorzitter: Ik heb nog een interruptie van mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. Ik zou dan toch echt willen pleiten voor het loskoppelen van de Skaeve Huse. Want u geeft aan: we zijn breder aan het kijken terwijl we ook gewoon naar Skaeve Huse locaties aan het kijken bent. Maar in de stukken staat ook gewoon: u bent op zoek naar andere type locaties. Dus in hoeverre bent u dan breder aan het kijken? En in het kader van efficiëntie lijkt het me gewoon inderdaad goed om nu toch ook wel iets breder te kijken. En wellicht komen we dan alsnog terug bij Nieuweweg 2. Dat zou heel goed kunnen. Maar de Skaeve Huse u ze hebben natuurlijk ook aparte participatie- en inspraakplannen nodig.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Ja, u schrijft aan dat u terug aan het college voor de mogelijkheden. Volgens mij is het hier de commissie c.q. de raad. En die gaan u dus zoals u heeft gehoord geen krediet verlenen, oftewel u moet gewoon terug. En de roep is duidelijk om een breder onderzoek. Dat is iets anders dan bij het college gaan vragen. U kunt het volgens mij nu ook gewoon aangeven: we gaan een breder onderzoek doen. En dan hoop ik dat dat niet met een tunnelvisie op de Nieuweweg 2 zoals u nu eigenlijk al zegt: de Nieuweweg 2 gaat er hoe dan ook uitkomen, want er is verder niets. Nee, dat is losgeknipt. Dus wij verwachten van u gewoon een breed onderzoek met een juiste onderbouwing. Ook mocht u wel op de Nieuweweg 2 uitkomen dan wil ik dat daar een heel gedegen stuk achter zit en niet een stuk zoals deze. Ook ontvang ik van u toch nog wel graag een reactie op uw uitspraken in de Commissie Ontwikkeling over dat wij de criteria voor de Skaeve Huse al hebben goedgekeurd en dat die hier ook toegepast kunnen worden want dat is echt niet zo. We hebben het hier niet goedgekeurd en met die criteria kunt u dus ook niet aan de slag op zoek naar een DomusPlus locatie voor dat die u bij ons laat goedkeuren.

Wethouder Meijjs: Nou, ik heb gezegd wat ik gezegd heb. Ik neem het stuk terug. Ik betreurt het, want ik had ook deze specifieke doelgroep gewenst dat we een vervolgstap hadden kunnen doen in de verwezenlijking voor het mogelijk maken om deze doelgroep onder te brengen. En ik proef de bereidwilligheid bij iedereen om die groep onder te brengen. Dat proef ik wel, maar ik proef ook een enorm verzet tegen iets waarvan wij als

college, en daarom zeg ik, neem ik het ook mee terug naar mijn college. En natuurlijk kom ik aanstaande dinsdag bij het college terug. Die zullen mij dat vanavond ook wel vragen van: en, en, en? Zoals het er hier voorligt kunnen we hier niet voort. Dat zal anders moeten.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, voorzitter. Ik betreur toch wel een beetje uw laatste woorden. Want het is hier commissie breed gezegd: we gunnen deze groep echt wel een plek in onze samenleving, een onderdak waar ze terecht kunnen. Dus dat u ons kwalijk neemt dat we geen stap vooruit zetten om dat te realiseren dat betreur ik van u, want dat is niet zo. En dat er verzet is komt door u, omdat u geen open kaart speelt, ook door uw collega.

Wethouder Meijs: Nou, dat bestrijd ik. Dat bestrijd ik echt.

De heer Aynan: Wat staat er in uw eigen notitie?

Wethouder Meijs: Nee, nee, nee.

De voorzitter: Laat even de wethouder.

Wethouder Meijs: Nee, nee. U beticht mij van iets wat niet waar is, absoluut niet. De enige reden waarom hier de locatie zoektocht naar Skaeve Huse is meegenomen, is juist om u de kans te geven om te laten zien dat we hier niks stiekems aan het doen zijn, maar dat we te maken hebben met een stad waar het heel erg ingewikkeld is om dit soort doelgroepen te huisvesten. En dat het gelukt is in het verleden: ja. Dat heb ik ook gezien bij de Velserspoort, dat heb ik gezien op de Willeminastraat. En dat hoop ik met deze locatie natuurlijk ook weer zo voor elkaar te krijgen. Ik proef bij u allen een wil om dat voor elkaar te krijgen, maar ik proef ook bij u allen dat u hier het gevoel heeft dat u in een fuik getrokken wordt en dat trek ik me aan. Dus ik neem het stuk terug en kom terug met een nieuw stuk. Dat is wat ik zeg.

De voorzitter: Mevrouw Klazes. Even mevrouw Klazes. Die zit al een hele tijd met haar hand omhoog. En dan mevrouw Özogul.

Mevrouw Klazes: Nou, voor het proces vraag me af of de wethouder dan nog iets nodig heeft van deze commissie om mee te nemen terug, een specifieke input. Moeten wij dat schriftelijk aanleveren? Wat wilt u van ons nu op dit moment?

Wethouder Meijs: Nou ja. Volgens mij, maar goed, dat kunt u bestrijden. Maar wat ik bij u proef is dat u in principe wat hier voorligt akkoord bent mits het niet gekoppeld wordt aan de Nieuweweg. Het moet breder getrokken worden en u wilt een specificatie, meer een duidelijker plan van eisen. U wilt een specificatie over de randvoorwaarden. Staat hier.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik denk dat wethouder niet snapt wat wij bedoelen, dat als eerste. Als tweede heb ik nog geen antwoord gehad of we voor we op zoek gaan naar een locatie eerst het programma van eisen, plan van aanpak gaan maken, de behoefte van de kwetsbare groep. Of we dat boven de locatie stellen. Daar heb ik nog geen antwoord op gehad. En het tweede. De wethouder heeft het steeds over Skaeve Huse; we gaan op zoek, criteria. Wij hebben niks vastgesteld. Ik heb geen plan van aanpak gezien. Ik heb geen programma van eisen gezien. Ik heb geen communicatieplan. Nou ja, noem al die andere dingen. Ik heb niks gezien. Hoe kunt u

dan op zoek gaan naar een locatie voor Skaeve Huse of voor een DomusPlus? Bent u bereid om dat eerst te doen? Anders kom ik met een motie.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Ja, ik heb nog steeds geen excuses van de wethouder gehoord voor het feit dat in de Commissie Ontwikkeling zijn de voorwaarden die wij hier slechts besproken hebben voor Skaeve Huse zijn uitgedeeld aan de commissieleden van ontwikkeling onder het mom van: kijk, dit zijn de voorwaarden voor Skaeve Huse. Die kunnen ook gebruikt voor de DomusPlus. En vervolgens heeft u gezegd dat wij die hier hebben goedgekeurd en we hebben die niet goedgekeurd. Ik ben toen heel kritisch geweest. Niet alleen op hoe we omgaan met de bewoners, omwonenden van het gebied, maar ook op de milieueisen want daar zijn we namelijk het braafste jongetje van de klas in die eisen. Waar het bijvoorbeeld gaat over fijnstof, geluidsoverlast van windmolens; noem het maar op. Daar zijn wettelijke eisen voor en wat doen wij? We verhogen de wettelijke eis om een locatie te vinden. Ja, zo gaat u geen locatie vinden.

De voorzitter: U bent ruim door uw tijd heen.

Mevrouw Sterenberg: Dus als u met die toetsingscriteria op zoek gaat naar...

De voorzitter: Uw boodschap is duidelijk.

Mevrouw Sterenberg: ...een andere locatie gaat het ook niet werken.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg, dit is herhaling van de woorden. Laat de wethouder zo meteen reageren. Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Ja, voorzitter. Mevrouw Meijs is een lief mens. Daar ben ik echt van overtuigd. Nee, maar wacht even. Mag ik u alstublieft aanraden om het collegebesluit, plan van aanpak, Unilocatie en daklozen- en verslaafdenzorg, om die erbij te pakken? Kijk hoe we het toen aangepakt hebben, heldere criteria. Onze ketenpartners doen een zegje over dagbesteding, nacht, et cetera. Neem dat alstublieft als leidraad en kom dan terug naar de commissie.

Wethouder Meijs: Dat zal ik doen, ik neem het mee. En dat neem ik mij ter harte, maar dat is allemaal in die volgende fase.

De heer Aynan: Mevrouw Meijs, dat is wat we hier breed tegen u zeggen. We hebben een fout gemaakt procedureel met eerst de aankoop en laten we dat niet voortzetten. Laten we nu gewoon wel met een schone lei beginnen.

Wethouder Meijs: Helder.

De voorzitter: zegt u net een stuk terug. En kunt u ook aangeven wanneer er een andere notitie komt dan?

Wethouder Meijs: Nou, ik weet niet hoe snel dat weer op tafel zal liggen maar dat zal... Nee, dat moet ik natuurlijk ook overleggen met mijn ambtenaar want die moeten dat stuk ook weer gaan produceren.

Mevrouw Sterenberg: Nog steeds geen reactie op waarom u iets deelt als zijnde dat wij het hier hebben goedgekeurd terwijl dat niet zo is.

Wethouder Meijs: Volgens mij heb ik hier uitgelegd dat ik dit stuk terug neem. En volgens mij is het een collegebesluit geweest om de criteria van de Skaeve Huse akkoord te vinden. Wij hebben uw opmerkingen meegenomen en we hebben in dit stuk ook weer andere aangepaste criteria opgeschreven. Dus...

Mevrouw Sterenberg: Ik heb alle criteria nagelopen en het enige wat gewijzigd is is dat het vloeroppervlakte van 1000 naar 2000 is gegaan. En aan al die milieudingen die wij hier hebben meegegeven is niks veranderd. Nee, maar het punt is dat u dus niks heeft gedaan met ons commentaar bij Skaeve Huse. Daar waren we het al niet eens en nu gaat dit nu weer meenemen en we zijn '...'.

Wethouder Meijs: Nee, dat bestrijding mevrouw Sterenberg. Want u heeft toen ook gevraagd om een beter participatieplan. Dat heb ik hier ook ingezet. We zijn het gewoon niet eens wat dat betreft.

Mevrouw Sterenberg: Dus als ik gewoon twee dingen vraag dan krijg ik er een?

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg, u bent echt drie keer door tijd heen. Laten we er maar mee stoppen. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Even kort. In oktober heb ik gevraagd bij Skaeve Huse en ook bij de DomusPlus, samen met inderdaad mijnheer Van den Raadt van Trots. Wanneer komt u met een programma van eisen, plan van aanpak? U zei: over drie maanden, januari. Ik zie niks. En ik hoor u ook niet zeggen dat u dat gaat regelen voor u op zoek gaat, terwijl u het in oktober wel gezegd heeft.

De voorzitter: Het is een ander onderwerp volgens mij. We gaan dit afronden want we komen hier toch niet verder mee. Volgens mij is het allemaal wel genoemd waar de pijn zit. De wethouder neemt het stuk terug. Het komt dus niet op de raad. En we wachten een nieuwe notitie wel af. En mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Volgens mij is het nu niet helemaal duidelijk... Want ik zag de wethouder wel knikken, maar het lijkt mij wel heel zinnig om te voorkomen dat wij de volgende keer de notitie krijgen waarover de meningen weer op deze manier uiteenlopen dat we een duidelijke richting meegeven wat wij verwachten van een dergelijk stuk.

Wethouder Meijs: Volgens mij heb ik dat net hoort. Laat ik het even samenvatten. U wilt dat ik breder ga kijken naar een bredere locatievoorziening. U wilt een veel gedetailleerdere uitwerking van een plan van eisen. Wat ik bedoeld had was dat uit te werken in een volgende fase, maar dat wil u niet. Dat wil u eigenlijk al in de eerste fase helder allemaal. Dus ik ga het voor u uitsplitsen en ik ga het u helemaal kanten klaar als een hapklaar brokje neerleggen. Ik zal kijken met de suggestie van de heer Aynan over de andere locaties. En dan komen we met een kant-en-klaar, en dan kunt u het afhameren denk ik. Hoop ik.

De voorzitter: Dank u wel.

13. Rondvraag

De voorzitter: We zijn bij de rondvraag en die zijn er niet geloof ik. En u heeft de '...' nu stellen hè? Ja, mocht dat niet dan kunt u alsnog. Die ruimte geeft ook dan maar.

14. Sluiting

De voorzitter: We zijn dus aan het einde van de vergadering gekomen en dan sluit ik hierbij de vergadering.
Nee, is geen '...'. Prettige avond.